

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/14, joulukuu 2014- tammikuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Nyt laitetaan stoppi pääoman vyörytykselle

Kansankiusaaja s. 3
Ulosotto- ja velkapommi s. 7
Suomen tunnustettava Palestiina s. 8
Puna-Armeijan talvihyökkäys -45
Ukrainan tilanne s. 16-17

Kuva: Heikki Mämmikkö

Viime aikoina on ollut useita protesteja. Työntekijät esintyivät luottamusmiehen irtisanomista vastaan. Kuva TTIP neuvottelujen vastaisesta protestista 11.10.14

ABB:llä irtisanottiin luottamusmies. Työnantajat vaativat äärimallista TES-linjaa 10 % palkkojen ja tuloveron laskulla, joka kompensoitaisiin kunnallisten palvelujen yksityistämällä. Tämä olisi meille katastrofi. Pääministeri painostaa ay-liikettä. Enenevässä määrin toimeentulon heikentäminen muuttuu yritysten kilpailukykyä ja voittoja lisääväksi tekijäksi. On nouseva vastarintaan.

Sivut 3, 4, 5 ja 9

EU-Suomessa vastarinta on tullut velvollisuudeksi

Kuva: Tommi Lievenmä

Kuva tapahtumasta Kiasman aukiolla itsenäisyyspäivänä

Itsenäisyyspäivän tilaisuudessa Kiasman aukiolla todettiin maamme luopuneen itsenäisyydestään ja puolueettomuudestaan. Kun tällainen vääryys on saatettu hyväksyttäväksi, tulee vastarinnasta velvollisuus. Puhujat muistuttivat, että vain itsenäisyys antaa mahdollisuuden omaan politiikkaan, joka huomioi oikein maantieteelliset, kansalliset lähtökohtamme. Tärkeintä on irtaantuminen kaikista Nato-yhteyksistä.

Katso sivu 6

Israelin "veriappelsiinit" boikottiin

Kuva: Antero Nummiranta

Gazan puolesta Eduskuntatalon rappusilla 27.7.14

Israel surmasi Gazan hyökkäyksessä yli 2000 ihmistä ja on tehnyt Gazasta valtavan keskitysleirin, jossa olot ovat kurjat. Kansainvälisesti on laaja yksimielisyys, että Palestiinalle kuuluu itsenäisyys. Noin 140 valtiota on tämän tunnustanut. Suomi, Israel ja USA ovat kerhossa, jotka eivät ole näin tehneet. Tätä ei voi hyväksyä. Suomen tulee tunnustaa Palestiina. Julmuuksiensa vuoksi Israelin tuotteita on boikotoitava.

Katso sivu 8

Sivut 2-3

- Uusliberalismi umpikujassa
- Kansankiusaaja
- Todistamisen taakka

Sivut 4-5

- Potkut pääluottamusmiehelle
- ALBA 10 vuotta
- Äärimalliset sopimukset
- Yhteisrintamaan ihmisoikeusrikkomuksia vastaan

Sivut 6-7

- Kiasman tapahtuma
- Ulosotto ja velkapommi
- Luokkasortoa "EVVK" pakotyölle

Sivut 8-9

- Palestiina tunnustettava
- Liikaa virkamiehiä
- EKP roskapankki?
- Hallituksen vararikko
- Verotilastoa v. 2013

Sivut 10-11

- Työkansan uudenvuoden-tervehdyksiä
- Sota Fergusonia vastaan lopetettava
- Mikä oli Berliinin muuri?

Sivut 12-13

- Puna-Armeijan talvihyökkäys -45 Veikselillä- Oderilla

Sivut 14-15

- Tehoton ydinvoima
- Rojavan tilanne
- Lokakuun vallankumouksen vuosipäivä

Sivut 16-17

- Ukrainan vaalien jälkeen
- Ukrainan päiväkirja (4)

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Joe Hill: Järjestäytykää
- Maan rikkaudet kansallistettava
- Ehdokasesittelyjä

Kansankiusaaja

Matti Laitinen
Helsinki

Vartiaisen mukaan heikomman työmarkkina-aseman ihmisille on tarjolla monenlaista toimenpidettä, harjoittelua ja tukityöllistämistä, samalla kun koetetaan raudanlujasti pitää kiinni siitä, ettei tällainen toiminta saa mitenkään kilpailla normaalin palkkatyön kanssa. Hän ymmärtää tämän toimintatavan taustalla olevan ay-liikkeen pyrkimyksen. ”Työnteon minimiehdot on määritelty työehtosopimuksissa eikä viranomaisten työvoimapolitiittisten toimien haluta heikentävän jo työssä olevien palkkoja ja muita työehtoja.”

Kuntouttava työtoiminta ja palkkatuki

Kuntouttavassa työtoiminnassa, työkokeilussa ja työharjoittelussa olevan henkilön toimeentulo koostuu yleensä työmarkkina- ja asumistuesta. Ansiokertymä jää alle Suomen köyhyysrajan. Palkkatukityössä ansiot yltävät 32,66–62,05 euroa/päivä. Pääsääntöisesti sitä saa enintään 10 kuukaudeksi. Poikkeuksena tästä ovat vammaistukea saavat aikuiset, jotka työskentelevät palkkatuella vuosikausia, mikäli onnistuvat löytämään itselleen kelvollisen työpaikan. Korkeinta korotettua palkkatukea voi saada, jos tuella palkattava on oikeutettu työmarkkinatukeen ja hän on saanut vähintään 500 päivää työttömyysetuutta työttömyyden perusteella. Tähän tuetun työllistymisen muotoon työnantajilla ei ole tapana pistää omia euroja likoon. Osa-aikaiset ihmiset saavat eläköidyttyään osa-aikaisen eläkettä.

Suomalaisesta työttömyydestä

Maassamme oli Tilastokeskuksen mukaan lokakuussa 2014 työllisiä 2 419 000. Työlliseen työvoimaan luettaan kaikki 18–74-vuotiaat henkilöt, jotka vuoden viimeisellä viikolla olivat ansiotyössä eivätkä olleet työt-

Ylijohtaja Juhana ”VATT” Vartiaisen mukaan: ”Jos haluamme ”heikommat” mukaan työmarkkinoille, heidän on kyettävä myös kilpailemaan työmarkkinoiden sisäpiiriläisten kanssa.” Miksi heikompien pitäisi kilpailla vahvempien kanssa? Miksi toisen ihmisen elämä asetetaan toisen ihmisen edelle ja hänestä tehdään arvokkaampi kuin toisesta?

KUVA: HEIKKI MANNIKKO

Kapitalismin ahneus on loputon. Ei riitä, että kaikki yksityistetään ja pannaan kilpailemaan keskenään. EK haluaa laittaa köyhät ihmiset kilpailemaan, kuka tulee vähimmällä toimeen. Mitä jää jäljelle? Olisiko tässä jo SAK:lla tai STTK:lla tekemisen paikka?

tömänä työnhakijana työvoimatoimistossa tai suorittamassa varusmies- tai siviilipalvelua (Tilastokeskus). Työllisyys-aste oli samaan aikaan 67,6 %. 260 453 kansalaista sai toimeentulonsa työkyvyttömyyseläkkeestä. Suomen väestöstä 372 687 henkilöä sinnitteli v. 2012 toimeentulotuella.

Työ- ja elinkeinotoimistoissa oli lokakuun 2014 lopussa kaikkiaan 320 000 työnvälityksen säädösten mukaisesti työttömäksi työnhakijaksi tilastoitua kansalaista. Heistä 41 000 oli alle 25-vuotiaita. Lisäksi työvoimapolitiittisissa palveluissa oli tuolloin yhteensä 130 000 henkilöä ja lomautettuina 24 000 henkilöä. Työvoimapolitiittisilla palveluilla tarkoitetaan työllistämistä, työharjoittelua/työelämävalmennusta, työ- ja koulutuskokeilua, työvoimakoulutusta, omaehtoista opiskelua, vuorotteluvapaata, kuntouttavaa työtoimintaa sekä työnhaku- ja uraval-

mennusta. Näin ollen vapaiden työmarkkinoiden ulkopuolella oli vähintään 474 000 henkilöä (19,6 %).

Työmarkkinoiden heikommat

Ylijohtajan käsityksen mukaan: ”Jos oikeasti halutaan, että työmarkkinoiden ”heikommat” pääsevät mukaan työmarkkinoille, heidän on jossain vaiheessa kyettävä myös kilpailemaan työmarkkinoiden sisäpiiriläisten kanssa. Nyt viranomaiset ikään kuin koettavat parantaa ”heikkojen” asemaa samalla, kun he huolehtivat siitä, ettei heidän asemansa voi parantua.”

Suomalaisten työttömien joukko ei ole homogeeninen. Se voidaan jakaa karkeasti kolmeen osaan työllistymisen suhteen. Osa porukasta ei työllisty missään olosuhteissa heidän moniongelmaisuutensa vuoksi. Osa voidaan työllistää vain erilaisin työvoimapolitiisin tukitoimin. Osa on työelämän

Todistamisen taakka

On aikoihin tultu. Niin kansallisesti kuin kansainvälisesti koko valtamedian propagandatorvista kaikuu sama virsi, jossa varas huutaa kaikkien äänten yli – ottaa varas kiinni!

Näinä ankeina aikoinakaan eivät korpit toistensa silmiä noki. He pitivät huolen siitä, että heistä jokainen rikastuu alati kasvavista työttömyys- ja leipäjonoista huolimatta. Kansalle riittää hurskaat puheet, kaiken maailman sadut soivat valtamedian torvissa. Hitlerin propagandaministeri Göbbels opetti aikanaan, että mitä suurempi on valhe, sitä uskottavampi se on.

Pääministerinä Jyrki Katainen tilasi 700 tuhannella eurolla Pekka Himaselta selvityksen siitä, mitä Suomessa ”tarttis téhrä”. Himanen kiitti rahoista ja kirjoitti (antoi Manuel Castellsin kirjoittaa) kirjan ”Kestävän kasvun malli”. Tulokset osoittautui satukirjaksi. Mallista ei ollut malliksi millekään. Nyt kun hätä on entistä suurempi pääministeri Alexander Stubb huutaa hätiin Ruotsin entisen pääministerin Anders Borgin. Anders kertoo mielipiteensä maaliskuussa. Ensi töikseen hän ilmoitti, että

Suomen talouden tosi ongelma on korkeat palkat.

Koko valtamedia etunenässä Hesari, TV ja radio puhuvat yleensä asian vierestä tai esittävät ilman pienintäkään todistusta ja kylmän rauhallisesti, että kilpailukyky on älyttömän huono ja palkat, verot sekä kestävyysvaje karmean korkeat. Jos jotain todistavat, silloinkin latelevat puuta heinää, pelkkiä valheita.

Tästä syystä työväenliikkeen harteilla on aina ollut raskas todistamisen taakka periaatteella; tiedä enemmän luule vähemmän. Se vaatii aina melkoisen läjän numeroita ja lukuja.

ooo

Palkansaajien tutkimuslaitos (PT) on tehnyt ihmeellisen palkkatasoselvityksen. Hesari julkaisi sen (4.12) otsikolla ’Duunari tienaa Suomessa’. Sen mukaan kesimäärin 3 132 euroa kuukaudessa, kun 10 % tienaa enemmän kuin 4 921 euroa ja 10 % vähemmän kuin 1 758 euroa. Miten näihin lukuihin PT on päässyt, se jää salaisuudeksi.

Viimeinen verotilasto on aivan eri vesillä. Tilastossa on palkansaajia 2 815 046. Heistä vain 26,2 % tienasi kuukaudessa keskimäärin 3 254 euroa. Sen sijaan 61,5 % sai vähemmän kuin 2 917 euroa, keskimäärin 1 355 euroa kuukaudessa. Heistä yli miljoona oli pätikätyölä-

siä, joiden vuosipalkka oli 8 872 euroa, 739 euroa kuukaudessa.

Näistä valtavan enemmistön saamista pienistä palkoista huolimatta, kapitalisteilla riittää häpyä vaatia maltillisia palkankorotuksia ja työaikajoustoja, joita äsken vaati Elinkeinoelämän tuleva hallituksen puheenjohtaja Matti Alahuhta. Se sisältää ajatuksen – halusi Alahuhta sitä tai ei – että myös yhä useamman duunarin on nöyryyttävä leipäjonoihin.

Toisaalta yläpäässä oli 18 261 hengen pieni joukko, 0,6 % kaikista palkansaajista, joiden palkka oli keskimäärin 13 527 euroa kuukaudessa. Tässä joukossa on 3 389 henkeä, jotka saivat keskimäärin kivat 22 128 euroa kuukaudessa!

Kuten tiedetään, palkan lisäksi on muitakin tuloja. Verotilastossa on 4 581 557 henkeä. Heistä 3 348 601, eli 73,1 % sai tuloja keskimäärin 1 463 euroa kuukaudessa. Vain 18,3 % sai keskimäärin 3 637 euroa. Pieni 8,6 % joukko sai keskimäärin 7 716 euroa kuukaudessa. Siinä ovat mukana kapitalistien luja ydinjoukko 4 100 henkeä, 0,1 %, joka sai tuloa keskimäärin huikeat 73 378 euroa kuukaudessa!

Tuloerot ovat valtavat ja osoittavat yhteiskuntamme raadollisen luokkajaon.

ooo

käytettävissä, mikäli tarjolla on kellollisia työpaikkoja.

Työmarkkinoiden heikompia henkilöitä ovat moniongelmaiset ja vajaakuntoiset ihmiset. Nykyään vajaakuntoisia kutsutaan osatyökykyisiksi. Nimenmuutos ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että tälle ihmisryhmälle on ominaista mm. oppimisvaikeudet, vähäinen työkokemus, ammattikoulutuksen puute, pitkäaikainen työttömyys, mielenterveysongelmat, fyysiset sairaudet ja syrjäytyminen yhteiskunnasta. Toiseksi heille sopivaa työtä on tarjolla kovin niukasti, koska suoritusportaan työt ovat kadonneet automaation ja hallituksen pysyvän säästöpolitiikan vuoksi. Herättää helvetinmoista ihmetystä, kuinka ylijohtaja Vartiainen pistää tämän ihmisryhmän kilpailemaan työssäkäyvien kanssa. Kilpailevatko he ammattitaidottomuudellaan, sairautsiensa määrällä vai syrjäytymisensä asteella?

Työmarkkinoiden vahvimmat

Suomen tuhat suurituloisinta tienasi v. 2013 kukin yli 600 000 euroa. Miljoonakerhoon heistä kuului 443 henkilöä. Kuinka paljon vaurautta ja valtaa tälle kotimaiselle kultatonistolle on keskittynyt? Liiketoiminnan kehittämiseen ja ylläpitoon tarkoitetut julkiset yritystuet kasvoivat jälleen v. 2013 entiseen tapaan. Eri-laisiin yritystukiin kului 964 miljoonaa euroa verovaroja. Suurimman potin veivät varustamo- ja telakkatuet sekä uusiutuvan energian tuet. Tuen suuruus on kasvanut neljässä vuodessa sadoilla miljoonilla euroilla. Tällaiset tuet ovat kätevä tapa taata suuryrityksen toiminnan kannattavuutta. Varustamoiden, telakoiden ja tuulivoimaloiden omistajat nauttivat verovaroista tienattua vastikkeetonta toimentulotukea.

Vähimmäispalkka

Ylijohtaja Vartiainen jauhaa saksalaisten vähimmäispalkkamallista,

koska se lisää hänen mukaansa kilpailua työntekijöiden kesken, mutta lisää todennäköisesti myös yhteenlaskettuja työtunteja ja antaa pitkäaikaistyöttömällekin mahdollisuuden. Saksassa otetaan v. 2015 käyttöön minimipalkka, joka on 8,5 €/h (n. 1 400 €/kk). Sitä ei kuitenkaan tarvitse maksaa alaikäisille, harjoittelijoille ja vasta työllistyneille pitkäaikaistyöttömille. Lähes seitsemän miljoonaa saksalaista käy nykyisin ”minijob”-toissa, joissa ansaitsee 400–600 euroa kuukaudessa. Entisen DDR:n alueella 25 % jää minimipalkan rajan alle. Saksassa elinkustannukset ovat kolmanneksen halvemmat kuin Suomessa.

Korkeiden elinkustannusten Suomessa vähimmäispalkan taso pitäisi olla 2 000 euroa/kk, jotta ihminen pystyisi kustantamaan asumis- ja ravintomenonsa sekä matkakulunsa, maksamaan veronsa ja laskunsa, ostamaan vaatteita, tyydyttämään kulttuuritarpeensa sekä huolehtimaan puhtaudestaan ja terveydestään. Ylijohtaja Vartiainen minimipalkka jää tämän tason alle reilusti, koska ihmiset ovat hänelle vain numeraaleja.

Miksi ihmisarvoista elämää ei kunnioiteta?

Ylijohtaja Vartiaisen työllistämispolitiikassa ei ole kyse osatyökykyisten/vajaakuntoisten mukaan ottamisesta yhteiskuntaan heidän omia tarpeitaan ja kykyjään huomioiden vaan suosituksista heidän hädänalaisen tilansa hyväksikäyttöön. Kehityssuuntana näyttää olevan paremminkin yhä useammalle ihmiselle koitua köyhä lapsuus, köyhä aikuisuus ja köyhä vanhuus. Miksi Suomessa kaikki pitää tehdä kapitalistisen järjestelmän elossa säilymisen ehdoilla – eikä ihmisarvoisen elämän ehdoilla? Ihmiselle on tarjottava työtä, josta hän suoriutuu ja josta hän saa kelvollisen toimeentulon, jotta hän voi elää ihmisarvoista elämää.

siin valtiolle ja kunnille.

Uudistuksessa alin tuloluokka jätettäisiin nykyiselleen, seuraava, 35000–55000, nostettaisiin 23,5 %:sta 26 %:iin. Sen jälkeen tuloluokkien veroaste olisi aina kymmenen prosenttiyksikköä edellistä ryhmää suurempi. Näin viimevuoden veropotti olisi ollut yli 8,1 miljardia euroa nykyistä suurempi, eikä veroaste nousisi kuin 21,8 %:sta 24,0 %:iin.

Suurituloisten nettotulot supistuisivat, mutta esimerkiksi suurimmassa tuloluokassa kuukauden nettotulo olisi edelleen huikeat 14 676 euroa. Se on lähes sama, jonka 3,3 miljoonaa henkeä sai vuodessa bruttotulona!

ooo

Valtamedian kaikista propagandatorvista kaikuu sama valhe, jossa varas huutaa ottakaa varas kiinni! Siksi työväenliikkeelle lankeaa raskas todistamisen taakka. Näin siitä huolimatta, että jokainen tuntee todellisuuden omasta kokemuksestaan.

Todistamisen taakka on kannettava, että me, itse kukin havahduisimme siihen kuinka suureen työläisten riistettyyn joukkoon kuulumme ja että vain yhdessä voimme toteuttaa välttämättömän muutoksen.

Kai Kontturi

ABB:n vastaus lukkiutuneisiin neuvotteluihin: potkut pääluottamusmiehelle!

ABB:llä käytiin marraskuun lopulla pääluottamusmiesvaalit, jotka nyt potkut saanut Terho Laitila voiti ylivõimaisesti. Hän vieläpä lisäsi kannatustaan kahden vuoden takaiseen vaaliin verrattuna. Työnantaja ilmeisesti odotti vaalin tulosta ja teki sen jälkeen oman siirtönsä. Ilmeisesti heille olisi se toinen ehdokas ollut mieleisempi.

Maanantaina 8.12 Laitilan työsojimus purettiin luottamuspuolañ vedoten. Työntekijöiden valitsema luottamusmies ei siis nauttinut työnantajan luottamusta! ABB:n johto puuttui törkeällä tavalla työntekijöiden oikeuteen valita edustajansa. Otiskoihin tapaus nousi, koska Laitila ei laittomia potkujaan hyväksynyt, vaan oli viemässä jutun liiton kanssa työuomioistuiimeen. Metalliyöväenliitto neuvotteli Laitilalta saamansa valtakirjan oikeuttamana työnantajiliitto Teknolõgiateolluus ry: n kanssa ja pääsi asiassa sovittoon. Sojimus on salainen, eikä sen sisältöä kannata lähteä arvailemaan.

Helsingin Pitäjänmäessä toimiva ABB Motors and generators-yksikössä on käyty paikallisia neuvotteluja uudesta palkkausjärjestelmästä koko alkuvuosi. Työnantaja tarjosi työntekijöille kiristettyjä urakoita joiden seurauksena palkat olisivat laskeneet 2 – 3 euroa tunnilta. Tähän eivät työntekijät tietenkään suostuneet, vaan nousivat pääluottamusmiehensä kanssa vastarintaan. Tilanne meni niin vaikeaksi, että työntekijät menivät lakkoon ja toisen ja kolmannenkin kerran. Lakot menivät tietenkin työuomioistuimeen alta aikayksikön ja ammattiosasto tuomittiin hyvityssakkoihin. Tämä erimielisyys on vieläkin selvittämättä.

Metalliliiton puheenjohtaja Riku Aalto tuomitsi ABB: n toiminnan. Hän antoi tiedotteen jossa sanoi mm. näin: ”Työntekijöiden valitseman pääluottamusmiehen perusteeton työsuhteen päättäminen on tietenkin jo sinällään vakava ja täysin käsittämätön teko järjestäytyneeltä työnantajaryitykseltä. Erityisen törkeäksi teon tekee se, että parhaillaan käydään neuvotteluja neuvottelujärjestelmän uudistamisesta. Työnantajat yrittävät meneillään olevissa neuvottelujärjestelmän uudistamiseen tähtävissä neuvotteluissa muun muassa saada pääluottamusmiehet henki-

lökohtaiseen vastuuseen työtaistelu-toimista. Nyt työnantaja näköjään käyttäytyy kuin tällainen sanktio olisi jo olemassa.”

Metalliliiton puheenjohtaja Riku Aalto tekikin oikean ratkaisun vetäytyessään ”neuvottelujärjestelmän uudistamista” pohjittavan työryhmän jäsenyydestä vastalauseena työnantajan käyttäytymiselle.

Heti maanantaina työnantajan törkeän mielivallan tultua julki alkoivat puhelimet soida metallin pääluottamusmiehillä ja aktiiveilla. Myös sosiaalisessa mediassa kes-

kustelu kävi kuumana. Tukea luvattiin antaa – ja sitä myös annettiin. Pitäjänmäen ABB:n porukka aloitti mielenilmauksen ja lopetti työt torstaina 11.12 klo 22.00. Ympäri maan suurimmilla metallin työpaikoilla oli perjantaina mielenilmauksia ja työt keskeytettiin neljäksi tunniksi. Lukuisilla työpaikoilla järjestettiin tiedotustilaisuuksia ja otettiin tiukasti kantaa työnantajan törkeään toimintaan. Perjantaina ABB:n portilla järjestettiin mielenosoitus työnantajien öykkärimäistä pullistelua vastaan. Paikalla oli lähinnä ABB:n työntekijöitä, Helsingiläisiä aktiiveja ja mm. Turun telakalta luottamusmiehiä. Tiedotusvälineitäkin tuntui kokoontuminen ja asia kiinnostavan. - Paikalla olivat niin YLE: n kuin hesarinkin toimittajat, sekä lukuisa joukko muiden medioiden edustajia.

EK:n Eeva-Liisa Inkeroinen väitti TV ruudussa, että ABB:n luottamusmiehen erottaminen on yksittäistapaus. - Ei ole, valitettavasti. Viime sojimuskierröksella kiinnitettiin huomiota pääluotta-

musmiesten ja heidän varamiestensä työsuhteturvaan. Kuitenkin viimeisen vuoden aikana on luottamusmiesten työsuhteita päätetty perusteettomasti jo toistakymmentä. Siksi oli ja on korkea aika nousta vastarintaan. Onneksi tämä ”yksittäistapaus” sattui olemaan suoraselkäinen toveri, jolla oli rohkeutta ja moraali, joka pakotti hänet pistämään itsensä peliin. - Kuinka moni muuten tietäisi että liitot parasta aikaa käyvät ”neuvottelujärjestelmän uudistamis” neuvotteluja? Ja kuinka moni tiesi, mitä työnantajat niissä vaativat?

Työnantajille ei saa antaa yhtään periksi sen enempää luottamusmiesten, kuin muidenkaan työntekijöiden oikeudesta puolustaa itseään pelkäämättä työpaikansa puolesta.

Taistelu ei ole siis vielä ohi. Se jatkuu em. liittojen työryhmässä ja työpaikoilla luottamusmiesten toimesta. Taistelu on koko työväenluokan yhteinen ja koskee joka iikkaa.

Markku Nieminen

ALBAn – bolivaarinen liitto meidän amerikkojemme kansoille – perustamisesta 10 vuotta

ALBAn toiminnan keskiössä ovat yhteiskunnan kurjimassa asemassa olevien hyvinvointi ja läntisen pallonpuoliskon kehittymättömiin maihin kohdistuvan solidaarisuuden vahvistaminen, jotta nämä voivat neuvotella kaupan käynnin ehdoista paremmista alaisuuksissa. Se on kahden- ja monenkeskiseen yhteistyöhön ja keskinäisäpuun perustuva talousyhteisö, jonka toiminta ulottuu kaupankäyntiin, tuotantotoimintaan ja tieteellistekniseen yhteistyöhön.

Vahvistaakseen keskinäistä taloudellista yhdentymistä ALBAn maat perustivat v. 2009 kaupankäyntiään varten yhteisvaluutta SUCRE:n. Vuosina 2010–2013 sen käyttö on kasvanut 12 miljonnasta dollarista miljardiin dollariin. ALBA:n talousneuvosto solmi v. 2013 ECOALBA-sojimuksen, jonka tarkoituksena on piristää kaupankäyntiä ja edistää vaihtoehtoisia kauppasuhteita jäsenmaiden kesken.

Yhteiskunnalliset liikkeet ja ALBA

Brasilian Sao Paulon osavaltion Guarareman kunnassa pidettiin toukokuussa 2013 Yhteiskunnallinen liike kohti ALBA:a –järjestön ensimmäinen mantereen laajuiñ kokous. Tilaisuuteen osallistui yli 200 edustajaa 22 eri maasta. He edustivat kotimaidensa talonpoikien, työläisten, intiaanien, naisten, nuorison ja opiskelijoiden järjestöjä. Yksi merkittävimmistä järjestöistä oli Brasilian maattomien työläisten –liike (MST). ALBA:n uutena luottuvuutena on nykyisin osallistuminen monikansallisen, yhteiskunnallisten liikkeiden muodostaman, yhteisrintaman rakentamiseen Latinalaiseen Amerikkaan.

Kokouksen julkilausuma

”Me tulimme täällä osaksi historiallista prosessia, joka on yhdistänyt meidät eri foorumeilla, kampanjoissa, kansainvälisissä verkostoissa, eri

Joulukuussa 2004 sojmitun ALBA-sojimuksen pitkäntähtäimen päämääränä on luoda 15 vuodessa Latinalaisen Amerikan ja Karibian kansojen yhteisö, jolla on yhteinen valuutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden instituutiot. ALBAan kuuluu tällä hetkellä yhdeksän jäsenmaata: Venezuela, Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Dominica, Ecuador, pienet saarivaltiot Saint Vincent, Grenadiinit ja Saint Lucia sekä Antigua ja Barbuda. ALBA-yhteisöllä on jäsenmaittensa lisäksi edustus mm. Argentiinassa, Brasiliassa, Chilessä, Dominikaanisessa Tasavallassa, Ecuadorissa, Guatemalassa, Kolumbiassa, Meksikossa, Panamassa, Paraguayssa, Perussa ja Uruguayssa.

Kuva: Matti Laitinen

Helsingin Kirjan talolla vietettiin 16.12. Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden yhteistyöjärjestö ALBA:n perustamisen 10-vuotisjuhlaa. Järjestäjinä toimivat Venezuelan, Nicaraguan sekä Kuuban suurlähetystöt. Kutsuvieraita oli paikalla runsaasti, mukaanlukien myös Suomen Hands off Venezuela-järjestön edustajia.

organisaatioissa ja monipuolisissa taisteluissa maidemme sisällä. Prosessi on nostanut samanlaisia taistelutunnuksia ja jakanut unelmamme todellisesta yhteiskunnallisesta muutoksesta.

Me elämme meidän Amerikkametta aikakautta. Se on ilmaissut itseään muutamana viime vuotena useina liikekannallepanoina ja kansankapinoina sekä yrityksinä kukistaa uusliberalismi ja rakentaa vaihtoehtoinen yhteiskunta, joka on lähes kaiken kattava, jottain sellaista, mikä on sekä mahdollista että tarpeellista.”

Edistyksellinen ALBA

”FTAA-sojimuksen torjuminen v. 2005 oli todistus sitä vastustavan yhteiskunnallisen liikkeen olemassaolosta ja mantereen uudesta geopolitiisesta koostumuksesta. Tämä olennoitui sellaisten kansanhallitusten ilmaantumisena, jotka uskal-

sivat asettua imperiumia vastaan. Edistyksellisin esimerkki tällä saralla tapahtui v. 2004 Fidel Castron ja Hugo Chávezin tavatessa. Nykyisin tapahtunutta kutsutaan ALBA:ksi.

ALBA on olennaisesti poliittinen, uusliberalismin ja imperialismin vastainen hanke. Se perustuu yhteistyön, vastavuoroisuuden ja solidaarisuuden periaatteille. Se pyrkii kokoamaan kansanjoukkoja ja institutionaalisia voimia uuden Latinalaisen Amerikan itsenäisyysjulistuksen, kansanliikkeiden, kansojen yhdentymisen, elämän, rauhan, oikeudenmukaisuuden, itse-määräämisoikeuden, identiteetin ja tasa-arvon puolesta Latinalaisen Amerikan vapauttamiseksi – aidon vapautumisen puolesta – joka visioi mieleessään indo-afrikkalais-amerikkalaisia sosialismia.”

Imperialismin uudelleenjärjestäytyminen

”Imperiumi jatkaa kuitenkin mobilisointumistaan uudelleenjärjestäytyneitä kansanvoimia ja uusia Suuren Kotimaan integroitumiseen tähtäviä autonomisia projekteja vastaan. Ensimmäisten uusliberalismin vastaisen kapinallisten astuessa esiin USA alkoi muuttaa ulkopoliittikaansa pyrkiäkseen elvyttämään ylivaltansa mantereella. Tämä kohdistui talouteen, asevoimiin, lainsäädäntöön, kulttuuriin, mediaan, politiikkaan ja alueellisuuteen.

Kapitalismin kriisin räjähtäminen Wall Streetin sydämessä v. 2008 vahvisti nämä suunnitelmat. Tuosta alkaen olemme havainneet imperialismin voimistuvaa vastahyökkäystä mantereellamme. Tämä näkyy ylikansallisten yhtiöiden kasvavana läsnäolona alueellamme, meidän luonnonvarojemme ryöstelynä ja sosiaalisten oikeuksiemme yksityistämisenä, maanosan militarisoimisena, kan-

sallisten protestien kriminalisoimisena, Yhdysvaltojen osallistumisena Hondurasin ja Paraguayñ valankaappauksiin, Latinalaisen Amerikan edistyksellisten hallitusten jatkuvana horjuttamisena sekä yrityksinä palauttaa poliittinen ja taloudellinen valta Tyynen valtameren liiton kaltaisilla ja muilla kansainvälisillä sojimuksilla.”

Vuonna 2011 sojmittuun Tyyñen Valtameren liiton –sojimukseen (Allianza del Pacifico) kuuluu neljä jäsenmaata: Chile, Kolumbia, Meksiko ja Peru. Organisaatio pyrkii EU:n tapaan syventämään keskinäistä kaupallista ja taloudellista yhdentymistään ihmisten, tavaroiden, palveluiden ja pääoman vapaa liikkumisen perustalla. Tavoitteena on suuryritysten ehdoilla tapahtuva kansalaisten ”hyvinvoinnin” kohtaminen.

Kansalaisliikkeet yhteistyöhön ALBAn kanssa

”Tässä viitekehityksessä tämä merkitsee imperialismin hyökkäystä. Toisaalta tämä suo uusia mahdollisuuksia ALBA-maiden hallituksille, koska yhteistyö maanosan eri yhteiskunnallisten liikkeiden kesken on nyt tärkeämpää kuin koskaan ennen. Meillä on historiallinen haaste yhdistää voimamme ja ryhtyä hyökkäykseen kansojemme parhaisiin perinteisiin perustuvan omaperäisen ideologian ja uusien ehdotettujen sivilisaatiomallien avittamina.

Me vahvistamme Amerikan yhteiskunnallisten liikkeiden ensimmäisen perustamiskirjan periaatteet, suuntaviivat ja tavoitteet rakentaaksemme mantereemme kansalaisjärjestöjen yhdentymistä alhaalta ja vasemmalta ALBA:an ja imperialismin vastaista solidaarisuutta edistäen.

Me vahvistamme sitoutumissamme Latinalaisen Amerikan integraatioon jatkaaksemme koloni-

Jatkuu sivulle 10

Äärimaltillisia työmarkkinoita odotellessa

Äärimaltillinen linja ei pelastanut

Viime maaliskuun alusta duunarit saivat äärimaltillisen sopimuskorotuksen 20 euroa/kk, tai 12 senttiä/h. Se ei suomea pelastanut, päinvastoin. Ostovoima laski ja sen seurauksena monessa yrityksessä jouduttiin aloittamaan YT – neuvottelut väen vähentämiseksi. Seuraava ”korotus” on palkkoihin luvassa viimeistään maaliskuun 15 alusta. Korotus on huikeat 0,4 prosenttia! Se tekee duunarin palkkaan 4 – 7 senttiä tunnille. Voiko duunaria enää pahemmin loukata? Tästä on äärimaltillisuus kaukana. Pikemminkin kyseessä on kapitalistien äärimmäinen ahneus.

Työajan joustoista työnteettäjät ovat paasanneet jo kohta 30 vuotta. Alahuhta ei kerro, mitä hän joustoilla tarkoittaa, mutta oletettavasti sitä, että töitä tehdään silloin kun kapitalisti haluaa 16 tuntia vuorokaudessa ilman ylityökorotuksia ja hiljaisempina aikana ei tehdä ollenkaan. Tämäkö maltillista?

Että tällaista Alahuhdan äärimaltillisuutta

Työmarkkinajärjestöt sopivat ns. työllisyys – ja kasvusopimuksessa (TYKA – sopimus), että asetetaan työryhmä neuvottelemaan ”työelämän neuvottelujärjestelmän uudistamista”. Kapitalistien vaatimukselta tämä sopimukseen kirjattiin. He ovat neuvotteluissa esittäneet mm., että luottamusmiehet ja henkilöt, jotka esittävät ”laittomaan” lakkoon ryhtymistä joutuisivat vastuuseen lakon aiheuttamista tuotannon menetyksistä. Eli jos työnteettäjä esittää palkan alennusta, joka johtaisi duunarit taloudelliseen ahdistukseen ja he ryhtyisivät lakkoon tästä mielettömyyttä vastaan, he jou-

Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) johdossa ensi vuoden alussa aloittava Matti Alahuhta on esittänyt tavoitteensa Suomen pelastamiseksi. Hänen teesinsä ovat: Äärimaltillinen palkkalinja, työajan joustot, työrauhaneuvottelujen onnistuminen, tulo – ja perintöverojen keventäminen sekä julkisella sektorilla jättevät toimet, jotka mahdollistavat veron alentamiset.

Kuva: Heikki Männikkö

Tieto ABB:n pääluottamusmiehen irtisanomisesta herätti ammattiyhdistysväkeä. Perjantaina 12.12.14 ym-päri maata järjestettiin ulosmarssoja ja mielenilmauksia. Lieneekö EK:n tavoitteena ay-liikkeen hajottaminen? Tähän viittaa EK:n Alahuhdan äärimaltillinen palkkalinja. Protestina irtisanomiselle kokoontui ABB:n Pitäjänmäen toimipaikan portille perjantaina 12.12.14 sankka joukko protestoijia.

tuisivat maksamaan vielä kapitalistille. Työnteettäjät käyttäytyvät jo aivan kuin jotain sanktioita olisi jo olemassa: ABB: n pääluottamusmiehen irtisanominen on siitä todisteena. Mainittakoon, että Matti Alahuhta on muiden toimiensa ohella ABB Groupin hallituksen jäsen – ja satavarmasti oli päättämässä pääluottamusmiehen potkuista. Että sellaista äärimaltillisuutta.

Tulo- ja perintöveroa pitäisi Alahuhdan mielestä alentaa. Tuloveron alennusta kapitalistit aina kilpaa huutavat. Siinä ei ole mitään uutta. Se on suora tulon siirto köyhältä rikkaalle. Mutta miksi perintöveron alentaminen on työmarkkinajohtaja Alahuhdan agendalla? Onko oma lehmä ojassa?

Nordean Kangasharju tukee Alahuhdan jätteviä toimia

Entäpä mitä ovat julkisella sektorilla tehtävät jättevät toimet, jotka mahdollistavat verojen alennukset? Mitäpä muuta kuin palvelujen lopettamisja, jotka johtavat köyhiin elinolojen kurjistumiseen. Lopetetaan terveyskeskukset, kirjastot, TE toimistot, työttömyyskorvaukset, sosiaaliturat ja sammutaan katuvalot yksin tein. Alahuhta on osannut verhota todelliset vaatimuksensa hienosti. ”Jättevät toimet...” Voi perkele!

Jotta Alahuhdan äärimaltillinen linja tulisi todistetuksi, pitää tarkastella Nordean pääeko-

nomistin Aki Kangasharjun ideoita. Hän loihe lausumaan, että suomalaisten palkkoja pitäisi kylmästi ja radikaalisti laskea ainakin 5, mieluiten 10 prosenttia. Koska ostovoima palkkojen alentamisen seurauksena laskee, kompensatioksi tuloveroja pitäisi alentaa samassa suhteessa 7 – 12 prosenttia.

Toteutettuina Kangasharjun ideat olisivat katastrofi

Nyt joku voisi sanoa, että Kangasharju on esittänyt radikaalit ideansa kieli poskessa keskustelua provosoidakseen. Hän on kuitenkin maan suurimman pankin pääekonomisti ja sellaisessa asemassa, että häntä kuunnellaan tarkalla korvalla. Hän

mm. lehtitietojen mukaan tapasi alkusyksystä luottoluokituslaitosten ekonomisteja – ja kertoi heille kuinka syvä on Suomen taantuma. Hän siis merkittävällä tavalla vaikutti Suomen luottoluokituksen laskuun. Voidaan myös kysyä kuinka monen pienellä palkalla kituuttavan duunarin yöunet Kangasharju palkanalennuspuheillaan vei? Ymmärtääkö tämä nuori mies lainkaan asemansa vaatiman vastuun?

Jokainen kansakoulun käynyt ymmärtää, että 10 prosentin palkanalennus merkitsee katastrofia. Kangasharjun kannattaa tarkistaa helmitaulunsa. Vähintään 10 prosenttia sen helmistä on hänen ideoidensa perusteella kateissa.

Radikaalia äärioikeistolaisuutta

Valitettavasti Alahuhta ja Kangasharju eivät ole vaatimuksineen kahden. Monet muut työnantajaliittojen edustajat ja porvaripoliitikot ovat esittäneet saman suuntaisia lausuntoja. Lausuntoja, joista äärimaltillisuus on kaukana. Pikemminkin kyseessä on radikaali äärioikeistolaisuus. Ei hyvältä näytä.

Duunareilla ei ole kuitenkaan mitään syytä vaipua epätoivoon, vaan alkaa vastarintaan näitä radikaalioikeistolaisia vastaan. Oikeuksistaan voi ja saa pitää kiinni. On vaadittava duunareille reiluja palkankorotuksia. On vaadittava ylisuurten palkkojen ja pääomatulojen tuntuva alentamista ja yhteisöveron tuntuva korottamista. On vaadittava työttömien kiusaamisen ja pakkotyön lopettamista.

On ylipäänsä anelun, toiveiden esittämisen ja matelun sijasta aletava esittämään vaatimuksia.

MN

Toimituksen otsikointi

Yhteisrintamaan ihmisoikeusrikkomuksia vastaan

Puheenvuoroissa ilmentyi syvä huolestuneisuus maamme vallassa olevan poliittisen eliitin toiminnasta. Toiminnasta, joka aiheuttaa vain ja ainoastaan vaikeuksia meille tavallisille ihmisille. Heidän tekonsa, niin tehdyt kuin suunnitellutkin, vaikeuttavat ihmisten joka päiväisiä askareita koko elämän kirjon laajuudelta. Viime aikoina on alkanut näkyä viitteitä toimista, joilla vallankahvassa olevat ovat valmiita vaarantamaan meidän tavallisten kansalaisten demokraattiset oikeudet päästä vaikuttamaan yhteiskunnalliseen päätöksentekoon.

Osittain edellä mainittua demokraattista perusoikeutta vastaan on jo rikottukin. Vallassa oleva eliitti on jo ehtinyt sorvata, sorvissa parasta aikaa olevien lisäksi, useita lainmuutoksia hyvin yksipuolisin menetelmin. Käyttöön on otettu demokratiaan kuulumaton runnominen ja vastaväitteiden yksipuolinen vaimentaminen. Viime aikoina on käytetty päätöksenteossa jopa hämääämistä. Lainsäädännön muutokset ovat tarkoittaneet entistä suurempien voittotulojen entistä helpompaa riistämistä meidän tavallisten ihmisten selkänahasta, olimmepa sitten mukana työelämässä, työttömänä, eläkkeellä taikka opiskelemassa. Koko yhteiskunta ollaan valjastamassa pääomapiirin kassaan koloita kilistäväksi lypsylehmäksi.

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry:n jäseniä ja ystäviä kokoontui marraskuun viimeisenä lauantaina nauttimaan joulukahvit pikkujoulun merkeissä. Tilaisuus oli samalla päättyvän vuoden viimeinen kuukausikokous. Tavan mukaisesti kokouksessa keskusteltiin tämän päivän ja tulevista ajankohtaisista tapahtumista, kuten ensi huhtikuussa pidettävistä eduskuntavaaleista.

Kuva: Olavi Tironen

Turun vaalimökillä edellisissä eduskuntavaaleissa 2011

Toiminnassa on pidettävä erittäin huolestuttavana piirteenä, vaikka juhlapuheissa muuta väitetään, yrittäjien määrän harventamista. Mikäli nykyistä suuntausta ei saada pysäytettyä sekä käännettyä talouden kannalta terveemmälle pohjalle, jossa huomioidaan kaikki yhteiskunnan osapuolet oikeudenmukaisesti, niin kotimaisia yrittäjiä kohtaa ikävä kohtalo. Jäljelle ei tule jäämään pieniä eikä suuria yrittäjiä, vaan ainoastaan ylikansallisten suurten monopolien määräysvallan alaisuuteen alistettuja yrityksiä

ja yrittäjiä.

Tähän meidän tavallisten ihmisten oikeuksia rikkovaan valtaeliitin puuhasteluun on saatava muutos. Muutos on mahdollinen, mutta se vaatii ihmisten liikkeellelähtemistä. Se vaatii meidän kaikkien muodostaman yhteisen rintaman. Yhteisrintaman, jonka ensisijainen tavoite tulisi olla maamme itsenäisyyden palauttaminen. Päätösvalta on pyrittävä siirtämään takaisin Suomeen eli on irrottauduttava ylikansallisista yksipuolisista määräajista ku-

ten EU:sta ja Natosta. Irrottautuminen niistä ei tarkoita eristäytymistä muusta maailmasta. Nykyinen meno, jota maassamme harjoitetaan, itse asiassa eristää joka hetki maamme yhä enemmän ja enemmän muusta maailmasta. Maailmaa on olemassa muutakin kuin EU, Nato ja USA.

Muutoksen tekemiseksi tarvitaan todella demokraattisesti ajattelevien ihmisten yhteisrintamaa. Muutokseen tarvitaan myös täällä Turun alueella, kuten koko maassakin sekä maailmassa laajaa eri kansalaisten tasapuoliseen yhteis-

työhön perustuvaa käytännön toimintaa. Käytännön toimintaa, jonka tavoitteena on meidän tavallisten kansalaisten demokraattisten oikeuksien ja taloudellisesti turvatu elämän palauttaminen. Uutena kysymyksenä on mukaan tullut avoimen sodan nopeasti kasvava uhka.

Nouskaamme siis yhteiseen vastarintaan meihin tavallisiin ihmisiin kohdistettu- ja ihmisoikeusrikkomuksia vastaan, joita maamme vallassa oleva valtaeliitti toteuttaa parasta aikaa!

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry

Pikamietintöjä

Globaalin kvartaalitalouden johtamalle nykypolitiikalle löytyy vaihtoehto:

Ilmainen terveydenhuolto & koulutus taattava kaikille omassa kotikunnassa, ulkoistaminen estettävä. Lapsille ja nuorille järjestettävä kunnallinen iltapäiväkerho tai harrastustoiminta koulun jälkeen epäsosiaalisen käyttäytymisen ja tylsistymisen ehkäisemiseksi. Joukkoliikenne kartoitettava ykkösvaihtoehdoksi käytännön kulkemiseen. Pitkäaikaistyöttömille taattava perustyöpaikka joko julkiselta- tai kolmannelta sektorilta, vaihtoehtoi-

sesti opiskelupaikka kuten yleisivistävät opinnot. Näitä mahdollisuuksia tukemaan kansalaispalkka mallit. Poliisi ja puolustusvoimat yhdistettävä kansalliseksi turvayksiköksi yhteiskuntarauhan säilyttämiseksi ja jo pelkätään työllisyysperusteisena. Sotilasliitot eivät ole mahdollisia tällaisessa järjestelyssä. Määrärahoja nostettava huomattavasti uskottavuudelle.

Tämän kaiken mahdollistaa budjetti, joka perustuu oman suvereniteetin säilyttämiseen, Suomen irtautumiseen Brysselistä ja yhteisvaluutasta.

Mika Grönroos

"500 miljoonan ihmisen hallintoaluetta ei voida hallita demokraattisesti"

Suomi tarvitsee turvallisuuden, hyvinvoinnin ja kansanvallan perustaksi valtiollisen itsenäisyyden. Tämä tarkoittaa sitä, että on suunnitelmallisesti erottava eurosta ja EU:sta. Sotilaallinen liittoutuminen EU:n ja Naton kautta on torjuttava. Suomen turvallisuuspolitiikan perustaksi tarvitaan itsenäisyyttä ja puolueettomuuspolitiikkaa. 97 vuotta sitten annettiin Suomessa itsenäisyysjulistus. Suomi on nyt ollut EU:n vallan alla kohta 20 vuotta liikaa. On aika julistaa, että taistelu Suomen itsenäisyyden palauttamisen puolesta jatkuu niin kauan kunnes se on voitettu!"

Sisältä ontto Suomen itsenäisyys korjattava!

Suomen itsenäisyydessä ei ole kyse vain riippumattomuudesta, vaan myös miten kansamme kokee itsenäisyyden ja mitä se saa siitä. Näin totesi **Arjo Suonperä**: "Vaikka riippumattomuus olisi olemassa, ei sillä ole merkitystä, jos poliittinen johtomme laiminlyö yhteisten asioiden hoidon tai hoitaa ylikansallisen toimijan kuten EU:n tai sen suuryritysten etuja. Jokapäiväiseen elämään vaikuttavat tulonjakoa, sosiaaliturvaa, terveyden- ja sairaanhoitoa, koulutusta, demokratiaa tm. koskevat asiat. Yksityistämällä yhteisten asioiden hoitamattomuus, uskotellaan ihmisille, että yritysmaailma hoitaa voitontavoittelunsa ohessa myös yhteiset asiat julkisen vallan sijaan.

Talouspolitiikkamme on EU:n jäsenyydellä alistettu EU:n ainoalle Roolman perustamissopimuksessa kirjatulle arvolle, kilpailuun perustuvalla markkinataloudelle. Se kanavoi Suomesta rahaa, markkinoita, aivo- ja muuta kapasiteettia ylikansallisille suuryrityksille, jotka ovat usein saksalaisen tai amerikkalaisen omistamia. Samalla suomalainen yrittäjäyyskin kilpailuvapauden nimissä työnnetään nurkkaan, pois tuottavista ja työllistävästä hankkeista sekä markkinoilta, kuten Venäjältä. Jos USA saa toteutettua EU:n kanssa TTIP- vapaakauppa- ym. sopimuksensa, niin vauhti suomalaisten hyvinvoinnin heikentämiseksi kiihtyy.

EU:n jäsenyys on tehnyt Suomen itsenäisyydestä onton sisuksen päällä ritisevän kuoren. Itsenäisyyden palauttamiseksi on erotava EU:sta ja sen pankkiunionista sekä Nato-yhteistyöstä ja torjuttava EU:n ja USA:n TTIP - vapaakauppa- ja pankkisopimukset.

Uusliberalismia ja kapitalismia vastaan

Henri Autero Vaasasta esiintyi voimakkaasti kapitalismia ja uusliberalismia vastaan. Kapitalismin ja uusliberalismin haitoista Henri nosti esiin eriarvoisuuden ja ihmisoi-keuksien polkemisen jotka ovat lisääntyneet erittäin paljon. Hän esitti myös vaihtoehdon EU-jäsenyydelle ja eurolle. Tulee ottaa takaisia oma valuutta ja itsenäisyys. Pääomat on laitettava tiukkaan kontrolliin. Pääomat vapautettiin ennen Suomen liittymistä EU:iin. Siinä asiassa on palattava ajassa taaksepäin ja siirryttävä taloudessa vähemmän globaaliin suuntaan. En halua rikkaiden EU-liittovaltion. EU-liittovaltio on kapitalistien ja Amerikan hypettäjien hanke. Esimerkiksi jos TTIP hyväksytään, niin amerikkalai-

Jo perinteiseen tapaan EU:n vastaiset ja rauhan puolesta toimivat järjestöt kokoontuivat Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla "Hyde Park" luonteiseen tilaisuuteen Suomen itsenäisyyden puolesta, Nato- ja EU- jäsenyyttä vastaan. Avauspuheenvuorossaan Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja Antti Pesonen käsittelee aihetta "Kun vääryydestä tulee oikeutta, tulee vastarinnasta velvollisuus": "On sanottu, että Suomessa itsenäisyys, demokratia ja puolueettomuus kuuluvat yhteen. Jos yksi niistä menetetään, menetetään kaikki. Näin on käynyt, eikä hyvältä näytä. Nyt elämme EU- Suomessa, joka on luopunut itsenäisyydestään, jossa puolueettomuuspolitiikka on heitetty ikkunasta ulos. EU- Suomessa ovat ylimpinä EU:n lait ja EU:n tuomioistuimen päätökset. Myös ulkopoliittikka on alistettu EU-vallalle. Näin Suomi ei täytä itsenäisen valtion tunnusmerkkejä.

Kuva: Tommi Lievema

Itsenäisyyspäivän "Hyde Park"- tilaisuuteen osallistui lukuisia erilaisia EU-vastaisia ja EU-kriittisiä järjestöjä. Ennen tilaisuutta järjestettiin myös tapahtumaan liittyvä mielenosoitusmarssi Senaatintorilta Kiasman aukiolle

nen suurpääoma pääsee yksityistämään julkiset palvelumme.

Elämme epäyhteisöllistä yksilöetokseen nojaavaa kilpailuyhteiskuntaa. Tämä yksilöetos on ajautunut myös sosiaalialalle. Kaikessa on tärkeintä kilpailu, menestyminen ja business-kulttuuri sekä oma naama ja oma etu. Ihmisen pitäisi pysähtyä ja miettiä mikä on elämässä tärkeintä. Toimikaamme rauhan, sosialismin ja oman valuutan sekä EU:sta eroamisen puolesta!

EU:n ja USA:n TTIP-neuvottelut salassa

Rita Dahl (sitoutumaton eduskuntavaaliehdokas SKP:ssa) kiinnitti puheenvuorossaan huomion siihen, että tasa-arvoisen avioliittolain hyväksymistä edeltävänä päivänä eduskunta hyväksyi Kanadan ja EU:n välisen CETA- sopimuksen kaikessa hiljaisuudessa: "Sopimuksen takana on kymmenkunta globaalia amerikkalaista ja kanadalaisista suuryhtiötä Monsanto ja Fordista Microsoftiin ja Mc Donaldsiin ja neuvoteltavat aiheet ulottuvat tavara- ja palvelukaupasta teollisiin ja tekijänoikeuksiin. CETA- sopimusta seuraa EU:n ja USA:n vapaakauppasopimus TTIP, jota koskevat neuvottelut sujuvat kahdenvälisesti EU-komission ja USA:n senaatin välillä kansalaisyhteiskunnan jäädessä informaatiota vaille. Yli 240 kansalaisjärjestöä edustavan Stop TTIP:n itse organisoitu kansalaisaloite on pian saamassa miljoona allekirjoitusta ja tällöin se tulee käsitteilyyn Euroopan tasolla. TTIP:n kauppapoliittinen merkitys on suuri. Se koskee lähes 60 prosenttia maailman-kaupasta. Sekä CETA että TTIP loisivat kauppapoliittikkaan aivan ennen kuulumattoman laajan kaupanesteitä poistavan "kultaisen standardin".

Vallan ostaminen rahalla on tuottoisin bisnes

Nykytilassa on langennut osaksem-

me pitää yllä totuuden ja vapauden lyhtyä totesi **Susanna Kaukinen**: "Ylen mukaan suomalaisten luottamus EU:iin on noussut tämän vuoden aikana 5%. Nyt 40% suomalaisista luottaa Berliinin valtaan. Korkeinta kannatus on 15-24 vuotiaiden joukossa. Näyttää siltä, että työelämään tutustumattomat imperiumin lapset luottavat itseään riistävään yläluokkaan muuta väestöä enemmän.

On selvää, että euro ei toimi. Euroopan talous makaa euron raunioilla, jota pahentavat uusliberaalin talouspolitiikan doktriinit. Tämän talouspolitiikan tukijat potkittiin nurin jälkikeynesiläisten toimesta jo 60-70-luvuilla, mutta taantumusvoimat jatkavat potilaan myrkyttämistä. EU:n talouspolitiikka noudattaa entisen isännän oppeja, jonka hevonen kuoli, kun se oppi olemaan syömättä. Opettaakseen eurooppalaisia olemaan syömättä, on euroeliitti tarttunut kovempiin otteisiin runnoen TTIP-sopimusta eurooppalaisen demokratian arkkuun.

500 miljoonan ihmisen hallintoaluetta ei ole koskaan hallittu demokraattisesti, eikä sitä koskaan tulla tekemään. Hallintoalamaisten järjestöjen suuri määrä tekee sen täysin mahdottomaksi. Sen sijaan 500 miljoonan ihmisen markkina-alue on vastustamaton herkkupala korporaatiolobbareille. Melkein jokaiselle on hintansa ja tällaisen markkina-alueen tuottamat voitot ovat niin suuria, että vallan ostaminen kovallakin rahalla on tuottoisampaa, kuin mikään muu business."

Kun katsomme imperialismin keskuksen kokemuksi, me voimme vakuuttua tästä. Yhdysvaltain keskushallitus on korporatioiden käsissä ja tämä tie on myös EU:n tie. Mitään muuta vaihtoehtoa ei voida nähdä nykyisten rakentei-

den yhä jatkaessa paikallaan.

Suurin vaara on Nato-jäsenyys

Puheenvuorossaan **Tommi Lievema** totesi, että elämme tänä päivänä todellista vaaran vuosia: "Tavallisille kansalaisille ja ympäristölle vahingollista TTIP- vapaakauppasopimusta tyrkytetään epädemokraattisilla menettelytavoilla Euroopan kansoille. Talouden saka- tessa kansat ovat joutumassa entistä enemmän maksu- miehiksi porvareiden ja kapitalistien väärän politiikan takia.

Venäjän vastainen viha- ja pelottelukampanja yltyy entisestään niin Suomessa kuin muuallakin läntisissä maissa. Suomelle todellinen vaara on porvarieliitin ajama Nato-jäsenyys. Venäjän vastaisella massiivisella informaatio- sodalla ei ole tietenkään mitään muuta päämäärää kuin maamme ajaminen sotaliitto Naton jäseneksi. Tämä ei ole porvaristoltamme mitään uutta politiikkaa, sillä jo vuonna 1918 Mannerheim rukoili maamme saksalaisia miehitys- joukko- ja tukahduttamaan työ- kansan val- lankumousta. Sama toistui 1941, jolloin saksalaiset joukot kauttakul- kusopimuksen nojalla toivotettiin tervetulleiksi hyökkäämään maaperältämme Neuvostoliittoon.

Kansan ja eduskunnan se- län takana solmittu niin sanottu isäntämaasopimus on tämän päivän versio kauttakul- kusopimukses- ta. Siinä läntiselle sotilasliitolle taa- taan vapaa pääsy maahamme ja infrastruktuurimme vapaa käyttö mahdollisessa Venäjän vastaisessa sodassa.

Nato-jäsenyys merkitsee jäsenmaalle vieraan vallan miehitystä. Katsokaa Baltian maita: Niitä miehittävät vieraiden valtioiden joukot ja niiden ilmatilaa valvovat USA:n hävittäjät. Mitä muuta tämä

on kuin sotilaallista miehitystä?

Lupaukset EU-jäsenyyden hyödyistä eivät toteutu- neet

Kun Suomi liittyi EY:n jäseneksi, lu- vattiin jäsenyyden tuovan korkean työllisyyden muistutti puheessaan **Pekka Tiainen**: "Nyt sen sijaan on massatyöttömyys Suomessa ja suu- ressa osassa Eurooppaa. Suomes- sa työttömiä työnhakijoita on pit- kään ollut yli 300 000. Mukaan lu- kien muut kuin työssä olevat työn- hakijat, laaja työttömyys on noin 450 000. Koska työttömyysjaksoja alkaa ja päättyy vuoden mittaan, 650 000 eri ihmistä ehtii olla vähin- täänkin lyhyen aikaa työttömänä vuoden aikana. Työttömyys mer- kitsee yhteiskunnalle vähemmän verotuloja kuin työssä käyminen ja työttömyyden kustannukset kas- vavat myös yhteiskunnan näkökul- masta Se velkaannuttaa yhteiskun- ta- ja tuottaa monia haitallisia seu- raamuksia.

Työttömyys ja pienituloisuus on uskōhyhyttä. Puolet työttö- mistä ja heistä suuri osa pitkäai- kaistyöttömiä joutuvat kitkutta- maan pienellä työmarkkinatuella. Työttömien, pienituloisten nuor- ten ja eläkeläisten ja pienituloisten työssä käyvien ja monien muiden taloudellinen tilanne johtaa perin- täyhtiöiden ja ulosoton uhreiksi. Ulosotossa on noin 220 000 ihmistä ja vuoden mittaan paljon useam- pi sekä paljon yrityksiä. Uusia niin sanottuja maksuhäiriömerkintöjä luottotietoihin ilmoitettiin 10 vuot- ta sitten puoli miljoonaa vuodessa ja nykyisellään liki kaksi miljoonaa. Tuomioistuimet tekevät vuosittain 300 000 velkomispäätöstä kun 10 vuotta sitten määrä oli 50 000 vuo- dessa. Ulosotossa peritään neljää miljardia euroa, josta yksityisiltä ih- misiltä 3,3 miljardia euroa. Ihmiset ovat tässä uhreja, kun velkaantumi- nen on johtunut asioista, joihin it- se ei ole voinut vaikuttaa. Suuri osa velkapäätöksistä on kokonaan vää- riä. Kansalaisilla ei ole oikeussuojaa. Tarvitaan oikeuslaitosreformi ja oi- keusvaltion uudistaminen.

Tänä päivänä maailman mit- taisesti eriarvoisuus on lisäänty- nyt. Tarvitaan merkittäviä uudis- tuksia maailmanmittaisesti. Se mitä voidaan tehdä omilla voimilla ovat uudistukset omassa maassa. Ongel- mia riittää. 160 miljardin euron elä- kerahastoista merkittävä osa on si- joitettu ulkomaille. 15 vuotta jatku- nut ulkomaankaupan ylijäämää sijoitettiin ja investoitiin muualle kuin Suomeen. Suomalaisilla yrityksillä on ulkomaille 400 000 työpaikkaa. Siellä ovat Suomesta puuttuvat työpaikat. Tarvitaan investoimista Suomeen. Tarvitaan myös korjauksia eriarvoisuuteen. Täydentäviä ra- hoituskeinoja ovat ylimpien tulo- ryhmien verotuksen progressiivi- suuden lisääminen ja varallisuus- veron palauttaminen suuriin varal- lisuuksiin ja näin saatujen tulojen käyttö nuoriso- ja pitkäaikaistyöt- tömyyden ratkaisemiseen ja työtä haluavien työllistämiseen.

Suomen perustuslain mukaan Suomi on edelleen täysivaltainen tasavalta, jossa valta kuuluu kansa- le. Itsenäisyys tarvitaan maan asioi- den hoitamiseksi kansan hyväksi.

Toimitti: Heikki Männikkö

Ulosotto- ja velkapommi seurausta oikeuslaitoksen järjestelmäviasta

Vireillä olevissa runsaassa 1,7 miljoonassa ulosotossa suurin ryhmä ovat pankkien, perintäyhtiöiden ja erilaisten laskujen ulosotot, yhteensä yli 700 000 ulosottoasiasa. Veroasioita on yli 400 000 ja muita julkisoikeudellisia asioita runsaat 500 000, missä ovat mukana myös kuntien palveluiden perintään menneet laskut. Sakko- ja korvausasioita on 73 000 ja elatusapuasioita 22 000.

Suurin ulosotossa oleva ryhmä ovat työssä käyvät köyhät, joilla tulot eivät riitä lainoihin. Muita suurimpia ryhmiä ovat työttömät, pienituloiset eläkeläiset ja nuoret.

Oikeuslaitos tukehtuu velka-asioihin

Vuonna 2013 käräjäoikeuksissa käsiteltiin loppuun 491 700 siviiliasiaa. Riita-asioita ratkaistiin ennätyskeliset 441 700. Enemmistö ratkaistuista riita-asioista (68 %) oli velka-asioita. Niitä ovat esimerkiksi kulutusluotot (mukaan lukien pikavipit) ja luottokorttisaatatavat, mutta suuri osa on muita velka-asioita. Kaikkiaan velka-asioita ratkaistiin vuonna 2013 lähes 300 000. Käräjäoikeuksiin tuotujen velka-asioiden määrä on räjähtänyt 2000-luvun alun noin 50 000:sta vuodessa kuusinkertaiseksi, 300 000:een vuodessa. 1990-luvulla ne kattoivat käräjäoikeuksien siviiliasioista 20 % ja vuonna 2013 liki 70 %. Muiden riita-asioiden määrässä on ollut kasvua 50 000.

Velka-asioiden määrän kasvu tukehduttaa oikeuslaitosta. Loppuun käsitellyistä riita-asioista 99,4 prosenttia 438 900 asiaa ratkaistiin jo asian valmisteluvaiheessa kirjallisessa käsittelyssä. Käräjäoikeuksien pääkäsittelyyn riita-asioista eteni 0,6 prosenttia loppuun käsitellyistä asioista. Vuonna 2013 loppuun käsittelemistään riita-asioista käräjäoikeudet ratkaisivat jutun kantaan vaatimusten mukaisesti 83 prosentissa tapauksista. Hyväksytyistä kanteista 97 prosenttia oli yksipuolisia tuomioita eli tuomioistuinten ratkaisuja poissaollutta asianosaista vastaan. Käytännössä tämä tarkoittaa, että tuomiot ovat pankin, perintäyhtiön tai muun velko-

Ulosottovelallisia on 240 000. Heistä henkilöitä on 220 000 ja yrityksiä 20 000. Vuoden mittaan ulosotossa on paljon useampia, koska toisten ulosotot päättyvät ja uusia alkaa. Luvut edellä pohjautuvat vuoden 2013 tietoihin, mutta ne ovat tätä suuruusluokkaa myös vuonna 2014. Ulosotossa olevilla henkilöillä on perinnässä yhteensä lähes 1,6 miljoonaa asiaa, keskimäärin liki 8 henkilöä kohden. Ulosotossa on liki 4 miljardia euroa, josta henkilöiltä perittävä summa on 3,3 miljardia, loppu yrityksiltä. Vuosittain peritään miljardin verran. Keskimääräinen ulosotto on henkilöä kohden runsaat 15 000 euroa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kansalaiset ovat menettäneet oikeusturvansa, koska käräjäoikeuksien menettely, ettei tutkita velan oikeaa määrää, on synnyttänyt pankeille ja muille velkojille oikeusjärjestelmän porsaanreiän, jossa vääriä velkomisia saadaan velallisiksi väitettyjen maksettavaksi. Seurauksena tästä ja perinnän ja ulosoton ei-lainmukaisista menettelyistä on, että oikeuslaitoksen asioiden määrä on kasvanut niin suureksi, ettei se kykene niistä selviämään, ellei oikeuskäytäntöjä korjata. Ilman tätä mitkään resurssilisäykset eivät riitä. Tarvitaan suuri oikeuslaitosuudistus.

jan vaatimusten mukaisia. Tämä on oikeussuojan kannalta erittäin huolestuttava asia.

Vuonna 2005 Suomen Asiakastieto teki uusia maksuhäiriömerkintöjä noin 500 000 kpl, mutta vuonna 2013 2 miljoonaa kappaletta, joista yksityishenkilöille 1,8 miljoonaa. Aivan kaikki ulosottoasiat eivät olet luvussa ja toisaalta siinä on mukana asioita, jotka eivät ole ulosotossa. Ulosoton luvuissa ei ole sellainen perintä, joka menee suoraan perintäyhtiöiden kautta.

Perintäyhtiö Lindorff esimerkkitapauksena

Otetaan tähän esimerkki, miten yksityinen perintäyhtiö hyödyntää tilannetta. Perintäyhtiöiden voitot ovat satumaisen suuria. Turussa konttoriaan pitävä, ulkomailta omistettu perintäyhtiö Lindorff-

konserni teki Suomessa vuonna 2011 27,5 miljoonan euron liikevoiton 95 miljoonan euron liikevaihdosta. Liikevoittoprosentti 29 % ylittää reippaasti Nokian hyvien vuosien liikevoiton, joka yhtiön loiston vuosinakin jäi alle 20 %:in.

Suurten voittojen takana on ihmisten hätä. Mitä enemmän ihmisillä ja yrityksillä on maksuvaikeuksia, sitä paremmin perintäyhtiöillä menee. Voittoja on siirretty eteenpäin myös korkojärjestelyillä. Suomessa toimiva Ruotsin Lindorffin sivuliike maksoi vuonna 2010 konsernivalle 9,4 prosentin koron veroparatiisisaarille. Tällä korkojärjestelyllä on esimerkiksi vuonna 2010 vältetty veroja 4,1 miljoonaa euroa, kun Suomessa maksuvaikeuksissa olevilta kansalaisilta ja yrityksiltä kerätyt voitot ja verot siirtyivät lahden yli Ruotsiin ja siel-

tä ties minne.

Jos suomalaisen yhtiön omistaja järjestee verojaan korkoeroilla, se katsotaan veronkierroksi. Nykyistä korkeampien korkojen aikana kuusi prosenttia ylittävä korko yhtiön omistajalle on katsottu peiteltyksi osingonjaoksi. Luottohäiriömerkinnät tekee Suomen Asiakastieto Oy, joka on nimestään huolimatta veroparatiisisaarilta omistettu yhtiö, joka sekin siirtää tulostaan verottajan ulottumattomiin.

Ulosottokoneisto avustaa veronkiertoa

Vinoutunut järjestelmä toimii seuraavasti: Esimerkiksi Nordea Rahoitus lähettää Lindorffille perintätehtävän Nordean luottokorttilaskusta. Se myy saatavan Lindorffille ja saa osan väittämästään saatavasta maksuksi. Lindorff teettää luottohäiriömerkinnän Suomen Asiakastietoon riippumatta siitä, onko kyseessä riitainen tai ei-riitainen asia. Käräjäoikeus hyväksyy kansliapäätöksenä velkomisen ja jos asia menee istunkäsittelyyn, käräjäoikeus hyväksyy sen sittenkin.

Asiakkaan sanomisilla ei ole merkitystä eikä sillä, että Lindorff on teettänyt luottohäiriömerkinnän. Käräjäoikeus lisää summaan viivästyskorot ja Lindorffin vaatimat käsittelypalkkiot asiakkaan maksettavaksi. Käräjäoikeuden päätöksellä asia menee ulosottoon ja ulosottovirasto perii Lindorffia varten, joka siirtää tuotot järjestelyillään veroparatiisisaarille.

Ulosottokoneiston pitäisi suojata velallisia, mutta se avustakin tehostetulla ulosotolla viranomaisvaltaa käyttäen varojen siirtämistä maasta pois ja veronkiertoa. Velkaneuvonta neuvoo, miten velka voidaan maksaa, muttei kyseenalaista velan perintää. Velka vanhene 15 vuodessa käräjäoikeuden päätöksestä. Jos asiakas valittaa hovioikeuteen, vanheneminen alkaa hovioikeuden päätöksestä. Jos siitä valittaa korkeimpaan oikeuteen, vanheneminen alkaa korkeimman oikeuden päätöksestä. Lindorffin perinnän alkamisesta on saattanut kestää 3-5 vuot-

tä, joten velan vanhenemisaika on tällöin 18-20 vuotta.

Ulosottoviraston toiminta on järjestetty siten, että maan 650 ulosottomiestä saavat tulospalkkaa ulosoton mukaan keskimäärin suunnilleen 1700 euroa kuukaudessa eli noin 20 000 euroa vuodessa. Tämä säästää valtion rahaa, mutta tekee ulosottotoimesta puolueellista. Se toimii velkojan hyväksi viranomaisvaltuuksilla. Ulosottokaaren mukaan toiminnan pitäisi olla puolueetonta, mutta palkitsemisjärjestelmä aiheuttaa, että näin ei voi olla.

On puututtava vääriin velkomiseen

Vääriä velkomisia menee tässä robottimaisessa velkomisessa läpi, koska asioita ei kunnolla tutkita eikä velkojilta edellytetä näyttöä velasta. Perustellaan, ettei tätä voida edellyttää, koska oikeuslaitos ei selviäisi asioiden määrästä. Asia olisi helppo korjata. Velkomista ei pidä ottaa käräjäoikeuden käsittelyyn, jos dokumentteja ei esitetä ja asiakasta ei ole kuultu. Se olisi samalla tehokas tapa vähentää oikeuslaitoksen kuormitusta, kun velkojat tietäisivät, että eivät saa vaatimuksiaan läpi läpihuutojuttuina.

Kun vääristä velkomisesta joutuisi myös korvaamaan vahinkoja, se saisi aikaan, että asiakkaiden kanssa enemmän soviteltaisiin asioita ja maksujärjestelyitä. Tuomioistuimenkin pitäisi velvoittaa velkoja hoitamaan asioita enemmän sovittelulla. Aiempia vääriä tuomioita tulee hakemuksesta avata uudelleen käsittelyyn ja oikaista. Tämä voidaan tehdä viran puolesta tai tuella niin, että oikeuslaitoksen hakijat eivät joudu maksamaan kohtuuttomia tai taloudellisen tilanteen kannalta mahdottomia asianajopalkkioita. Nämä ovat vain esimerkkejä keinoista poistaa vääriä velkomista ja vähentää oikeuslaitoksen kuormitusta, mutta se vaatisi oikeuslaitoksen käytäntöjen korjaamista. Näyttää kuitenkin, että korjauksia ei saada aikaan, elleivät kansalaiset ala vaatia muutosta ja oikeudenmukaisuutta.

Pekka Tiainen
2.12.2014

Kuntouttava työtoiminta on luokkasortoa – “EVVK” pakkotyölle

Henri Autero

Mielestäni tämän kirjoituksen otsikkoon kiteytyy kaksi oleellista asiaa. Perinteisiä työväen ammatteja ollaan muuttamassa uusliberalistisen kehityksen myötä sosiaaliturvalla tehtäviksi töiksi. Tätä vastikkeellista (ns. osallistavaa) sosiaaliturvaa markkinoidaan ihmisille hyvin kauniisti ja inhimillisesti puhuen. Nimikin on vaihdettu vastikkeellisesta osallistavaksi. Kuka lie

Olen kirjoittanut paljon vastikkeellisesta sosiaaliturvasta (ns. kuntouttava työtoiminta). Viimeisin blogikirjoitukseni aiheesta ennen tätä kirjoitusta on EVVK Pakkotyö. Otsikon sanonta “EVVK” tulee sanoista “Ei voisi vähempää kiinnostaa”. Siis ei kiinnosta pakkotyön tekeminen.

Kirjoittaja näkee tämän miljoon kuvastavan, että kuntouttavan työtoiminnan kuntoutujilla on toivoa

markkinoinnin ammattilainen keksinyt hyvän älynväläyksen? Virkamiehet ja poliitikot harhaanjohtavat ihmisiä tällaisella puheella. Toinen asia, mikä itse otsikkoon kiteytyy, on erityisesti nuorten keskuudessa suosittu sanonta “EVVK”. Tällainen pakkotyö on herättänyt nuorten keskuudessa vastustusta.

Nuoria nimitellään mm. laiskoiksi sohvaperunoiksi ja ostarinotkujiksi, kun he eivät helpolla meinaa osallistua tällaiseen työhön ja sanovat mielellään “EVVK”.

Erilaiset nuorten palvelut sekä niiden työntekijät ovat tyrkyttämässä nuorille näitä pakkotöitä. Miksei samaa energiaa voi käyttää

siihen, että nuorille tarjotaan oikeita töitä? No ehkä siksi, että markkinakapitalismi haluaa orjia. Kapitalistinen yhteiskunta on sairas ja yltiömaterialistinen. Ihminen ei jaksu loputonta ja liiallista menestymisen ja vahvuuden ihannoitua. Kuka arvostaisi sosiaaliturvalla töitä tekevää ihmistä? Kapitalistit arvostavat heitä sen verran, että he ovat tuotavaa orjatyövoimaa. Tästä on ollut uutisissa juttua, että erilaiset yritykset hankkivat alihankintana tällaisilta työpajoilta palveluksia, missä nämä ihmiset työskentelevät. Tämän jutun ohessa on kuva työläis-kaupunki Tampereen Finlaysonin puuvillatehtaasta. Nykyisin nämä tehtaot ovat lähinnä muisto hyvästä työllisyydestä. Samoja hommia (kuten siis tekstiilityö) tehdään nykyään kuntouttavana työtoimintana. Mielestäni sosiaaliturvatyöläisiä ei saa asettaa eriarvoiseen asemaan palkkatyöläisiin verrattuna eli samat työehdot kuten eläkekerätyä kuuluisivat heillekin.

Mielestäni tuo Tampereen

puuvillatehtaan alue on hieno ja kaunis työläismaisema. Siellä on sata vuotta sitten tehty hienoja asioita, kun on taisteltu heikkojen ja sorrettujen puolesta. Jokainenhan varmaan tietää Tampereen punaisen historian. Mielestäni tuo maisema kuvastaa jokaisen ihmisen oikeutta ihmisarvoiseen elämään. Se kuvastaa hyvinvointivaltion syntyä ja yhteisöllisyyttä. Tuosta maisemasta tulee minulle mieleen sellainen asia, että voisiko tuolla alueella syntyä samanlaista yhteisöllisyyttä uudelleen kuin 100 vuotta sitten? Sitä syntyi ainakin vuosi sitten, kun olivat kiekkovierasjuhlat. Se pistää liikettä ihmiseen, kun kuntoutujaan euro ei ole edes naisten 90 senttiä.

Lisäksi maisema kuvastaa mielestäni sellaista asiaa, että näillä kuntouttavan työtoiminnan kuntoutujilla on toivoa. Heillä on toivoa siitä, että työväenluokan tulevaisuus pelastuu. Yhteiskunnassa on nimittäin käynnissä luokkaja-

Jatkuu sivulle 19

Suomen on tunnustettava Palestiinan valtio

Muun muassa Suomi, Yhdysvallat ja Israel eivät ole kuitenkaan tätä tehneet. Useimmat tunnustavat Palestiinan rajoiksi vuoden 1967 sotaa edeltävät alueet. Näin ollen Palestiinan valtio sijaitsee kahdella erillisellä alueella Länsirannalla ja Gazassa. Vuodesta 1994 osissa Länsirantaa ja Gazaa on toiminut rajoitettu palestiinalaisten itsehallinto. Monet arabit pitävät Israelin valtiota laittomana ja katsovat koko alueen kuuluvan palestiinalaisille eli Palestiinan arabeille.

Ruotsi tunnustaa

Pääministeri Stefan Löfven sanoi 3.10.2014 Ruotsin työskentelevän sen puolesta, että Israelin ja Palestiinan välinen konflikti ratkaistaan kahden valtion periaatteen mukaisesti. Löfvenin mukaan ”kahden valtion malli vaatii molempien valtioiden tunnustamisen”.

Uusi ulkoministeri Margot Wallström puolestaan totesi, ettei Palestiinan tunnustaminen valtiona voi tulla kenellekään yllätyksenä. Hän viittasi asiassa muun muassa sosiaalidemokraattien vaaliohjelmaan. Wallström pelkää, että tunnustaminen tulee jo liian myöhään.

EU-maista Bulgaria, Kypros, Tshekki, Slovakia, Unkari, Malta, Puola ja Romania ovat jo aiemmin tunnustaneet Palestiinan valtion. EU:n ulkopuolisista Euroopan maista Palestiinan on tunnustanut Islanti.

Israel vastustaa

Taantumuksellisesti Israel on tyytymätön Ruotsin uuden hallituksen aikeeseen tunnustaa Palestiinan valtio. Israelin ulkoministeriö kutsumi Ruotsin suurlähettiläään puhuteluun. Israel on raivostunut kaikista kansainvälisistä ponnistuksista tunnustaa palestiinalaisten oikeudet.

Vaikka Ruotsin päätös on vuosikymmeniä myöhässä, Israelin ulkoministeri Avigdor Lieberman pahoittelee, että uusi pääministeri on kiirehtinyt ottamaan kantaa asiaan ennen asiaan perehtymistä. Lieberman torui Ruotsin valtion päätöstä ”tahdittomaksi”. Israelin ulkoministeriöstä ilmoitettiin myös, että tällainen toiminta ai-noastaan ”vahingoittaa rauhanneuvotteluja”.

Ruotsin uutta linjausta on arvostellut myös Yhdysvallat. Ulkoministeriön tiedottajan mukaan Yhdysvallat pitää Ruotsin päätöstä enenäkaisena.

Entä Suomi?

Tähän mennessä Suomi on noudattanut EU:n linjaa, jonka mukaan Palestiinan valtio tunnustetaan vain, jos ja kun rauhansopimus Israelin ja palestiinalaisen osapuolen välillä on saavutettu. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö ja pääministeri Alexander Stubb (kok) ovat ilmaisseet, ettei Suomi seuraa Ruotsia Palestiinan valtion tunnustamisessa. Molemmat odottavat ensin Israelin ja Palestiinan välistä rauhaa. Stubbin mukaan Palestiinan tunnustaminen ei ole nyt ajankohtaista.

Presidentti Tarja Halosen mukaan Suomen pitäisi tunnustaa Palestiinan valtio samaan tapaan kuin Ruotsi aikoo tehdä. Halosen mielestä Palestiinan valtion tunnustaminen olisi myös Suomen linjan mukaista. Tällaiset asiat vain tuppaaavat jäämään viime tippaan,

Palestiinan kansallisneuvosto, maanpaossa oleva palestiinalaisten parlamentti julisti 15.11.1988 Palestiinan valtion perustetuksi koontuessaan Algerissa. Palestiinan itsenäisyyden on syyskuussa 2013 tunnustanut 134 valtiota mukaan lukien Venäjä. Etelä-Amerikan maat Argentiina, Brasilia, Bolivia, Ecuador, Guyana, Uruguay, Chile, Peru ja Paraguay tunnustivat Palestiinan itsenäiseksi loppuvuodesta 2010 tai tammikuussa 2011 jo aiemmin sen tunnustaneiden maiden lisäksi.

Kuva 23.8.-14 järjestetystä Gaza-tapahtumasta

Israelin hyökkäystä Gazaan vastustettiin kesän kuluessa useissa mielenosoituksissa. Ihmiset vaativat rauhaa, vapaata Gazaa, loppua asekaupoille Israelin kanssa sekä kansanmurhan lopettamista.

jolloin vaalit ovat liian lähellä, Halonen sanoo.

Halonen on sitä mieltä, että kansainvälisen yhteisön on tunnustettava Palestiina siinä missä Israelin. Halosen mukaan tunnustamisen ajankohta on nykyisen hallituksen asia. On vaikea löytää pitkään politiikassa olleita, joiden mielestä Israel-Palestiina -kysymys ei olisi olennainen Lähi-idän rauhoittamiseksi. Sen takia pitäisi ainakin kokeilla, ei se huonommaksi menisi, Halonen arvioi.

Puolueet puolesta

Vasemmistoliiton eduskuntaryhmä vaatii Suomea tunnustamaan Palestiinan valtion yhdessä Ruotsin kanssa mahdollisimman nopeasti. Suomen tulee ryhmän mukaan myös Euroopan Unionin puitteissa edistää Palestiinan yleistä tunnustamista.

Vihreät on puheenjohtaja Ville Niinistön mukaan valmis tunnustamaan Palestiinan valtion. Niinistön mukaan tunnustaminen ei saa jäädä vain vertauskuvalliseksi.

Ulkoministeri Erkki Tuomioja (sd) on asettunut Palestiinan valtion tunnustamisen kannalle. Kaikkiaan sosiaalidemokraattien, vihreiden, vasemmistoliiton ja vasenryhmän eduskuntaryhmien johtajat kannattavat Palestiinan tunnustamista.

Puolueet vastaan

Kd:n puheenjohtaja Päivi Räsänen pitää Ruotsin uuden hallituksen tuoretta linjausta Palestiinan valtion tunnustamisesta harkitsemattomana. Hän vastustaa jyrkästi Palestiinan tunnustamista, sillä hänen mielestään Palestiinan yksipuolinen tunnustaminen ei auta ratkaisemaan Lähi-idän kriisiä, vaan voi jopa pahentaa sitä. Tätä Räsänen ei perustelee.

Perussuomalaisten puheenjohtaja Timo Soini puolustaa Israelin politiikkaa ja vastustaa Palestiinan tunnustamista. Katoliseen kirkkoon kuuluva Soini on myöntänyt uskonnon vaikuttavan hänen Israel-myönteisyyteensä.

Keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän mukaan keskustakaan Palestiinan ja Israelin suhteissa kahden valtion periaatetta, mutta edellyttää asiassa osapuolten välistä sopimusta.

Kokoomuksen, perussuomalaisten, keskustan, ruotsalaisen kan-

sanpuolueen, kristillisdemokraattien ja Muutos 2011 -ryhmän ryhmänjohtajat sanovat Palestiinan tunnustamiselle ei.

Venäjä tukee

Venäjä tulee todennäköisesti tukemaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, joka koskee Palestiinan valtion perustamista, Venäjän YK-lähettilään Vitali Tshurkinin mukaan. Jos asiasta äänestetään, me tuemme päätöslauselmaesitystä, hän sanoi ja lisäsi, että Yhdysvallat tulee todennäköisesti käyttämään veto-oikeuttaan tällaista päätöslauselmaa vastaan.

Vuonna 2012 YK:n 193-jäseninen yleiskokous nosti Palestiinan statuksen tarkkailijayhteisöstä tai -järjestöstä tarkkailijavaltioksi ja vahvisti Palestiinan kansan oikeuden itsemääräämisoikeuteen. Tarkkailijavaltion asema avaa palestiinalaisille pääsyn YK:n järjestöihin ja Kansainväliseen rikostuomioistuimeen (International Criminal Court ICC), jossa he voivat tehdä virallisia kanteluita Israelin hallintoa vastaan.

Iso-Britannia puolesta

Ison-Britannian äänestyksessä

maan parlamentin alahuone puolsi Palestiinan valtion tunnustamista 274 äänellä, vain 12 edustajaa äänesti vastaan. Äänestys ei sido hallitusta. Israel raivostui myös Ison-Britannian pitkälti vertauskuvallisesta eleestä. Israel on kaiken kansainvälisen lain yläpuolella toimiva rikollinen. Israelin suhteen sen liittolaisten toiminta on edelleen suurten rikosten hiljainen hyväksyntä.

Ison-Britannian pääministeri David Cameron ja ulkoministeri William Hague totesivat kesällä, kuinka ”Israelilla on oikeus puolustaa itseään”. EU:n päättäjät ovat kuitenkin turhautumassa siitä, miten Israel julisti heti tulitauon jälkeen, että se tulee anastamaan 400 hehtaaria palestiinalaisten maita laajentaakseen laittomia siirtokuntia.

Palestiinan tavoite

Palestiinan hallituksen tavoitteena on pyytää Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvostoa antamaan päätöslauselma, jossa vaaditaan Israelin vetäytymistä vuoden 1967 rajoille. Palestiinan vapautusjärjestö PLO:n poliittinen neuvosto on päättänyt kokouksessaan pyytää YK:n turvallisuusneuvostolta lokakuun loppuun mennessä päätöslauselmaa, jonka tavoitteena on lopettaa Israelin miehitys palestiinalaisalueilla, kertoi PLO:n pääsihteerin Jasser Abed Rabbon Ramallahissa 16.10.2014.

Kuva 26.7.-14 järjestetystä Gaza-tapahtumasta

Mielenosoittajien järkeen ei mahdu se, että lähes 140 valtiota on tunnustanut Palestiinan itsenäisyyden, mutta Suomi roikkuu USA:n ja Israelin joukossa. Ei voi olla niin, että miljoonien kansaa pidetään 2000-luvulla keskitysleirissä ja Suomi tukee tällaista politiikkaa.

Liikaa virkamiehiä

Suomen väestöluku on hieman alle viisi ja puoli miljoonaa. Vuoden 2007 Tilastollisen vuosikirjan mukaan suomalaisten virkamiesten lukumäärät ovat seuraavat: Valtio 132 927, Kunnat 328 235, Kuntayhtymät 122 881, Ahvenanmaan maakuntahallitus 2 157, eli yhteensä yli 500 000! Suomessa on 12 ministeriötä ja 19 ministeriä eli monessa ministeriössä on tuplamiehitys. Ministeriöiden työntekijöitä on yhteensä 4 200 henkilöä.

Hallituksen päätös lisätä ministerien avustajien määrää ihmetyttää ja herättää arvostelua! Avustajia on eri suuntiin esimerkiksi poliittinen avustaja ja erityisavustaja siinä kuin poliittiset valtiosihteeritkin. Iso määrä virkamiehiä synnyttää byrokratiaa. Vähentämällä virkamiesten ja myös kansanedustajien määrää voisimme säästää rahaa ja säästyä itse byrokratiasta.

Viola Heistonen Imatralta on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Kaakkois-Suomen vaali- piirissä

Maassa säästetään kuitenkin heikommissa asemassa olevilta ja samalla paisutetaan valtion hallintoa. **Valtion kuntien hallinto on luisunut virkamiesten käsiin.** Luottamusmiehistä ja kansanedustajista on tullut virkamiesten palvelijoita, kun heidän pitäisi olla virka-

Jos Yhdysvallat käyttää veto-oikeuttaan tai keskeyttää tämän menettelyn, se ei merkitse prosessin päättymistä, Rabbon lisäksi. Meillä on uusi mahdollisuus kääntyä turvallisuusneuvoston puoleen tammikuussa 2015. Onko yhdysvaltalaisilla realistista vaihtoehtoa Israelin joustamattomuudelle ja siirtokunnille? Jatkamme poliittista taistelua emmekä pelkää Israelin kannanottoja.

Rabbon totesi, että Palestiina on onnistunut saamaan turvallisuusneuvoston seitsemän jäsenen tuen. Turvallisuusneuvoston sääntöjen mukaan päätöslauselmaehdotus tarvitsee tuekseen yhdeksän ääntä. Päätöslauselmassa voitaisiin velvoittaa Israelin hallitus lopettamaan palestiinalaisalueiden miehitys marraskuuhun 2016 mennessä.

Palestiinalaiset pyrkivät itsenäisen valtion perustamiseen Israelin osittain miehittämällä alueella Länsirannalla ja Itä-Jerusalemmissä sekä Hamasin hallitsemalla Gazan alueella. Palestiina on nimennyt maan pääkaupungiksi Jerusalemin ja kehottaa Israelia vetäytymään palestiinalaisalueilta, joita se on miehittänyt vuoden 1967 sodan jälkeen. Tel Aviv on kuitenkin kieltäytynyt palaamasta vuoden 1967 rajoille ja on haluton keskustelemaan Jerusalemin kysymyksestä.

Hannu Kautto

Kuvat: Antero Nummiranta

Onko EKP jo roskapankki?

”Euroopan keskuspankista (EKP) tulee täysin eurooppalaisten pankkien pelastusviranomainen ja Euroopan huono pankki”, sanoi hiljattain (HS 3.10.14) arvostetun taloustutkimuslaitoksen IFO Institutin toimitusjohtaja Hans-Werner Sinn tiedotteessaan. EKP on tekemässä itsestään roskapankkia alkaessaan ostaa OMT-hätäohjelmalla pankkien taseista ns. ”paskapapereita” eli yleisnimekseen ”omaisuusvakuudellisia arvopapereita” (asset backed security, ABS).

Nämä pankkien johdannaiset tekivät finanssikriisin

Nimi kalskahtaa luotettavalta mutta nämä ovat itse asiassa niitä erittäin riskipitoisia pankkien kehittelemiä johdannaispapereita, joiden massamittaisesta ”tuotekehittelystä” ja niiden arvonmenetyksestä alkoi finanssikriisi.

Se koostuu pääosin pankin myöntämistä veloista kuten autolainoista, optiolainoista, luottokorttisaatavista, leasing-luotoista, tuontisaatavista jne, jotka pankki on paketoinut läpinäkymättömiksi velkakirjoiksi. Ne eivät mene enää kaupaksi markkinoilla, koska kaikki sijoittajat tietävät niiden olevan täysin mätää. Niiden koko pankkien taseissa on järkyttävän suuri ja on kymmenen kertaa suurempi kuin koko maailman BKT.

EKP:n tavoite: uusi kädenojennus pankeille

EKP ilmoitti ostavansa pankeilta veronmaksajien riskiksi myös ns. ”kattettuja joukkolainoja”, jotka kuulosavat yhtä luotettavilta. Siinäkin vakuutena voi olla arvonsa menettänyt kiinteistö tai konkurssikypsä valtio. Valtionlainojen riskipaino valtion taseissa on nolla!

EKP:n idea on näillä lisätukiaisilla helpottaa jo valmiiksi konkurssikypsiä pankkien lainanantoa yrityselämälle, jotta talouden kasvu saataisiin vihdoin käyntiin ja massatyöttömyys kuriin..

Tekohengitystä pankeille EKP on jo yrittänyt aiemmin ns. LTRO-rahoituksella. Siinä EKP tarjosi ylivelkaisuille pankeille kahteen ottee-

seen yhteensä 1 000 miljardia euroa rahaa yhden prosentin korolla.

Uusille investoinneille ei ole kasvumahdollisuuksia

Näiden pankkien taseissa uinuvien ”paskapapereiden” oston suuruutta EKP ei kerro, mutta arviot liikkuvat 500-1 000 miljardin haarukassa. Tähän pankkien ”mustaan aukkoon” valutettu uusi veronmaksajien kädenojennus ei kuitenkaan takaa yritystoiminnalle ja pienyrityksille helpompia päiviä, koska varsinkin kriisimaissa ei ole järkevälle yritystoiminnalle ja uskottaville investoinneille kasvumahdollisuuksia.

Suomessakin 2000-luvun alun jälkeen investoinnit ovat olleet pienemmät kuin tuotantovälineiden kuluma (poistot) eli tehdasteollisuus syö pääomaansa. Votot on kotiutettu sijoittajien laariin osinkoina.

Kuluttajien ostovoima on kurjistunut ja kaikki EU-maat ovat säästöjen, supistusten ja veronkorotusten kierteessä. Viimeksi euroalueen pankkikriisin hoitaminen vaati noin 600 miljardia euroa julkista rahaa. Tämä valtava rahamäärä on luonnollisesti poissa valtion työttömyyshoidon elvytystoimista ja hyvinvointipalveluista ja on täysin hukkaan heitettyä rahaa.

Nyt yritykset eivät ota lainaa edes nollakorolla

Pankkitoiminta on kysyntälähtöistä. Jos yritykset eivät kykene myymään lisätuotantoaan, eivät he ota lainaa. Keskuspankin talletuskoron lasku negatiiviseksi ei juuri au-

ta pankkien lainatarjontaan, koska pankit eivät lainaa talletuksia.

Lainat luovat uutta liikepankkirahaa, joka on pankin velkaa, talletukset taas ovat pankkien keskuspankkitileillä liikkuvaa selvitysvaluuttaa. Toki EKP:n toimet voivat kannustaa pankkeja kompensoimaan rangaistusluonteista korkoa myöntämällä lainoja yhä riskialttiimmille yrityksille.

Rahapolitiikan rajoitteista on lukuisia esimerkkejä. Japanissa 1990-luvun lopulla pankit tarjosivat yrityslainoja lähes nollakorolla, mutta yritykset vain leikkasivat investointejaan keventääkseen velkataakkaansa, mikä ajoi maan deflaatioon.

Pankkien elvytyksen sijaan on elvytettävä kulutuskysyntää

Yhdysvalloissa keskuspankki Fed on viime vuosina lisännyt keskuspankkirahan määrää tuhansilla miljardeilla, mutta lainatarjonta ei ole juuri piristynyt. Tanskassa keskuspankki leikkasi talletuskoron negatiiviseksi ja lainojen määrä väheni. Brasiliassa keskuspankki laski ohjauskorkoaan neljä prosenttiyksikköä alle vuodessa ja talouskasvu vain jatkoi heikkenemistään.

Kaikki tähän mennessä tehdyt ”elvytystoimet” ovat olleet täydellistä teatteria, jota valtamediat ovat pääoman toimesta pitäneet yllä. On ”elvytetty” vain pankkeja, kun olisi pitänyt elvyttää kulutuskysyntää ja kansalaisten ostovoimaa.

Ainoana päämääränä on ollut pelastaa pankit, sijoittajat ja pääoma ja saada ymmärtämättömien poliitikkojen avulla tavallinen kansa maksamaan investointipankkiirin ahneus ja vastuuttomuus eli pelastaa finanssikriisin aiheuttajat.

Ari OjapeltotietokirjailijaTampere

Toimituksen välitsikot

Hallituksen vararikko

Kokoomusjohtoinen sick-pack-hallitus on ollut harvinaisen taitamaton. Se on valinnut kärkihankkeikseen väistämättä konkurssiin päätyviä projekteja tai hankkeita, jotka se itse on saattanut solmuun. Hallituksen suosikit ovat Talvivaaran ”cleantech”-kaivos, ydinvoima, sote-uudistus ja Venäjän talouspakotteet. Vaalitaiston aloittanut hallitus ontuu kohti maalia puolivaloilla.

Vaalikampanjahallitus ja taloustilanne

Laman tunnusmerkit täyttyvät Suomessa. Ennusteiden mukaan maan talous supistuu 2015 jo neljättä vuotta peräkkäin. Hallitus on supistanut kulutuskysyntää pakotamalla kunnat korottamaan kuntaveroja. Se on kiristänyt regressiivisiä veroja: arvonlisä-, energia-, asumis- ym. kulutusveroja.

Lääkkeet

Esimerkiksi Aalto-yliopiston professori Pertti Haaparanta varoittaa talouskurin liiasta kiristämisestä. ”Se olisi kaikkein pahinta. Suomea ei saa kuristaa hengiltä.” Elvyytystä on Suomelle suositellut mm. Kansainvälinen valuuttarahasto IMF ja EKP:n pääjohtaja Mario Draghi.

Taloustieteen Nobelilla palkittu ekonomisti Joseph Stiglitz

näkee eurokriisin johtuvan yhteisvaluutasta. Talouskuria hän pitää epäonnistuneena. Hän ei usko, että euroalueen talous nousisi kriisiä edeltävälle tasolle lähivuosina. - Euro toi velkakriisit, joissa maat lainaavat liikaa vieraassa valuutas- ja ajautuvat lopulta maksukyvyttömiksi.

Talvivaara

Jos hallitus olisi kuunnellut bioliuotuksen ja kaivostekniikan tuntijoita, se olisi sijoittanut 100- 200 miljonnaa euroa johonkin kannattavaan hankkeeseen. Nikkelin bioliuotus ei toimi ja kasaliuotus rikkihapolla on kallis ja saastuttava menetelmä. Talvivaaran malmipitoisuus on niin alhainen, ettei sen talteenotto ole millään keinolla kannattavaa.

Fennovoima

Aika on ajanut ydinvoiman ohitse. Saksa, Sveitsi ja monet muut Euroopan maat ovat ajamassa voimalaitaan alas tai lopettaneet uusien haidkailun. Jos Fennovoima rakennettaisiin, sähkön hinta ylittäisi sen todennäköisen markkinahinnan. Vastaava sähkökapasiteetti pystytään meillä rakentamaan nopeammin ja halvemmalla uusiutuvien kotimaisten energialähteiden varaan.

Venäjä-pakotteet

Suomi on täysillä mukana EU:n

Juhani Tanski

Luonnollisten henkilöiden verotettavat tulot vuonna 2013

Marraskuun lopulla ilmestyivät vuoden 2013 Suomessa verotettavat tulot. Niistä yhteenvedot seuraavissa kaavioissa.

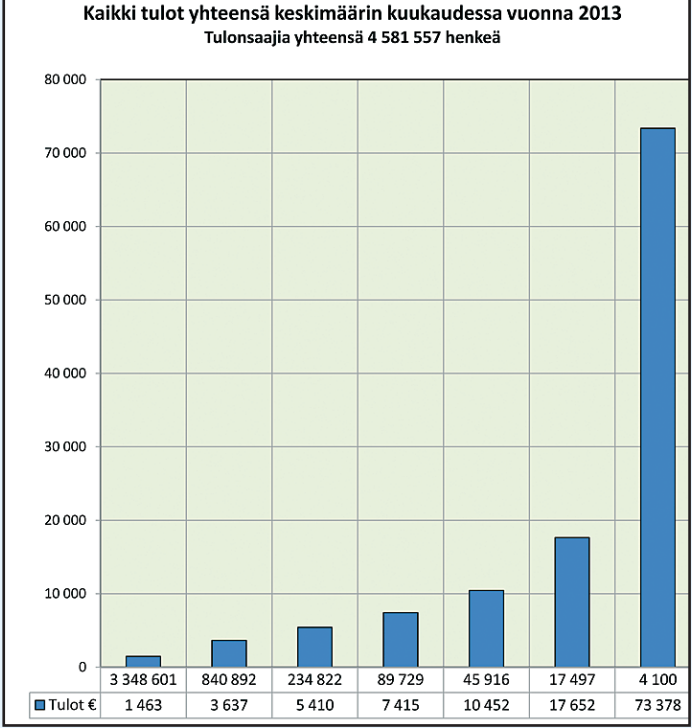
Kaaviossa 1 pylväät kuvaavat verotettavia kuukauden keskimääräisiä pääomatuloja, palkkoja, eläkkeitä, lapsilisiä, työtömyyskorvauksia jne. eli yhteensä kaikkia veronalaisia tuloja. Jokaisen pylvään alla ovat tuloluokan saajien määrä ja tulo euroa kuukaudessa.

Kaaviossa 2 pylväät kuvaavat verotettavien tulojen kuukauden keskimääräistä veroprosenttia. Jokaisen pylvään alla ovat tuloluokan keskimääräinen kuukausitulo euroa kuukaudessa ja sen alla keskimääräinen veroprosentti.

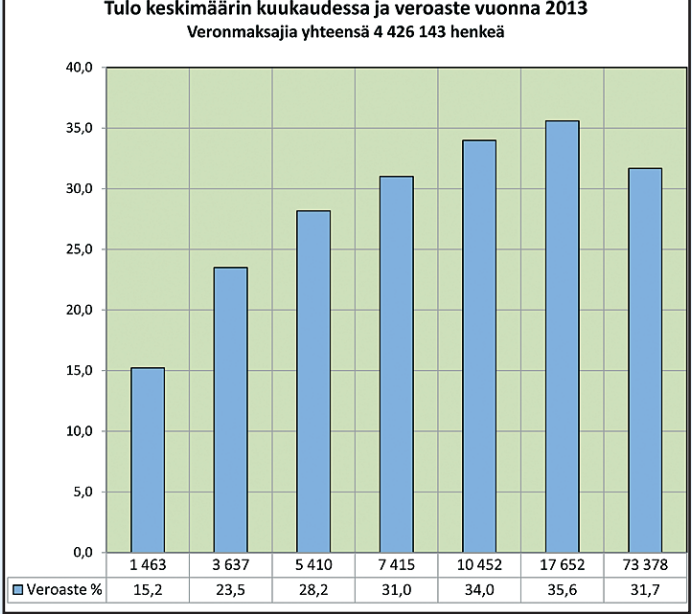
Kaaviossa 3 pylväät kuvaavat verotettavia kuukauden keskimääräisiä palkkoja. Jokaisen pylvään alla ovat tuloluokan saajien määrä ja tulo euroa kuukaudessa.

Lähteet: Verohallitus. Taulukot ja kaaviot Kai Kontturi.

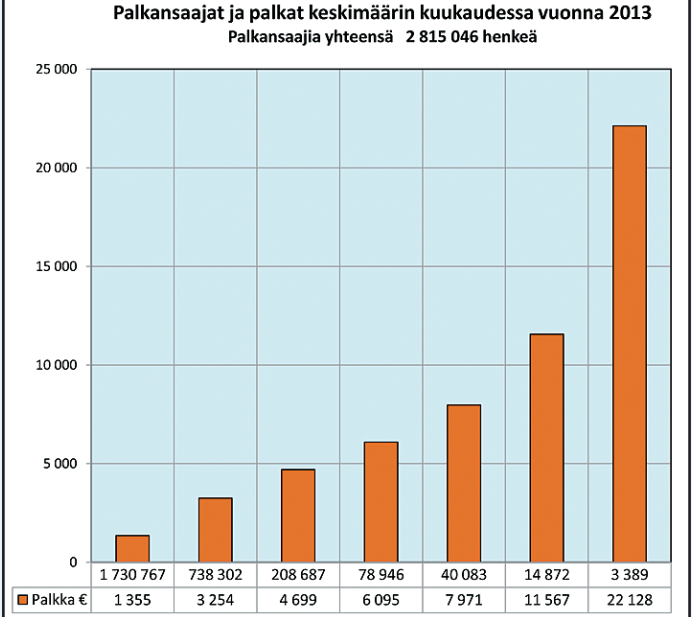
Kaavio 1

Kaavio 2

Kaavio 3

Tervehdimme Suomen työkansaa Uudelle vuodelle 2015

Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry

Helsinki
SFT:n hallitus

Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Kesäpuutarhuri

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen

Helsinki

Jaakko Ahvola
Timo Partanen
Pertti Leino
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen
Pekka Tiainen
Tuntematon Kiasmalla
Kaarina Heikkinen
Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Harri Jalo
Penalta terv. Paulalle
Risto Salo
Maija Salo
Marja
Kaksi yhdessä
Katariina Nurminen
Tuntematon
Pave & Elviira
Eino Lindroos
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Taina Mäenpää
Pörrö
Ansu
Kai Kontturi
Raika Kontturi
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Hannele Salava
Kirsti Kangas
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismen
Riitta Väisänen
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Antero Nummiranta

Tuusula

Markku Nieminen
Esko Koivisto
Esa Koivisto

Porvoo

Aune Manelius
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Pekka Kokkinen
Tuukka Wahrman
Kaija Siippainen
Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Pertti Pitkänen
Kalevi Wahrman
Anneli Suni
Saga Wahrman
Vera Wahrman
Yrjö Nieminen
Hannu Hämäläinen
Hannu Henttonen
Raimo Järvelä

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Minna Ekman

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Markus Uutela
Jarmo Vikman
Galina Rintala
Mauri Rintala
Reino Intovuori
Hannu Rainesto
Veera Eloranta
Pia Eloranta
Helena Tuomaala
Kirsi Ruohomäki
Ines Mäkilä
Silja Mölkänen
Raimo Paavola
Risto Lajunen
Janne Kejo

Raisio

Matti Järvinen
Soile Lahti
Rauha Helenius

Esa Haaristo
Heikki Laaksonen
Jukka Kaunas
Timo Lehtimäki
Reijo Linnalo
Mauno Mäenpää

Loimaa

Juha Kiekasi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Lempäälä

Markku Huhtala

Tampere

Martti Satri
Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Taavi Lintunen
Jussi Brander
Risto Koivula
Hämeenkyrö

Kalle Toivola

Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemil

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Savonlinna

Juha Bilund

Kuopio

Juhani Tanski
Lapinlahti

ALBAn – bolivaarinen liitto meldän amerikkoje . . .

Jatkoa sivulta 4

alismin, kapitalismin, imperialismin ja patriarkalisuuden vastaista taistelua perustuen pysyviin periaatteisiin sekä aktiiviseen solidarisuuteen niiden kansojen kesken, jotka vastustavat konkreettisesti kaikkia voimatoimia, jotka perustuvat sortoon ja vallankäyttöön.
Me vahvistamme sitoutumisemme toimiaksemme kansojemme itsemääräämisoikeuden ja kansallisen täysvaltaisuuden puolesta maa-alueen, ravinnon, energian, talouden, politiikan, kulttuurin ja yhteiskunnan suhteen. Me puolustamme kansojemme

itsenäisyyttä päättää, mitä heidän alueillaan tapahtuu ja heidän omista luonnonvaroistaan. Me puolustamme Äiti Maan oikeuksia.”

Meidän amerikkamme yhteiskunnalliset liikkeet vaativat

Alueellisen yhtenäisyyden edistämistä ja integraation kehittämistä vaihtoehtoisella, kestäväällä, vahvalla ja solidaarisuuteen perustuvalla mallilla, jossa tuotantomuoto ja tuotanto palvelevat ihmistä.

Joukkokamppailun ja luokkataistelun käynnistämistä alueellisella, kansallisella ja maanosan tasolla uusliberaalin kapitalismin

ohjelmien ja projektien pykäyttämiseksi.
Tehokkaiden verkostojen ja yhteistyön luomista tiedotusvälineiden kanssa. Näin voidaan toteuttaa taisteluideoita ja pistää media-yhtiöiden manipuloiva viestintä kuriin.
Poliittisen prosessin syventämistä ja ideologisen koulutuksen voimistamista järjestöjemme vahvistamiseksi ja yhtä hyvin yhtenäisyysprosessin vahvistamiseksi, koska siirtymävaiheessa tarvitaan tietoisuutta ja johdonmukaisuutta.
Matti Laitinen
Lähde: Venezuelanalyys.com

Viljo Heikkinen
Sonkajärvi

Asko Julkunen
Vaasa

Henri Autero
Ilmajoki

Keijo Uusiprosi
Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa
Sandviken, Ruotsi

Anita Salven
Hannu Kukkonen
Johan Wiman
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Kaikki valta kaikille!
Ari ja Irja Kukkonen
Katajanokka

Hyvää uutta vuotta kaikille työttömille
Työtön

Kaikille uusliberalistisen EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat lukijoilleen sekä kaikille avustajille ja toimittajille hyvää uutta vuotta ja kirkastuvia kevätpäiviä.
Kansan ääni

Puolueettomuuspolitiikan puolesta sodanlietsontaa, Natoa ja EU-komentoa vastaan. Hyvää uutta vuotta 2015!
Tommi Lievemaa

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS

Sota Fergusonia vastaan on lopetettava

Kun presidentti Harry Truman lähetti Yhdysvaltain joukot Koreaan vuonna 1950, hän nimitti sitä ”poliisitoimeksi”. Hänen sanavalinnalleen oli syynsä. Kyseessä oli ensimmäinen kerta, kun Yhdysvaltain presidentti lähetti joukkoja sotaan ilman kongressin hyväksyntää. Käyttämällä nimitystä ”poliisitoimi” Truman ja sotateollinen kompleksi kiersivät perustuslain artiklan, jonka mukaan kongressilla, ei presidentillä, on valta julistaa sota.

Kongressi ei koskaan julistanut sota edes sen jälkeen, kun miljoonat korealaiset ja 33 700 amerikkalais-sotilasta olivat menehtyneet. Se ei ole tehnyt niin myöskään niissä lukuisissa Pentagonin masinoimissa, sekasortoa ympäri maailmaa levittäneissä sodissa, joita on käyty Korean sodan jälkeen.

Hypätäänpä tähän päivään, vuoteen 2014. On aloitettu sota Yhdysvaltain mustien, afroamerikkalaisten yhteisöä vastaan Fergusonissa, Missourissa. Myös sitä nimitetään ”poliisitoimeksi”. Paikallinen, läänin ja valtion poliisi, Kansalliskaarti, FBI, CIA ja ties mitä muita aseellisia yksiköjä on otettu käyttöön. Ne on varustettu armeijatyypisillä tankeilla ja muilla suuritehoisilla aseilla. Helikopterit lentävät ilmassa ja satelliitit lähettävät informaatiota alas maahan.

Kyseessä on selkeästi sota, ja kaikki tämä sen vuoksi, että estetäisiin ihmisiä osoittamasta vihaa ja turhautumista heidän yhteisöään vastaan suunnattua jo pitkään jatkunutta rasistista terroria kohtaan. Viimeinen pisara oli, kun tämän vuoden elokuussa poliisiupseeri Darren Wilson ampui aseettoman mustan teinipojan Michael Brow-

nin Fergusonissa. Tuon tapauksen jälkeen rohkeat naiset ja miehet enemmistö heistä nuoria ovat päivittäisissä mielenosoituksissa vaatineet oikeutta. He kieltäytyvät pelkäämästä heidän yhteisöään miehittäviä asevoimia huolimatta yhä lisääntyvistä pidätyksistä ”laittoman kokoontumisen” verukkeella. Missourin kuvernööri on hätätilan julistamisella entisestään militarisoinut sortotoimia Fergusonissa.

Sorretut yhteisöt valmiita kapinaan

Media on tärkeä ase valtiolle kaikissa sodissa, joilla se sortaa kansoja. Fergusonin tapaus vain vahvistaa tätä sääntöä. Päätoimittajat kautta koko korporaatiomedian ovat yhteisrintamassa halventaneet Fergusonin sankareita. Kaikkein väkivaltaisimmat teot, joita valtiota edustavat asemiehet ovat tehneet kuten Michael Brownin ampuminen, on esitetty mediassa oikeutettuina reaktiona havaittuun uhkaan. Mutta kun mustien yhteisö liittolaisineen on lähtenyt kaduille, istunut alas ja vaatinut tappajapoliisin tuomitsemista, on se tiedotusvälineissä esitetty ”väkivaltana”, joka on tukahdutettava ”lain ja järjestyksen” ylläpitäjien toimesta.

Tämä ei ole vain propagan-

Kuva: Workers World

Tummaihoisen teinipojan Michael Brownin ampuneen poliisiupseerin vapauttaminen syytteistä on saanut aikaan raivokkaita mielenosoituksia eri puolilla Yhdysvaltoja. Bostonin mielenosoituksessa vaadittiin Darren Wilsonin pidättämistä sekä vedottiin poliiseihin: ”Lakatkaa tappamasta meitä!”

daa tai puolueellista uutisointia. Tämä on psykologista sodankäyntiä. Ja se on myös luokkataistelua, joka kohdistuu työväenluokan kaikkein sorretuimpia osia vastaan. Kyllä, mustien, afroamerikkalaisten, alkuperäiskansojen ja muslimien yhteisöjä miehitetään, koska muuten heistä tulisi ”hallitsemattomia”. Toisin sanoen he kieltäytyisivät enää alistumasta rikkaiden ja etuoikeutettujen komentoon. Hallitseva kapitalistiluokka tietää, että nämä yhteisöt ovat valmiita kapinaan. Niinpä se laittaa ostetut ja maksetut po-

liittikkonsa kohdentamaan miljardeja dollareita vankiloihin, vankileireihin ja sorrettujen yhteisöjen poliisiotilasmiehitykseen sen sijaan, että nostettaisiin palkkoja, luotaisiin laadukas terveydenhuoltojärjestelmä tai taattaisiin maksuton opetus kaikille, kuten pitäisi tehdä.

Tätä kirjoitettaessa (24.11.) sortokoneisto varautuu massiivisiin raivonpurkauksiin, mikäli – kuten on odotettavissa – tuomaristo ei aseta Wilsonia syytteeseen murhasta tai edes taposta. Ihmiset

Fergusonissa heidän sisarensa, veljensä ja liittolaisensa ympäri maata ja maailmaa eivät tule vastaanottamaan tätä tietoa jääden aloilleen makaamaan. He tulevat kamppailemaan vastaan.

Ja heidän tulee saada laajin mahdollinen tuki edistyksekkäistä ja työväenluokan voimilta.

Pääkirjoitus Workers World-puolueen nettisivuilla (24.11.)

Suomennos: Tommi Lievemaa

Mikä oli Berliinin muuri?

Berliinin muuria käytettiin symboloimaan maailman jakautumista kahteen toisilleen vihamieliseen ja vastakkaiseen yhteiskunnalliseen järjestelmään: USA:n hallitsemaan lännen imperialistiseen kapitalismiin sekä idän purettuun kapitalismiin ja sosialismin rakentamiseen – siis luokkatermein, pomot vastaan työläiset. Näiden kahden leirin välissä oli imperialistinen Saksa.

Saksa, joka tuhoutui natsijohtajien aloittamassa sodassa, jaettiin vuonna 1945 kahtia lännen imperialistien miehittämään läntiseen osaan ja Neuvostoliiton voiton myötävaikutuksella itäiseen osaan. Pääkaupunki Berliini, joka sijaitsee itäisellä puolella, jaettiin neljään sektoriin joita miehittivät joko imperialistit tai neuvostojoukot.

USA rahoitti Länsi-Eurooppaa

Vuoden 1945 Jaltan neuvotteluissa USA:n, Britannian ja Neuvostoliiton johtajat sopivat, että sodan hävinneen Saksan on pysyttävä aseistamattomana ja puolueettomana. Länsi kuitenkin piti tätä sopimusta pilkkanaan. USA perusti Neuvostoliittoa vastaan suunnatun sotilasliiton Naton vuonna 1949, aseisti uudeelleen Länsi-Saksan ja liitti sen Nattoon 9. toukokuuta vuonna 1955. Näiden tapahtumien johdosta itäisen Saksan kommunistit yhdessä neuvostoliittolaisten kanssa perustivat sosialismin suuntautuneen Saksan demokraattisen tasavallan (DDR) vuonna 1949. Varsovan liitto perustettiin 15. toukokuuta 1955.

USA:n ja Saksan imperialistit ovat, osana näiden jatkuvia yrityksiä tuomita sosialismi, demonisoinneet Berliiniä vuosina 1961–1989 jakanutta muuria. Imperialistit toivovat, että heidän hyökkäyksensä – jota on säestänyt kapitalismia puolustavat orgiat Berliinissä – hämärtäisi kapitalismin maailmanlaajuisen kriisin ja katastrofin, jonka voittoihin pohjautuva järjestelmä on tuonut Itä-Euroopan maiden työläisille.

Kuva: Heikki Männikkö

DDR:ssä Leunassa sijaitsivat Euroopan suurimmat kemian tehtaat, josta oli n. 30000 työläistä. DDR:n miehityksen jälkeen tehtaat joutuivat ”miehitysvirasto” Treuhandin (Mandatgebiet) haltuun, joka möi ne yhden markan hinnasta. Uusi omistaja puolestaan lakkautti tehtaat, ajoi työläiset ”pellolle” ja sai haltuunsa tehtaan aiemmat markkinat. Kuva otettu v. 1998 entiseltä Thälmanplatsilta tehtaan tislaukolonnien suuntaan.

Toisin kuin Euroopassa ja Aasiassa II maailmansodan tuhot hädin tuskin koskettivat USA:ta, josta tuli maailman mahtavin talousmahti. Se vyörytti miljardeja dollareita läntisen Euroopan jälleenrakennukseen Marshall-avun muodossa. Neuvostoliitto, joka oli menettänyt 20–30 miljoonaa ihmistä ja suuren osan teollisuudestaan Hitlerin hyökkäyksessä, kykeni antamaan vain vähäistä materiaalista tukea itäiselle Euroopalle.

DDR:n lait suojasivat kuitenkin työläisten oikeuksia, takasivat yleisen terveydenhuollon sekä puo-

lustivat naisten oikeuksia. Valtiokoneisto ja poliittinen toiminta puhdistettiin natseista. Mutta parempi elintaso runsasta taloudellista tukea nauttineessa Länsi-Berliinissä houkutteli idässä satoja tuhansia valtion rahoituksella koulutettuja korkeatasoisia työntekijöitä. Nämä yksinkertaisesti hyppäsivät Berliinin metroomenäkseen töihin ja vauraamman elämän makuun Länsi-Berliinissä. Läntiset vakoojat ja sabotoijat puolestaan matkustivat samalla metrolla itään päin. Näiden tunkeilijoiden hillitsemiseksi sekä länteen päin tapahtuneen vuoden rajoittamiseksi DDR pystytti Berlii-

nin muurin elokuussa 1961.

Ase globaalissa luokkataistelussa

Muuri oli puolustuksellinen ase maailmanlaajuisessa luokkataistelussa kahden yhteiskunnallisen järjestelmän, kahden luokan välillä. Vuoteen 1989 saakka muuri oli tekijä, jonka ansiosta DDR saattoi toimittaa teknistä apua Vietnamin menestyksekkääseen vapaustaisteluun, lääkeapua eteläisen Afrikan haavoittuneille vapaustaistelijoiden ja - vähemmän yleensä huomattua – se turvasi työläisten oikeuksia sekä molemmissa Saksoissa että laajemminkin Länsi-Euroopassa.

Muurin murtuminen symboloi Neuvostoliitossa vallassa olleen Gorbatschovin hallinnon päätöstä olla puolustamatta sosialismia. Tämä oli ensimmäinen askel vastavallankumouksessa, joka on kestänyt jo 25 vuotta liian kauan.

Eriarvoisuus rehottaa Euroopassa

Jopa Bloomberg’s Businessweek-lehti joutui myöntämään (7.11.), että ”ex-kommunistimaat ovat menestyneet huonosti taloudella mitattuna”. Eikä tässä arvioissa vielä edes oteta huomioon rajusti lisää-

ntyttä eriarvoisuutta koko Euroopassa tai uudelleen ilmaantunutta äärimmäistä köyhyyttä, rehotavaa rikollisuutta ja naisten seksuaalista riistoa Itä-Euroopassa.

Saksa oli aikoinaan tunnettu siitä, että maassa oli Euroopan korkein palkkataso. Nyt eivät ainoastaan itäsaksalaiset ole köyhempiä, vaan palkat ovat vajonneet myös läntisessä Saksassa. Samaan aikaan sosiaalisia ohjelmia on leikattu. Ennen vuotta 1989 Länsi-Saksan imperialistinen armeija pysytteli kotimaassaan. Sitten imperialistinen Saksa on pommittanut kansoja Jugoslaviassa ja Afganistanissa sekä uhannut Ukrainaa.

Tämän päivän imperialistisen propagandan tulva voi sumentaa näitä tosiasioita, mutta se ei voi pyyhkiä niitä pois.

Workers World pääkirjoitus WW:n internet-sivuilla
Suomennos: Tommi Lievemaa

Workers World on yhdysvaltalainen, vallankumouksellinen marxilais-leniniläinen puolue. Kommunistien liitolla on kiinteät yhteydet WW-puolueeseen.

Kuva: Heikki Männikkö

DDR:n pääkaupungin Berliinin keskustaa 10 vuotta miehityksen jälkeen.

70 vuotta sitten (21)

Puna-Armeijan talvihyökkäys -45 aloitti Veikselin- Oderin operaation

Bagration- operaation alusta neuvostojoukot olivat taistellen edenneet Dnjepriltä Veikselille saakka. Joukot tarvitsivat lepoa, täydennystä ja huoltoa. Marraskuun alkupuolella neuvostojoukot pysäyttivät hyökkäyksen ja asettuivat pakolliseen puolustukseen. Tilanne oli myöhäissyksyyn -44 tultaessa muuttunut perusteellisesti. Taistelut olivat siirtyneet lähes kaikkialla Neuvostoliiton rajojen ulkopuolelle. 2. ja 1. Baltian R olivat edenneet linjalle Tukums - Memel-Niemanjoki- Jurburg. 3. ja 2. V-VR olivat linjalla Jurburg- Augustow-Lomža- Serock. 1. V-VR ja 1.UR olivat asemissa Varsovasta Veikseliä pitkin Jasloon. Täältä rintama eteni Unkariin Balaton-järvelle, sieltä sen itärantaa pitkin etelään, jossa hitleriläisiä vastassa olivat Bulgarian armeijan osastot. Jugoslavian puolella Kansan Vapautusarmeija vartioi hitleriläisten vastaista rintamaa linjalla Vukovar- Chachak-Split- Adrianmeri.

Saksan kohtalo oli sine-töity

Liittoutuneet olivat vapauttaneet Ranskan, Belgian sekä osan Holantia ja etenivät linjalla Maas-joki-Saksan raja- Sveitsi. Saksan asetuotanto alkoi jyrkästi laskea ja 18.10.-44 siellä astui voimaan laki kansan nostoväen muodostamisesta, joka koski kaikkia 18-60 - vuotiaita miehiä. Vuoden 1944 lopulla Hitlerin asevoimissa oli edelleen 7,5 milj. sotilasta, joista kenttä-armeijassa 5,3 miljoonaa. Saksa kykeni edelleen aktiiviseen vastarintaan. Sen sota-voimista itärintamalla oli 3,1 milj. sotilasta, 28000 tykkiä ja kr-heitintä, 4000 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä sekä 2000 taistelukonetta. Rintama oli lyhentynyt puoleen, joten vihollisen puolustuskyky oli edelleen korkea. Neuvostojoukot olivat kuitenkin ylivoimaisia. Heidän kenttäarmeijassa oli 6 milj. sotilasta, 91000 tykkiä ja kr-heitintä, 11000 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä sekä 14500 taistelukonetta. Liittoutuneilla puolestaan oli lännessä 87 täysilukuista hyvin varustettua divisioonaa, 6500 ps-vaunua ja yli 10000 lentokonetta. Näitä vastassa hitleriläisillä oli 74 vajaalukuista divisioonaa, 1600 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä sekä 1750 taistelukonetta. Liittoutuneet olivat ylivoimaisia Saksaan nähden

Suunnitelma Berliinin operaatiosta täsmentyi

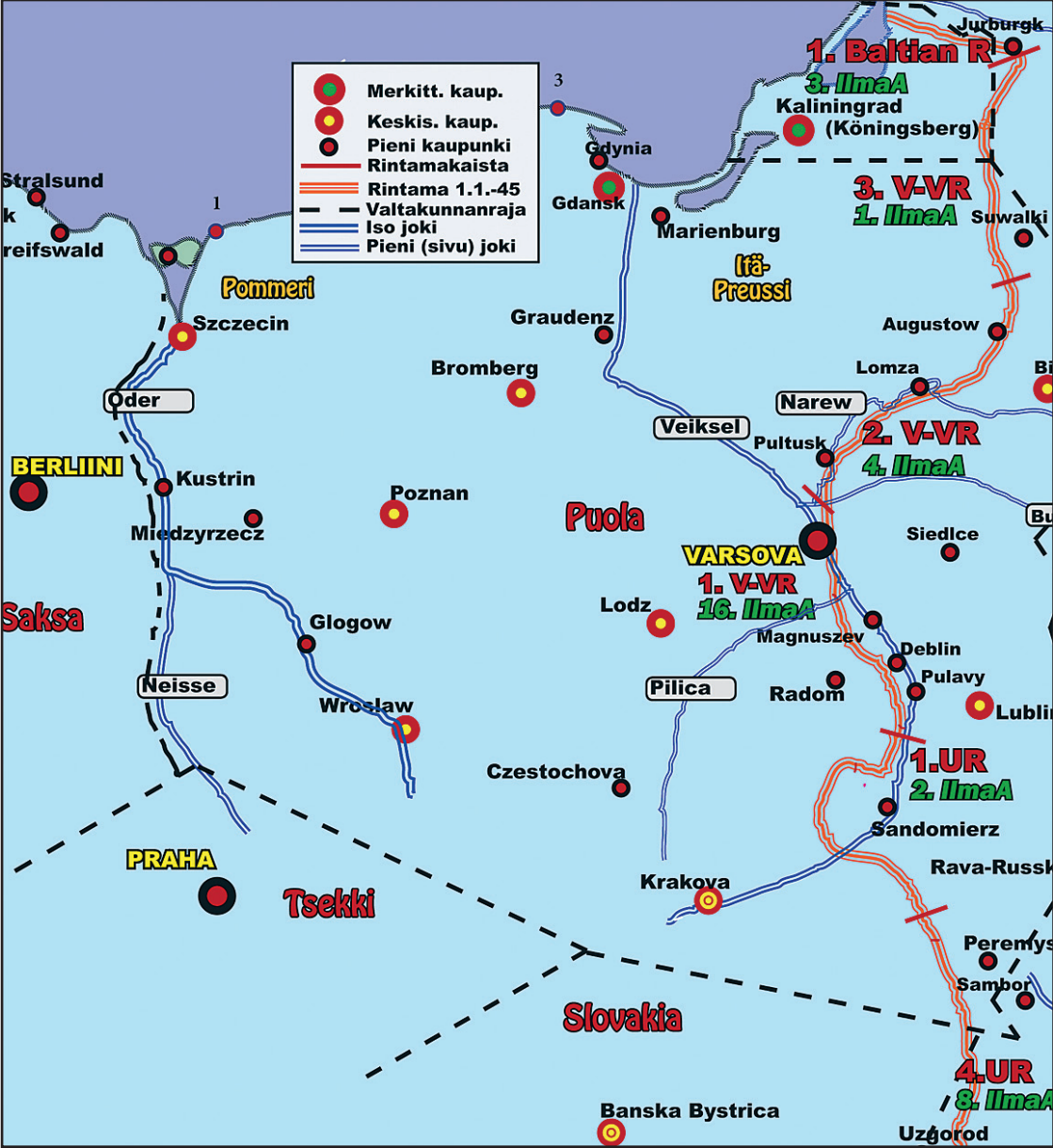
Tässä tilanteessa syksyllä -44 päämaja ja yleisesikunta suunnittelivat toimet hyökkäyksen jatkamiseksi. Taisteluryhmitä ja vastuu-alueita järjestettiin uudelleen. Vuoden 1945 alkuun suunniteltiin seuraavat pää-operaatiot: 1) Murskata fasistien Itä-Preussin ryhmä. 2) Tuhotaan hitleriläiset Puolassa, Tšekkoslovakiassa, Unkarissa ja Itävallassa. 3) Edetään linjalta Veikselin suu- Bromberg- Poznan- Wroslaw- Wien. Talvihyökkäys tuli aloittaa ensin etelässä Wienin suunnalla, jolloin natsit joutuvat siirtämään voimiaan etelään suo-

jaamaan Saksaa etelästä ja kaakosta. Päämaja päätti myös siirtää sota-toimien johdon suoraan päämajan alaisuuteen. Samassa yhteydessä päätettiin, että Rokossovski siirtyy 2.V-VR:n komentajaksi ja Zukov 1.V-VR:n komentajaksi Rokossovskin tilalle. Tämä Puna-Armeijan sodanjohdon päätös merkitsi, että 1.V-VR, 2.V-VR ja 1.UR (Konev) muodostavat päävoiman Berliinin operaatiossa ja saattavat sodan loppuun lännessä. Ilmoitus asiasta rintamille annettiin 12.11.-44. Päämajan antamien ohjeiden mukaan aletaan valmistautua suurhyökkäykseen ja kaiken tuli olla valmiina 15-20.1.-45 mennessä. Ennen iskua Berliiniin tuli suorittaa kaksi suurta operaatiota (1) Itä-Preussissa 3. ja 2. V-VR:n voimin ja (2) Varsovan- Berliinin suunnalla 1.V-VR:n ja 1.UR:n toimesta.

Ennen Berliiniä oli hitleriläiset lyötävä Itä-Preussissa

Tehtävänsä 2.V-VR:n komentajana otti Rokossovski vastaan 13.11.-44. Tästä Rokossovski mainitsee: "Otin vastaan johdon armeijakenraali G.F.Zaharovilta. Tunnustan, että tunsin oloni varsin epämurkavaksi. Hänhän oli komentanut hyvin ja yhtäkkiä minä tulinkin hänen tilalleen." E.G.Zaharov siirrettiin 1.V-VR:lle Zukovin varakomentajaksi ja 1.V-VR:ltä K.P.Trubnikov Rokossovskin varakomentajaksi. Zaharov tutustutti Rokossovskin joukkojen tilaan ja esitteli hänelle rintaman esikunnan ja johtoportaan. Tämän jälkeen Zaharov lähti uuteen komentopaikkaansa ja Rokossovski oli kutsuttu päämajaan käsittelemään tulevia taistelutoimia. 2.V-VR hyökkää luoteeseen yhteistyössä 1.V-VR:n kanssa. Rintaman raja siirretään Narewin ja Veikselin yhtymäkohtaan. 65. ja 70 A. siirretään 2.V-VR:n alaisuuteen. Päämajan reservistä annetaan rintaman käyttöön 1.IskuA (I.I.Fedjuninski), 49.A (I.T.Grišin) ja 5.KaPsA (V.T.Volskin).

2.V-VR:n toimintakaista oli 250 km ja Itä-Preussi oli vanhastaan hyvin linnoitettu alue.

Puna-Armeijan asetuttua pakolliseen puolustukseen ja lepoon marraskuussa -44 pysyi rintama tammikuun alkupuolelle -45 lähes paikallaan. Suurhyökkäystä Saksan suuntaan oli tarkoitus jatkaa tammikuun puoliväliin jälkeen, mutta liittolaisten toivomuksesta sitä aikaistettiin viikolla. 12.1.-45 alkanut hyökkäys eteni varsinkin 1.UR:n ja 1.V-VR:n kohdalla alusta saakka ripeästi ja tammikuun lopussa hyökkäyksen kärki saavutti Kustrinin Oderilla n. 80 km Berliinistä. Eteläisillä rintamilla jatkuivat taistelut Saksan miehittämien maiden vapauttamiseksi fasisteista myös syys- ja talvikaudella.

Pääisku jouduttiin tekemään rintaman vasemmalla siivellä ja oikea siipi suojasi päävoimia pohjoisen suunnasta. Lähtökohta oli, että oikealla 3.V-VR etenee samassa tahdissa. Lisäksi 2.V-VR:n joukkojen tuli hyökkäyksen edetessä ylittää Veiksel ja tukea tarvittaessa vasemmalla hyökkäävän Zukovin 1.V-VR:n joukkoja. Narewin ylityksen jälkeen vesistön ylinenövineet tuli siirtää Veikselille. Vihollisen linjat valokuvattiin ja tiedusteltiin hyvin. Vasemman siiven pääiskuun varattiin neljä yleisarmeijaa ja yksi ps-armeija, jotka hyökkäsivät 80 km levyisellä kaistalla kahdessa portaassa. Kesken hyökkäysvalmistelujen saapui käsky, että liittolaisten auttamiseksi hyökkäyksen alkua tulee aikaistaa kuudella päivällä, koska he olivat vaikeuksissa Ardenneilla (luku artikkelin lopussa). Hyökkäyksen aikaistaminen aiheutti rintamalla suurta huolta ja kovan kiireen. Suunnitelmiin tehtiin isoja muutoksia. 1. ja 2.V-VR:n osalta hyökkäyksen tuli alkaa 14.1.-45 ja 1.UR:n osalta 12.1.-45.

Hitleriläiset oli ajettava pois Varsovasta

Vapauduttuaan päämajan tehtävistä alkoi Zukov 18.11. hoitaa 1.V-VR:n komentajan tehtäviä. Täsmennettiin: 1.V-VR:n etenee yleissuuntana Poznan- Oderille Wroclavin ja Glogovin luoteispuolelle. Pääisku suoritetaan Magnuszevin sillanpäästä 5.IskuA:n, 61. ja 8.KaA:n sekä 1. ja 2.KaPsA:n voimin. Pilicajoen ylityksen jälkeen 61.A:n oikean sivustan takaa suunnataan S.Poplawskin

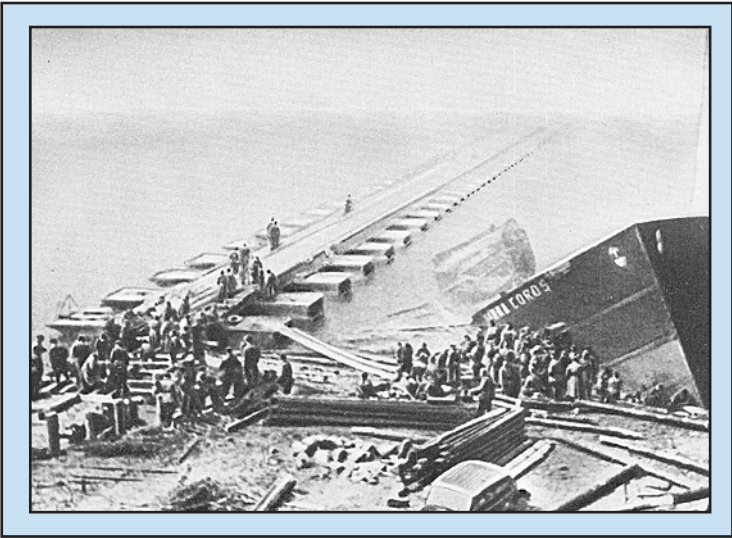
Puolan Sotaväen 1.A:n yhtymät Varsovaan etelästä. Pulawyn sillanpäästä suunnataan 69. ja 33.A:n voimin sivustaisku yleissuuntana Radom ja Lodz. Vuorokautta myöhemmin 47.A hyökkää Varsovan luoteispuolella yhdessä Puolan Sotaväen 1.A:n 2.D:n kanssa. Rintaman lähin yksityiskohtaisesti suunniteltu tavoite oli vihollisen Varsovan- Radomin- Lodzin ryhmittymän tuhoaminen sekä Varsovan valtaus. Hyökkäyksen edetessä suunnitelmia tuli täydentää.

Sumu esti ilmavoimien toiminnan 2.V-VR:lla

Hyökkäyspäivän aamuna 14.1. 2.V-VR:n alueella sää oli sankan sumun peitossa. Pääiskun kaistalla tykistön ja kr-heitinten tiheys rintamakilometrillä oli 200-240. Tykistön aseisiin oli kuljetettu kahden rintamatuliannoksen verran kranaatteja. Sään vuoksi ilmavoimia ei voitu käyttää. Hyökkäyksen piti alkaa 1,5 tunnin lamauttavalla tykistövalmistelulla ja sen jälkeen jalkaväen ja psvoimien iskulla, jolla vihollisen puolustus murretaan ja laajennetaan läpimurroksi tuomalla taisteluun armeijoiden toisen portaan joukot ja nopeat yhtymät. Sumu ja räntäsade voimistuivat, mutta sovitulla hetkellä Rokossovski antoi komennon tykistövalmistelun aloittamisesta. Komentopaikalta oli yhteys kaikkiin rintaman yhtymiin, mutta Rokossovski oli antanut määräyksen, että ensimmäisten tuntien aikana yhtymien komentajia ei saa kutsua puhelimeen, vaan heidän tulee antaa keskittyä sotatoimien johtami-

seen. He ottavat yhteyttä, kun aika on kypsä. Ilmoituksia alkoi tulla. Heti tykistövalmistelun alussa jalkaväki oli ottanut haltuunsa ensimmäisen taisteluhaudan. Myös toinen taisteluhauta vallattiin. Edetessä syvyyteen vihollisen vastarinta kasvoi. Vaikeinta oli vallata fasistien linnoituslaitteita ja vastarintakeskuksia. Armeijankomentajat yleensä kiersivät ja saartoivat tällaiset pesäkkeet ja jättivät osan voimia saartorenkaiden miehitykseksi. Jalkaväki hyökkäsi yhteistoiminnassa ps-vaunujen ja saattotykien kanssa.

Ensimmäisen hyökkäyspäivän iltana hitleriläiset alkoivat siirtyä vastahyökkäyksiin panssarien tukemina. Neuvostojoukot kuitenkin jatkoivat etenemistään. Päähyökkäyksen suunnalla käytiin raivokasta taistelua. Siellä 48.A, 2.IskuA, 65. ja 70.A kykenivät ensimmäisen hyökkäyspäivän aikana vain kiilautumaan vihollisen puolustukseen 5-8 km. Osa joukoista kuitenkin murtautui ensimmäisen puolustusvyöhykkeen lävitse kiertämällä Pultuskin linnoitusalueen. Sään vuoksi jalkaväki joutui kantamaan raskaimman vastuun. Rintaman oikealla sivustalla 50.A:n kaistalla vihollinen kykeni pitämään hallussaan Augustovin kanavaa seurailevan linjansa. 3.A:n kaistalla tykistövalmistelun jälkeen onnistuttiin valtaamaan vihollisen kaksi taisteluhautaa ja etenemään vastahyökkäyksiä murtaen n. 7 km. Ensimmäi-

Oderin yli johtavaa siltaa rakennetaan talvella -45. Kuva Rokossovskin kirjan "Elämäni työ" kuvitusta.

70 vuotta sitten (21): Puna- Armeijan talvihyökkäys -45 aloitti Veikselin- Oderin operaation

Jatkoa sivulta 12

sen päivän jälkeen taktiikkaan tehtiin korjauksia. Hyökkäyksen toisen portaan voimia ei otettu vielä käyttöön.

”Meidän panssarimme lähestyvät jo Berliiniä”

Aamulla 15.1.-45 vihollinen ryhtyi 2.V- VR:lla raivokkaisiin vastahyökkäyksiin kohdistaen yön aikana keräämillään voimilla hyökkäyksen 3.A:aa vastaan pyrkien neuvostojoukkojen sivustaan ja selustaan. Komentajansa Aleksandr Gorbatovin erinomaisella johdolla hyökkäys torjuttiin. Neuvostojoukkojen vielä hidas eteneminen jatkui päähyökkäyksen suunnalla, vaikka vihollinen lähetti tuleen kaikki irrotettavat voimansa. Tässä vaiheessa saatiin viesti vasemmalla etenevältä 1.V-VR:n esikuntapäälliköltä: ”Mitä te siellä poljette paikallanne, meidän panssarimme lähestyvät jo Berliiniä.” Tässä vaiheessa oli vastahakoisesti vedettävä taisteluun ps-ak:t. Tämä muutti heti tilanteen. Natsit olivat kuluttaneet voimansa vastahyökkäyksiin, eivätkä kestäneet iskua. Vihollisen rintama murrettiin päähyökkäyssuunnassa ja joukot pääsivät etenemään nopeassa tahdissa. Rintaman oikealla sivustalla 3.A jatkoi hitleriläisten iskujen torjumista. Iltapäivällä 16.1.-45 sää kuitenkin parani ja ilmavoimat kykenivät iskemään vihollista 3.A:n kaistalla ja 3.A saattoi jatkaa hyökkäystään. Vihollisen puolustus murrettiin muualla paitsi 50.A:n kaistalla. 17.1.liikkuva 5.KaPsA ohjattiin 48.A:n toimintakaistalla murtoaukkoon ja hävittäjien tukemat panssarit rynnistivät eteenpäin kohti Brombergia, Graudenzia ja Marienburgia.

Oderin- Veikselin operaatio alkoi Varsovan valtauksella

1.V-VR aloitti hyökkäyksen myös 14.1.-45 taistelutiedustelulla, jota tuettiin 30 min. tykistövalmistelulla. Jokainen divisioona hyökkäsi etulinjaa vastaan ps-voimien, rynnäkkötykkien ja ilmavoimien tukeamana 1-2 pataljoonan vahvuisella osastolla. Vihollinen alkoi vetäytyä jo näiden tiedusteluhyökkäysten voimasta. Tämän jälkeen tykistön ja ilmavoimien tulivalmistelun jälkeen armeijoiden ensimmäiset portaat aloittivat hyökkäyksen. Ensimmäisenä päivänä taisteluun lähetettiin myös XIPsAK ja toisena taistelupäivänä vielä 1. ja 2. KaPsA ja IXPsAK. Ps-voimien eteneminen ja 47.A:n suorittama Veikselin etelärannan valtaaminen Varsovan pohjoispuolella horjutti vihollisen puolustuskykyä ja natsit aloittivat joukkojensa nopean vetämisen kaupungista. 17.1.-45 Varsovaan etenivät Puolan sotaväen 1.A sekä Puna- Armeijan 47. ja 61.A:n joukot ja mursivat nopeasti natsien vastarinnan. Varsinkin puolalaisiin sotilaihin teki masentavan vaikutuksen näkymä Varsovassa. Fasistit olivat poistuesaan viimeistelleet kaupungin täydellisen tuhon.

Vasemmalla aloitti 1.UR (Konev) hyökkäyksen jo 12.1. Sandomierzin sillanpäästä. Ensimmäisenä päivänä 1.UR:n joukot mursivat hitleriläisten pääpuolustuslinjan ja etenivät 20 km. Taisteluun lähetetty 3.KaPsA ja 4.PsA täydensivät läpimurron, etenivät syvälle vihollisen alueelle ja tuhosivat kaikki fasistien taisteluun lähettämät reservit. 3.KaPsA ja 5.KaA valtasivat 17.1.-45 Czestochovan ja 59. sekä 60.A kävi-

vät taistelua jo Krakovan pohjoispuolella. 1.UR eteni kuuden päivän kuluessa 150 km. Päämaja tämsen-sikin 17.1. rintamien tehtäviä Oderin suunnalla. Sen mukaisesti 1.V-VR:n tuli 2.-4.2.-45 mennessä vallata linja Bromberg- Poznan ja 1.UR:n tuli jatkaa hyökkäystä kohti Breslauta ja edetä Oderille Leznon eteläpuolella 30.1. mennessä.

Puna-Armeijan karkijoukot alle 100 km Berliinistä

Saksalaiset siirsivät lännestä viisi divisioonaa pysäyttääkseen 1.V-VR:n etenemisen. Nämä joukot tuhoittiin jo ennen niiden asettumista asemiin. 19.1. vallattiin Lodz ja Bromberg. 25.1.-45 Poznanin luokse saapuivat 1.KaPsA, 69.A ja 8.KaA ja Poznanissa 60000 saksalaissotilasta saarrettiin. Päämaja neuvotteli 25.1.-45 Zukovin kanssa 1.V-VR:n sotatoimien jatkosta. Zukovin esitykseen, että rintama hyökkää edelleen Oderille Küstriniin ja valtaa siellä sillanpään ja rintaman oikea siipi keskittyä luoteeseen Itä-Pommerin saksalaisryhmittymää vastaan, päämaja suhtautui kielteisesti. Katsottiin, että eteneminen tässä vaiheessa Oderille erkaannuttua 1.V-VR:n ja 2.V-VR:n 150 km toisistaan. Siksi täytyy odottaa, kunnes 2.V-VR päättää operaationsa Itä-Preussissa. Tähän Stalin arvioi kuluvan aikaa n. 10 päivää. Zukovin mukaan hyökkäystä ei saisi pysäyttää, koska myöhemmin on vaikeampaa läpäistä Miedzyrzeczin linnoitettu linja. 26.1. eteni 1.KaPsA:n tiedustelupartio Miedzyrzeczin alueelle ja sai useita vankeja. Heiltä saatiin tietää, että hitleriläiset eivät ole vielä asettuneet linnoitusalueelle. Rintaman sotaneuvosto päätti nopeuttaa päävoimien hyökkäystä Oderille. Suojaksi Itä-Pommerin suuntaan päätettiin kääntää 3.IskuA, 47. ja 61.A sekä Puolan sotaväen 1.A. Poznanin puhdistamiseen fasisteista jätettiin osa 8.KaA:n, 69.A:n ja 1. KaPsA:n voimia. Päämaja suostui tähän esitykseen muistuttaen rintaman oikean sivustan suojauksen välttämättömyydestä. Hyökkäys kehittyi nopeasti. Hajanaiset vihollisjoukot ja vastarinta Miedzyrzeczin linnoitetulla alueella lyötiin ja päävoimat saavuttivat Oderin 1.-4.2.-45 ja valtasivat sen länsirannalta Küstrinin alueelta sillanpään. Puna-Armeijan karkiosastot olivat nyt alle 100 km Berliinistä.

Vapautustaistelut edistivät Saksan miehittämällä alueilla

Saksan miehittämissä valtioissa sekä fasistisissa liittolaismaissa voimistuivat pyrkimykset irtaantua Saksan vaikutuksesta. Ensimmäisten joukossa irtaantuivat sodasta Suomi, Romania ja Bulgaria (KÄ 5/14). Syksyllä -44 vapautustaistelut jatkuivat Puna-armeijan ja kansallisten sotavoimien yhteistoimin mm. Pohjois-Norjassa, Slovakiassa ja Jugoslaviassa. Korostettiin, että alueilla, joilla neuvostoarmeija tulee olemaan, hallintovalta säilyy kansallisilla elimillä ja tehtävänsä suorittuaan neuvostojoukot poistuvat maasta.

Fasistien vastarinta murrettiin Kuolan ja Kirkenesin alueella

Vuoden -44 lopussa Pohjois-Norjassa Kirkenesin ympäristössä ja Kuolan luoteisosassa Neuvostoliiton alueella toimi edelleen mm. 19. vuoristoarmeijakunta, jonka neuvostojoukot 22.9.-41 pakottivat perään-

tymään Muurmanskin länsipuolella (KÄ 2/12). Petsamon alueella fasisteilla oli syvälle porrastettu puolustusjärjestelmä. Käytössään heillä oli mm. 160 taistelukonetta ja 200 sotalaivaa. Fasistien Petsamon- Kirkenesin voimaryhmän tuhoamiseksi asetettiin 14.A, jonka vahvuuteen kuului 97000 sotilasta, 2100 tykkiä ja kranaatinheitintä, 126 ps-vaunua. Maavoimien tukena oli 1000 taistelukonetta ja mereltä käsin Pohjoisen Laivasto. Neuvostojoukot mursivat Muurmanskin suunnasta Lit-sa-joen länsipuolelta kohti Luostari- Petsamo - linjaa 7.10. alkaneessa hyökkäyksessä natsien vahvimman puolustuslinjan. Koillisesta käsin maihinnousun tekivät Pohjoisen Laivaston merimiehet ja iskivät saksalaisten sivustaan ja selustaan. Rintama kulki 16.10. -44 pohjois-etelä suunnassa linjan Petsamo- Luostari länsipuolella, josta neuvostojoukot aloittivat hyökkäyksen länteen kohti Nikkeli- Kirkenes - linjaa. Norjan alueelle hyökkäys siirtyi 18.10. Perääntyessään fasistit tuhosivat kaiken mahdollisen. Kirkenesin 1000 talosta jäi jäljelle vain 28 taloa. Lokakuun loppuun mennessä neuvostojoukot puhdistivat fasisteita Petsamon ja Kirkenesin alueen. Myös Norjalaiset alkoivat perustaa omia sotilasosastoja Pohjois- Norjassa, joiden kanssa Puna- Armeijalla kehittyi hyvä yhteistyö.

Slovakian kapina aloitti Tšekkoslovakian vapauttamisen

Tšekkoslovakiassa kehittyi sodan loppua kohti yhä vahvempi fasisminvastainen vastarintaliike. Tšekkoslovakian vallattuaan Hitler myönsi Slovakialle muodollisen itsenäisyyden. Siitä korvauksena Slovakia osallistui Neuvostoliiton vastaiseen sotaretkeen. Vastarinnan voimistuttua myös Slovakiassa, miehitti Saksa Slovakian 23.8.-44. Slovakit aloittivat kapinan, johon yhtyi maan armeija. Kapinan keskuksena toimi Banska Bystrica. Kapinaa tukahduttamaan hitleriläiset toivat säännölliset sotajoukot ja Tšekit pyysivät Puna-Armeijan apua. Puna-Armeija kuljetti ilmateitse alueelle Neuvostoliitossa koulutetun tšekkoslovakialaisen hävittäjälentäjärykmentin sekä 2. tšekkoslovakialaisen laskuvarjoprikaatin.

Auttaakseen Slovakian kapinalisia aloitti 1. ja 4. UR hyökkäyksen Karpateilla 8.9.-44. Vuoristomaaston vuoksi ps-voimia ei voitu käyttää. Itäsllovakialainen AK, jonka tuli antaa tuki-isku vihollisen selustaan, kuitenkin vitkasteli ja joutui fasistien yllättämäksi. Puna-Armeijan hyökkäystä torjui vahva saksalaisunkarilainen armeijaryhmä ”Heinrici”, jolla oli 300000 sotilasta, 3250 tykkiä ja kr-heitintä, n. 100 ps-vaunua ja 450 lentokonetta. Neuvostoliittolaiset ja tšekkoslovakialaiset sotilaat pääsivät Dukla-sodan kautta Tšekkoslovakian maaperälle onnistumatta etenemään kapinallisten luokse. Hitleriläiset lisäsivät voimaansa. Kapinallisia vastassa heillä oli yli neljä divisioonaa. Tässä vaiheessa Slovakian armeijan komentaja hajotti armeijan, mikä saattoi kapinalliset vaikeaan asemaan. Partisaanien esikunnan käskystä partisaaniosastot ja 2. laskuvarjoprikaati ohjattiin vuoristoon ja hävittäjälentorykmentti Neuvostoliittoon. Puna-armeijan operaation tuloksena vapautettiin kuitenkin koko Karpato-Ukraina sekä osa Slovakiata, lyötiin hajalle Heinrici-ryhmä ja otettiin vangiksi 31000 sotilasta.

Jugoslavian vapautus kolmen veljeskansan yhteisvoimin

Itä-Karpaattien operaation ohessa voimistui vapaustaistelu Jugoslaviassa. Siellä kansa oli käynyt miehittäjiä vastaan taistelua ja Jugoslavian Kansan Vapautusarmeijan riveissä toimi 400000 taistelijaa, jotka valvoivat suurinta osaa maasta. Neuvostoliiton ja Jugoslavian taistelijat kohtasivat Turnu Severinissä Tonavalla Jugoslavian ja Romanian rajalla 2.UR:n joukkojen saapuessa sinne 6.9.-44. Hitleriläisillä oli Jugoslaviassa yli 0,5 milj. sotilasta ja paljon aseistusta. Jugoslavian Vapautusarmeija esitti vapautusarmeijan, neuvostoarmeijan ja Bulgarian armeijan yhteistyötä hitleriläisten tuhoamiseksi. Jugoslavian operaatio alkoi 28.9.-44, kun Bulgarian ja Neuvostoliiton joukot ylittivät Jugoslavian rajan 600 km leveällä rintamalla toimien siitä eteenpäin yhdessä Jugoslavian sotilaiden kanssa. 10.10 -44 Belgradin suunnalle keskitettiin kolmen valtion, Neuvostoliiton (19 div.), Bulgarian (13 div.) ja Jugoslavian Kansan Vapautusarmeijan (17 div.) sotavoimat. Hyökkäys Belgradiin aloitettiin 14.10.-44. Pääiskun antoi 3.UR yhdessä Tonavan sotalaivaston kanssa. Belgrad vapautettiin kokonaan 20.10.-44. Vuoden loppuun mennessä Jugoslavian Kansan vapautusarmeija vapautti Serbian, Montenegron ja Makedonian. Fasistien haltuun jäi vain pieni osa Jugoslavian luoteisosasta.

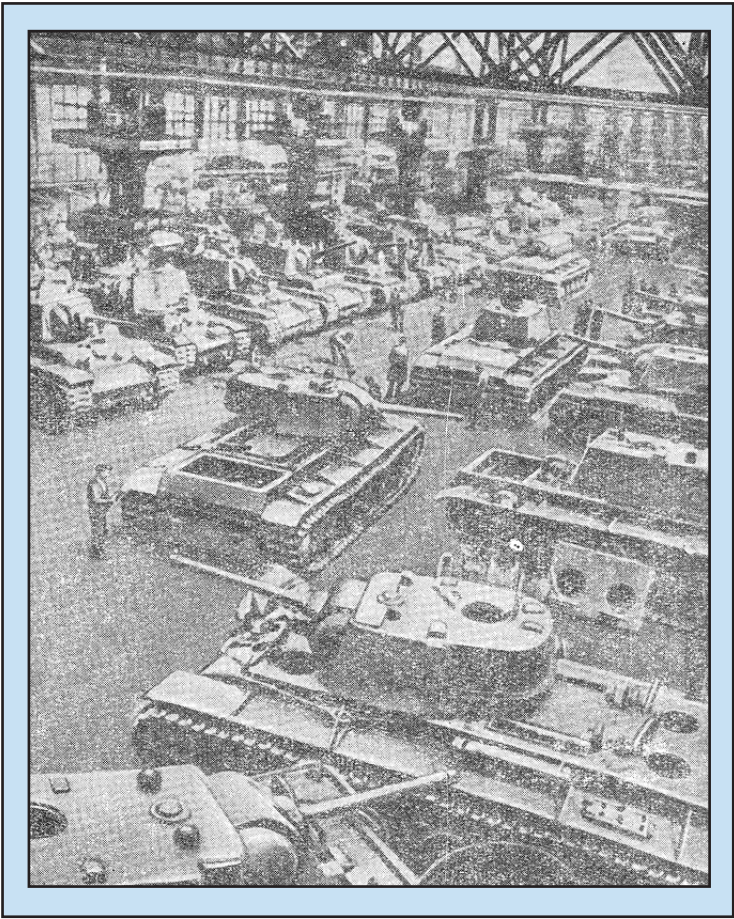
Liittolaisapu vakautti tilannetta länsirintamalla tammikuussa -45

Neuvostoliiton suhteet liittolaismaihin Englantiin ja USA:han paranasivat koko ajan. Vaikeuksiin joutunut Saksa laski taktiikkassaan liittolaismaiden rintaman hajoamiseen. Kun näin ei tapahtunut, laativat hitleriläiset suunnitelman pakottaa USA ja Englanti voimakkaalla iskulla erillisrauhaan ilman Neuvostoliittoa. Ardenneilla englantilaisten ja amerikkalaisten joukkojen sau-

makohtaan 16.12.-44 kohdistunut saksalaisten isku tuli täytenä yllätyksenä USA:n ja Englannin sodanjohdolle. Operaatioon osallistuneiden 22 divisioonan (joista 10 ps-divisioonaa) ja kahden prikaatin voimin saksalaiset mursivat linjan, jonka jälkeen seurasi nopea eteneminen kohti Atlantin rannikkoa ja Antwerpeniä, jossa sijaitsivat USA:n ja Englannin sotatarvikevarastot. Jouluun lopussa läpimurtokaistan leveys oli 80 km ja syvyys 100 km. Natsit hyökkäsivät vielä 1.1.-45 vastaisena yönä Elsassissa, ylittivät Reinin Strassburgin pohjoispuolella ja etenivät viidessä päivässä 30 km. Liittolaisten asema muuttui vakavaksi. Winston Churchill pyysi kirjeitse Neuvostoliittoa aloittamaan hyökkäyksen itärintamalla länsirintaman tilanteen helpottamiseksi. Vaikka Neuvostoliitto ei ollut vielä valmis marraskuussa lopettamansa hyökkäyksen jälkeen uuteen suurhyökkäykseen, niin 7.1.-45 päämaja antoi käskyn kiirehtiä hyökkäyksen alkua kuudella päivällä. Neuvostoliiton 12.1.-45 alkanut hyökkäys johtikin siihen, että Saksa siirsi 6:nneen SS-ps-divisioonan itärintamalle ja hyvin nopeasti vielä 16 divisioonaa. Tammikuun loppuun mennessä natsit vetäytyivät Ardenneilta ja Elsassista takaisin lähtöasemiinsa.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Zukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah, Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku ke-sällä 1944

Sodan alettua Neuvostoliitto menetti huomattavan osan sotatarvike-tuotannostaan, koska merkittävä osa tuotannosta sijaitsi miehitetillä alueella. Neuvostoliitto kuitenkin organisoi taloutensa sotatilaavastaa vaksi ja ennakoidusti evakuoim merkittävät tuotantolaitokset Volgan ja Uralin taakse. Vuodesta -43 asetuotanto alkoi kasvaa ja ohitti nopeasti Saksan tuotannon. Kuva panssarivaunutehtaan työosastolta sodan aikana. Neuvostoliiton historian oppikirjan kuvitusta.

Tehoton ydinvoima ei ratkaise ilmastonmuutosta

Ydinvoimalla oli menneinä vuosikymmeninä maine erittäin tuottoisana sähköntuotantomuotona. Tämä perustui pitkälti malliin, jossa voimaloita rakennuttavat yhtiöt pystyivät monopoliasemansa turvin hankkimaan laitosten rakentamiseen tarvittun rahoituksen lähes ilmaiseksi. 1990-luvulla sähkökaupan avaaminen kilpailulle ja ydinvoimaloiden uudet turvallisuusvaatimukset kuitenkin romuttivat tämän kilpailuedun ja tekivät ydinvoimasta erään kalleimmasta sähköntuotantomuodoista. Jokaista toimivaa ydinvoimalaa kohti syntyy vuodessa eduskuntatalon tilavuuden verran uraanilouhosten radioaktiivista jättekiveä, eduskunnan lisärakennuksen verran myrkyllistä jäteliejua sekä viisi rekkalastillista korkea-aktiivista ydinjätettä.

Olli Tammilehto (s. 1951) on suomalainen vapaa kirjoittaja ja tutkija. Hän julkaisi maraskuussa blogissaan kirjoituksen, jossa pohditaan aihetta monelta kantilta ja ajatuksia herättävästi. Julkaisemme kirjoituksesta lyhennelmän, koko lyhentämätön on versio luettavissa seuraavasta nettiosoitteesta: <http://www.tammilehto.info/blogi/2014/11/12/ydinvoimakeskustelun-harhoja/>

Ydinvoiman materiaalitase ja hiilidioksidipäästöt

Uraania on malmissa vain vähän ja siksi ydinvoimaloita varten joudutaan louhimaan suuria määriä kiveä. Jos ydinvoiman käyttö jatkuu, on käytettävä yhä köyhempiä uraaniesiintymiä. Köyhää uraanimalmia on louhittava yhtä paljon kuin kivihiiltä saman energiamäärän tuottamiseen. Samalla louhintaan menee yhä enemmän energiaa.

Energiaa kuluu myös ydinvoimalan polttoaineketjun muissa vaiheissa. Suurin osa siitä tuotetaan fossiilisilla polttoaineilla. Niinpä ydinvoima ei suinkaan ole vapaa kasvihuonekaasupäästöistä. Nykyisin ydinvoiman CO₂-päästöt ovat noin neljäsosa maakaasuvoimalan tai sähköä ja kaukolämpöä tuottavan kivihiilivoimalan päästöistä.

Kun uraanioksidipitoisuus malmissa laskee 0,02 prosenttiin, CO₂-päästöt alkavat olla samaa luokkaa kuin fossiilisilla polttoaineilla. Huomattavassa osassa maailman tunnetuista uraanivaroista pitoisuus menee tämän rajan ala-

”Fennovoima rakentaa Hanhikivi 1-ydinvoimalansa Pyhäjoelle, Suomen kolmannelle ydinvoimalapaikalle. Ydinvoima on taloudellinen ja tehokas tapa tuottaa sähköä. Ydinsähkön tuotanto ei tuota ilmastoa lämmittäviä päästöjä. Suomessa on yhteensä neljä ydinreaktoria kahdella paikkakunnalla, Eurajoella ja Loviisassa. Maan viidettä ydinreaktoria rakennetaan parhaillaan Eurajoen Olkiluotoon.” Näin hehkuttaa Fennovoima, joka haluaa rakentaa Suomeen ydinvoimalan yhdessä venäläisen Rosatomin kanssa. Todellisuudessa ydinvoima ei enää pärjää vertailussa muille energiamuodoille.

Kuva: Heikki Männikkö

puolelle. Näillä pitoisuuksilla ydinvoimajärjestelmän rakentaminen ja ylläpito vie yhtä paljon energiaa kuin ydinvoimala tuottaa: ydinvoimalan nettoenergiantuotto on nolla. Ydinvoima muuttuu siis äärimmäisen monimutkaiseksi tavaksi muuttaa kivihiilen ja öljyn poltosta syntyvä energia sähköksi.

Ydinvoima ja ydinaseet

Ydinvoiman ja ydinaseiden ilmeistä yhteyttä koetetaan vähätellä sekoittamalla kaksi asiaa: suurvaltojen vakiintuneet ydinaseohjelmat ja pienten maiden ja rikollisryhmien yritykset hankkia ydinaseita. Jälkimmäisessä tapauksessa on olennaista salaus ja/tai ohjelman naamioiminen rauhanomaiseksi. Tällöin esimerkiksi pommip plutoniumia huonompi reaktoriplutonium saattaa kiinnostaa. Reaktoriplutoniumistakin voidaan tehdä atomipommi. Yhdysvallat on sellaisen koemielessä räjäyttänytkin. Joka tapauksessa kyse on teknologiasta myös osamisen ja yleisten laitteistojen mielessä. Siksi ydinvoimaloiden käyttö aina lisää valmiutta ydinpommien rakentamiseen.

Fennovoimankin hanke edistää ydinteknologian leviämistä. Ydinvoimakritiikkiä on kaikissa maissa. Joka puolella on ihmisiä, jotka epäilevät venäläisten ydinvoimaloiden turvallisuutta – Tshernobyl ei ole unohtunut. Toisaalta

tiedetään tai uskotaan, että turvallisuuskulttuuri on Suomessa tiukkaa.

Kun jokin maa pyrkii ydinvoiman avulla ydinasevallaksi, monissa tapauksissa siihen suhtaudutaan jo alussa epäluuloisesti ja ydinteknologian tarjoajia ei ole jonossa. Venäjä voisi tällaisessa tilanteessa olla ainoa myyjä. Tällöin on tietysti tärkeää todistaa, että kyse ei ole riskien ottamisesta sotilaallisista syistä, vaan aivan normaalia ydinvoimakaukapausta. Jos avoimesti rakennetaan aseita, teknologian riskeistä ei luonnollisestikaan kovasti välitä: sodassahan aina uhraataan omia sotilaita ja siviilejä.

Välillisesti Fennovoiman hanke tuottaisi ydinaseiden leviämishuokaa vahvistamalla globaalia ydinteknologijärjestelmää aivan samalla tavoin kuin yhden suomalaisen kivihiilivoimalan päästöt tuottavat globaalia ilmastotuhouhkaa. Tämä siitä huolimatta, että yhden kivihiilivoimalan päästöt ovat paljon pienemmät kuin globaalien päästöjen mittauksen virhemarginaali.

Jotkut vähättelevät ydinso- dan uhkaa sillä, että Hiroshiman jälkeen ei ydinaseita ole käytetty sotilaallisesti. Kuitenkin ydinaseilla on uhattu toisia maita lukuisia kertoja. Itse asiassa ydinaseilla uhkaaminen on arkipäiväistä: senhän takia ydinasevallat eivät suos-

tu ydinaseriisuntaan, vaikka esimerkiksi ydinsulkusopimus ne siihen velvoittaa. Tämä uhkailu todistaa kuinka todellinen ydinsodan uhka on. Ydinvoi-manystävien loogi- kalla useimmat vanhoissa talois- sa olevat palosammuttimet voisi heittää roskakoriin: eihän talos- sa ole palanut kymmeniin vuosiin! Meillä on vain yksi maapallo.

Kivihiili ja ydinvoima

Kukapa nykyisin ei tietäisi kivihiilen käytön tuhoisista vaikutuksista. Kysymys on vain siitä, että ydinvoima vie meidät ojasta allikkoon. Ihmisiä kuolee koko ajan ydinvoiman käytön seurauksena. Koska kuitenkin ydinvoiman osuus energiantuotannosta maailmanlaajuisesti on pieni, kuolonuhrien määrä on todennäköisesti pienempi kuin kivihiilen kohdalla. Jos jostain kumman syystä ydinvoimaan ihastuneiden ihmisten ydinvoimasuunnitelmat toteutuisivat, tilanne olisi toinen.

Fossiiliset polttoaineet ja ydinvoima ovat hyvin samantapaisia energianlähteitä: niiden molempien tuotantoketjussa tapahtuu valtavasti vakavaa paikallista ympäristötuhoa, joka kuitenkin on loppukäyttäjille suurimmaksi osaksi näkymätöntä. Toisaalta ne molemmat muodostavat suuren globaalin järjestelmän, joka aiheuttaa globaalin tuhouhan: ilmastokatastrofin tai ydinsodan.

Ilmastokatastrofin välttäminen

Ilmastokatastrofin torjumiseen tarvittavaa nopeaa päästövähennystä ei voi saavuttaa ydinvoimalla eikä millään muullakaan teknologisella ratkaisulla. Yhteiskunnallinen muutos on ainoa tie. On siirryttävä yhteiskuntaan, jossa ihmiset voivat elää hyvin nykyistä paljon vähäisemmällä energiankäytöllä. Se on mahdollista, jos ihmisten elämää kurjistavia valtarakenteita puretaan. Valtarakenteiden purkaminen on taas sitä vaikeampaa mitä enemmän meillä on ydinvoimankaltaista keskitettyyn hallintaan perustuvaa teknologiaa.

Yhteiskunnallinen muutos näyttää monille utopistiselta, mutta paljon utopistisempaa on kuvitella, että selviydyimme ilmastokatastrofissa nykyisillä rakenteilla. Joko muutamme yhteiskuntaa demokraattisempaan suuntaan tai annamme periksi ja hyväksymme maapallon ajautumisen katastrofiin, jolloin varmasti yhteiskunta myös muuttuisi rakenteellisesti. Tällöin kuitenkin uusi yhteiskunta olisi nykyistäkin paljon epätasaarvoisempi, epädemokraattisempi ja julmempi.

Ihmiset haluavat päästä helpolla?

Yhteiskunnallinen muutos torjutaan mahdottomana muun muassa väittämällä, että ihmiset ovat mukavuudenhaluisia ja haluavat päästä helpolla. Kuitenkin suurimmalle osalle globaalin kapitalismin piirissä elävistä ihmisistä, elämä on kaikkea muuta kuin helppoa ja mukavaa. Heidän ei ole vaikeaa nähdä, että ihmisen fyysistä kestäkyä äärimmilleen koettelevan järjestelmän muuttaminen kannataisi. Toki on ihmisiä, jotka tahtovat päästä helpolla, mutta hekin tahtovat todennäköisesti reaalisen valinnan ollessa tiedossa enemmän nähdä vaivaa kuin antaa itsensä ja lastensa kuolla. Toisaalta suuri osa ihmisistä ei nykyisinkään tahdo päästä helpolla, vaan etsii jatkuvasti yhä vaativampia haasteita.

Lyhentäen toimittanut ja osittain otsikoinut:

Antero Nummiranta

Rojavan tilanne herättää solidaarisuutta

Rojava jakautuu kolmeen itsehallinnolliseen kantoniin, Afriniin, Kobaniin ja Cizireen. Varsinkin Kobanin kantonin taistelut ovat olleet huomion kohteena kurdien puolustautuessa tarmokkaasti ISIS-järjestöä tai nyttemmin ”Islamilaista valtiota” vastaan. Taistelua käydään niin ikään paitsi idempänä Kurdistania, nykyisen Irakin alueella, myös Rojavassa Ciziren kantonissa. Afrinin kantonin tilanne on niin ikään kriittinen – vaikkei varsinaisia taisteluita yksittäisiä terrori-iskuja lukuunottamatta alueella ole. Alepposta ”kaikkien taistelujen äitiä” paenneita on tulvehtinut alueelle miljoonapäisesti, mikä on tietenkin luonut suunnattomat haasteet paikallisten peruspalveluiden ja ruokahuollon ylläpidolle ja kehittämiselle. Paitsi Rojavahan kantonit, myös kurdien Turkin puolella rajaa olevat tukialueet – varsinkin Sürcin kaupunki, josta käsin suurin osa avusta Kobaniin kulkee – ovat

Rojavaksi kutsutaan Länsi-Kurdistania Syyrian pohjoisosissa, jonka onnistui kammata itsensä itsehallinnolliseksi alueeksi Syyrian verisen sisällissodan tiimellyksessä. Alueelta on tiiviit yhteydet nykyisen Turkin alueen Kurdistaniin – Kurdistanin katsotaan niin ikään kuuluvan laajoja alueita Pohjois-Irakista ja Luoteis-Iranista. Rojavassa on käynnissä paitsi Lähi-idän, myös maailman mittakaavassa sukupuolita- arvoillisesti ja vähemmistöoikeudellisesti (alueelta hakevat turvaa paitsi kurdit niin ikään muun so- dan jalkoihin jääneet kansalliset vähemmistöt) luonteeltaan harvinaislaatuinen, ennennäkemättömän kansanvaltainen paikallisdemokratiakokeilu.

näin ollen suuren avun tarpeessa. Tähän avuntarpeeseen ovat Suomessa vastanneet monet tahot, omalta osaltaan myös Rojava-solidaarisuus Tampere -ryhmä.

Rojava-solidaarisuus Tamper- e-ryhmä on toiminut nyt reilun kuukauden, ja orastavia yhteistyöprojekteja on saatettu vakaalle alulle Rojavahan suuntaan. Näiden yhteyksien alulle saattamisen edesauttamiseksi vieraili ministeri- delegaatio Afrinin kantonista (pääministeri Hevi Mustefa, talousministeri Ahmad Yousef, ulkoministeri Soleman Jafer sekä varaulkoministeri Jihan Muhammad) marras-

kuun jälkipuolen Suomen visiitil- lään myös Tampereella 20.11 puhumassa Rojavahan tilanteesta ravintola Telakalla järjestetyssä seminaarissa, joka veti paikalle kuutisenkymmentä kiinnostunutta. Seminaarin ohella delegaatio tapasi paikallisia potentiaalisia yhteistyötahoja. Tamper- eella delegaatiota kiinnostivat eritoten koulutusinstituutit, terveydenhuoltosektori sekä kunnallissektori.

Monilla herää kysymys, miksei Rojava-avun suhteen tuke- duta jo olemassa oleviin tukita- hoihin. Niin YK, Punainen risti kuin muutkin vakiintuneemmat avus- tuskanavat delegoivat apunsa kui-

tenkin vanhojen valtiollisiin raken- teisiin nojaavien kanavien kautta. Vaikka nämä toimijat ovatkin ruti- noituneita ja alallaan osaavia, jää heidän toimittamansa apu hel- posti matkan varrelle valtiohallin- non omille tukialueille – itsehallin- topyrykiset reuna-alueet harvem- min ovat saamispuolen ykkösprio- riteettina paikallisten valtaraken- teiden jakaessa saatuja avustuksia. Näin on myös Rojava-avun suhteen, oli kyse sitten Assadin hallinnon tai Län- nen tukeman opposition kautta tulevasta tuesta.

Rojavan paikallishallinnon toiveena onkin luoda ei-valtiol- lisen tason molemmipuolises-

ti hyödyttäviä ja kiinnostavia kon- takteja Suomeen – niin kunnalli- sia, kansalaisjärjestöllisiä, koulu- tusorganisaatiollisia sekä yritysta- son kontakteja. Näiden kontaktien aikaansaaminen onkin Rojava-so- lidaarisuus Tampere -ryhmän pää- asiallinen tehtävä. Pääkaupunkiseu- dulla tärkein taho tässä vastaavassa työssä on Rojava-Fin Initiative, Tam- pereenkin toiminnan alulle saattanut toimija, ja solidaarisuustyötä organisoimaan on muodostumas- sa ryhmiä myös muihin kaupunkei- hin, ainakin Lahteen ja Turkuun.

Työryhmä toivottaa kaikki tervetulleiksi mukaan rakenta- maan pitempiaikaisia vastavuo- roisia yhteistyön rakenteita roja- valaisten ja suomalaisten tahojen välille. Yhteyttä voi ottaa nume- roon 0407276809.

**Ville Rantanen
Rojava-solidaarisuus
Tampere-ryhmä**

Maailman työläiset eivät unohda Lokakuun merkitystä

SKP:n Turun piirijärjestön aktiivit organisoivat 6.-9.11.2014 perinteisen Tiedonantajan matkan Lokakuun vallankumouksen vuosipäivän merkeissä vallankumouksen kehtoon Pietariin. Matkalle osallistui tovereita eri puolilta Etelä-Suomea. Mukana oli muitakin, kuin SKP:n jäseniä (kuten tämän matkakertomuksen kirjoittaja).

Sumuisessa tiikusateessa tuhannet kommunistit marssivat Lokakuun vallankumouksen juhlapäivänä, joka ei ole Venäjällä enää vapaapäivä. Siksi juhlallisuuudet tapahtuivat työpäivän jälkeen

Monikansallinen Viipuri

Viipurista bussiin nousi oppaaksemme "Alla". Monet matkasivat ties monennenko kerran Pietariin, mutta jokaisella matkalla löytyy aina jotain uutta. Heti Viipurin kauppatorilla Alla kertoi, että torni Viipurin kauppahalliin rakennettiin vuonna 1993 kaupungin täyttäessä 700 vuotta. Perustamisestaan vuodesta 1293 lähtien Viipuri on ollut hyvin kansainvälinen kaupunki. Tästä ajasta se ehti olla suoraan yhteydessä Suomeen noin 25 vuoden ajan.

Muistohetki Viipurin luokkasodan muistomerkillä

Viipurista Pietariin vievän tien varressa Kolikkoinmäellä Talikkalan kaupunginosan vieressä sijaitsee vuoden 1918 luokkasodassa punaisille kaatuneille omistettu muistomerkki. Pysähdyimme muistomerkillä osoittamaan kunnioituksemme luokkasodan punaisille taistelijoille. Jokainen laski kaksi neilikkaa paadelle. Kunnianosoituksen ja yhteiskuvan jälkeen tarkastelimme Aleksandr Schwerin ja Viktor Tšebotarevin toteuttamaa veistosta. Muistomerkki on valmistunut vuonna 1961.

Monelta paikalla vierailleelta on jäänyt huomaamatta patsaan taakse kaiverrettu teksti: "Merkinä proletaarisesta solidaarisuudesta Suomen työkansan kanssa Neuvostoliiton työläisiltä 1961". Monumentin etupuolessa sijaitsee laatta, johon on kaiverrettu teksti: "Tällä paikalla uinuvat suomalaisten valkokaartilaiden ja saksalaisten interventtien huhti- ja toukokuussa 1918 ampumat suomalaiset punakaartilaiset, jotka ovat miehuullisesti taistelleet Suomen työkansan asian puolesta. Ikuinen kunnia sankareille".

reille".

Kansalaissodan jälkimmäisen geissa heti kaupungin valtauksen jälkeen valkoiset teloittivat voitonhuumassaan lähes 400 siviiliä, mm. venäläisiä, saksalaisia ja tataareja. Tänään Viipurin kaupungin kulttuurilautakunta pohtii muistomerkkin omistamista myös näille luokkasodan uhreille.

Voimakasta rakennustointa Pietarin lähialueilla

Alla kertoili asioita Pietarin nykyäpäivästä. Kaupungissa rakennetaan koko ajan. Tämän huomasi selkeästi ajomatalla Siestarjoelta Pietariin. Kaikkialle nousee massiivisia 30-kerroksisten "pilvenpiirtäjiä" muodostamia asumalähiöitä. Niissä voi asua jopa satoja tuhansia asukkaita. Valtaosa valmistuvista uusista asunnoista on omistusasuntoja, ns. kovan rahan asuntoja. Kuitenkin edelleen on voimassa 25 vuotta sitten säädetty laki, joka määrää rakennuttajan luovuttamaan osan valmistuvista asunnoista valtiolle vuokra-asunnoiksi, joita vuokrataan sosiaalisiin perustein. Joitain vuosia sitten käytiin Pietarissa voimakas kampanja viranomaisia vastaan heidän pyrkiessään lainvastaisesti rakentamaan Neva-joen rantaan Gaspromille pääkonttoriksi yli 300 m korkean pilvenpiirtäjän. Nyt tätä Gaspromin toimistorakennusta rakennetaan Viipurin naapuriin Primorskiin Suomenlahden rannalle.

Siestarjoki kuten mm. Kronstadt ovat hallinnollisesti Pietarin kaupunginosia. Pietarin ympäri Kronstadtin ulkopuolelta Suomenlahden poikki olevan padon kautta kulkee Pietarin kehä-

tie (156 km), minkä kautta on helpo maaliikenneyhteys kaikille Venäjän ja entisen Neuvostoliiton alueille. Pato, joka rakennettiin suojaamaan Pietaria (silloin Leningradia) kohoaa 6 m merenpinnan yläpuolelle. Viimeksi kaksi vuotta sitten 12.8.2012 padon sulut sulkeutuivat automaattisesti merenpinnan noustua useita metrejä. Kaupunki säästyi suurtulvalta.

Pietari on todellinen suurkaupunki Suomenlahden pohjukassa

Muistamme erään vihreiden "ympäristöasiantuntijan", joka julkisudessa ihmetteli, "kun yksi kaupunki saastuttaa Itämeren enemmän, kuin koko Suomen valtio". Kaikki eivät vielä kukaan ymmärrä sitä, että Pietarissa asuu 5,5 miljoonaa asukasta ja päivittäinen asukasluvu voi nousta 7,5 miljoonaan. Tänään Pietari puhdistaa jo lähes 90 % jätevesistään. Ongelmaksi muodostuu kulkuyhteyksien kehittäminen. Yksityisautojen määrä on kasvanut räjähdysmäisesti ja monilla työmatka saatetaan kestää jopa tunteja. Kaupungin länsipuolelle rakennetaan metroyhteyksiä, joihin tulee jopa 123 m maanpinnan alapuolelle sijoittuvia metroasemia.

Venäjän suurimmalla olut- tehtaalla

Saimme tutustua myös Venäjän suurimman oluvalmistajan Baltikan tuotantoon. Baltika-panimoa alettiin rakentaa vuonna 1978. Työ jäi silloin kesken ja tehdas valmistui vuonna 1990. Siitä kasvoi nopeasti Venäjän suurin oluen tuottaja. Vuodesta 2008 Baltikan tehdas on ollut osa Carlsberg-yhtymää, jolla on 10 tuotantolaitosta eri puolilla Venäjää. Tuotanto tehtaissa on pitkälti automatisoitua. Kaikissa kymmenessä panimossa työntekijöitä on yhteensä 8500. Pietarin tehtaassa huomioimme kiinnitti se, miten vähän siellä näkyi henkilökuntaa.

Piskarjovkan hautausmaalla

Perinteiseen tapaan vierailimme Piskarjovkan hautausmaalla kunnioittamassa piirityksen aikana menehtyneiden asukkaiden ja sotilaiden muistoa. Myös tänne jokainen meistä laski kaksi neilikkaa. Seurasamme oli sotilas- ja veteraaniosastoja, jotka harjoittelivat myöhemmin päivällä pidettävää seremoniaa, jossa hautausmaan muistomerkillä paljastettiin uusi muistolaatta. Kaikesta jäi sellainen kuva, että Le-

Lokakuun ja Neuvostoliiton merkitys muistetaan ja tunnustetaan edelleen kansanjoukkojen keskuudessa.

ningradin puolustajien muisto elää edelleenkin kaikkien Pietarin kaupungin asukkaiden sydämissä.

Lokakuun muistoa pyritään madaltamaan

Lokakuun vallankumouksen muistojuhlaa ja juhlarakennusta eivät viranomaiset ole vuosikausiin sallineet järjestettävän kaupungin keskustassa, eikä tämä juhlapäivä ole enää kansalaisille vapaapäivä. Venäjän viranomaiset ovat pyrkineet madaltamaan Lokakuun merkitystä ihmisten arvomaailmassa, nostamalla juhlapäiväksi 4.11. vietettävän kansallisen yhtenäisyyden päivän (sinä päivänä 4.11.1612 venäläisten ruhtinaiden joukot karkottivat Moskovaa miehittäneet Puolan ja Liettuan joukot). Tämän johdosta kommunistien juhlaa (Venäjän Federaation Kommunistinen puolue) joutui järjestäytymään Nevan pohjoispuolella Suomen aseman vierisellä kadulla. Koska ei ollut vapaapäivä, järjestäytyminen alkoi vasta klo 18.00.

Yhteinen etumme on torjua Suomen Nato-jäsenyyttä

Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen organisoimaan marssiin ja juhlaan osallistui sadesäästä huolimatta tuhansia ihmisiä. Marssin kärjessä kulki vallankumoustahtumia esittäen sotilaiden ja työläisten ryhmä kantaen juhlan tunnusta "kaikki valta neuvostoille". Marssi kulki Suomen asemalta risteilijä Auroran aukiolle, jossa pidettiin juhlatilaisuus. Joitain vuosia sitten kommunistit organisoivat laajan kampanjan sen puolesta, että risteilijä Auroraa ei myytäisi kaupallisiin tarkoituksiin. Suunnitelma saatiin torjutuksi. Tällä kerralla Aurora ei ollut laiturissaan, vaan huollossa telakalla.

Aukiolla pidetyn tapahtuman tunnuksissa korostettiin näkyvästi Neuvostoliittoa ja sen merkitystä. Suomen kommunistien tervehdyksen juhlayleisölle

esitti Venäjän kielellä SKP:n keskuskomitean jäsen Markku Hongisto. Tervehdyksessään hän totesi mm.: "Meillä hallituksen johdossa oleva porvaristo tekee tänään kaikkensa liittääkseen maamme sotilasliitto Naton jäsenyyteen. Suomen ja Venäjän kommunistien tulee nykyisenä taloudellisesti ja turvallisuuspoliittisesti vaikeana aikana tiivistää yhteistyötään. Me Suomen kommunistit toivomme, että Venäjän kommunistit tukevat meitä kaikin käytettävissä olevin keinoin Nato-jäsenyyden torjumisessa. Suomalaisla ja Venäjällä on yli 1000 km pitkä yhteinen maaraja. Ei ole vaikea ymmärtää miksi Euroopan ja USA:n kapitalistit haluavat sijoittaa joukkojaan Suomen alueelle. Siksi myös molempien maiden kansojen yhteisen edun mukaista on torjua Suomen Nato-jäsenyyttä".

Miksi emme mahtuneet samaan juhlaan?

Ennen marssin järjestäytymistä tuustuimme Suomen aseman puistossa sijaitsevaan Lenin-monumenttiin, jossa Lenin puhuu väkijoukolla panssariauton päältä palattuaan maanpakolaisuudesta huhtikuussa 1917. Siellä saatoimme huomata, että Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen (Viktor Tjulkin) organisoimana valmisteltiin paikalla toista kommunistien ja vasemmistoryhmien Lokakuun vallankumouksen vuosijuhlaa. Risteilijä Auroran aukiolla Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen järjestämä juhla päättyi komeaan ilotulitukseen. Pari minuuttia tämän jälkeen, ikään kuin tervehdyksenä, näkyi Suomen aseman suunnassa toinen lähes yhtä komea ilotulitus. Väkisinkin nousi mieleen ajatus, että näinkö kommunistit kilpailevat keskenään nyt ilotulituksen voimalla. Mikä saattoi olla syynä, etteivät kommunistit mahtuneet samaan juhlaan?

Heikki Männikkö

Mielenilmauksen päätunnus oli "Kaikki valta neuvostoille", jota marssin kärjessä kuljettivat perinne-asuihin pukeutuneet toverit. Jäi vaikutelma, että tunnuksella viestitettiin muutoksen välttämättömyyttä.

Mielenosoituksessa vedottiin Suomen ja Venäjän kommunistien yhteistyön välttämättömyyteen mm. Suomen Nato-jäsenyyden torjumiseksi. "Maidemme välinen yli 1000 km maaraja merkitsee, että Natoa tälle rajalle ei tarvita".

Muuttuiko mikään Ukrainassa vaalien jälkeen?

Vaalitulos osoitti sen, että parlamenttiin valittiin täysin yksipuolisesti sellaisia voimia, joiden ainoat tavoitteet liittyvät länsiyhteistyön kehittämiseen hinnalla millä hyvänsä sekä Itä-Ukrainan kapinallisten kansantasavaltojen lakkauttamiseen. Venäjän vastaisuus näytteli huomattavaa osaa vaalikamppailussa. Helsingin Sanomien toimittaja Pekka Hakala kirjoitti 27.10.2014: ”Kandidaateista moni on huomannut, että rauhanaatteella ei tänä syksynä kerätä Ukrainassa suuria äänisaaliita. Venäjään suopeasti suhtautuvat Oppositorintama ja kommunistit ovat heikoilla. Näiden vaalien taistelua ei käyty Venäjän puolesta tai sitä vastaan. Rintamajako kulkee pikemminkin välillä ’Venäjää vastaan’ ja ’vielä enemmän Venäjää vastaan’”.

Uusi parlamentti

Parlamenttiin valittiin 423 kansanedustajaa normaalin 450:n sijasta. Vajaus johtui siitä, että Krimin tasavalta eivätkä Donetsk ja Luhanskin kansantasavallat osallistuneet vaaleihin. Vaalien äänestysprosentiksi tuli 52,4. Vaalitoimituksen rehellisyydestä ei ole takeita. Ainaakaan vaaleja edeltävät tapahtumat ja valmistelut eivät täyttäneet kansainvälisiä vaatimuksia. Esimerkiksi Ukrainan kommunistinen puolue, jolla oli edellisessä parlamentissa 32 paikkaa, ajettiin äärioikeistolaisen vallanpitäjien toimesta niin ahtaalle, ettei kunnollista vaalikampanjaa voitu käydä. Silti UKP sai yli 600 000 ääntä, millä ei kuitenkaan ylitetty 5 prosentin äänikynnystä. Myöskään vaalipiirien yksittäisten paikkojen äänestyksessä UKP ei voittanut paikkoja. Kuusi puoluetta ylitti viiden prosentin äänimäärän valtakunnallisessa listääänestyksessä. Muut kansanedustajapaikkoja saaneista ryhmistä saavuttivat paikkansa alueellisten vaalipiirien yhtä edustajapaikkaa koskevissa äänestyksissä. Äänestäjillä oli käytössään kaksi ääntä, joista toinen annettiin puoluelistalle ja toinen äänestysalueen henkilöehdokkaalle.

Vaalitulos

Alla esitetty tulos perustuu Wikipedian keräämiin tietoihin. Tulos esitetään tässä yhteenlaskettujen edustajapaikkojen mukaan (valtakunnalliset listat ja alueelliset valinnat). Puolueiden nimien jälkeen on johtohenkilön nimi:

(1) Presidentti Poroshenkon ryhmä 132, (2) Pääministeri Jatsenjukin Kansanrintama 82, (3) Oma Apu-puolue (Andri Sadovyi) 33, (4) Oppositorintama (Juri Boiko) 29, (5)Radikaalipuolue (Oleg Ljashko) 22, (6) Isänmaa-puolue (Julia Timoshenko) 19, (7) Svoboda-puolue (Oleg Tjahnybok) 6, (8) Vahva Ukraina (Serhi Tihipko) 1, (9) Zastupmaalaisliitto (Vira Uljantshenko) 1, (10) Oikea sektori (Dmitri Jarosh) 1, (11) Sitoutumattomat 97.

Puolueista monet ovat ennestään tuntemattomia ja perustettuakin juuri näitä vaaleja silmällä pitäen. Vaikka fasistisina tunnetut Svoboda ja Oikea sektori eivät saavuttaneet paikkamäärällään juhlinoita, niin ne saivat kuitenkin yhteensä yli miljoona ääntä, mikä takaa niille edelleenkin merkittävän aseman Ukrainan politiikassa. Näin erityisesti asevoimissa ja Länsi-Ukrainan kaupungeissa.

Suomalaisen median tulokintoja vaalituloksesta

Yleisenä linjana on ollut se, että par-

Ukrainassa järjestettiin ennenaikaiset parlamenttivaalit 26.10.2014. Uusi hallitus nimitettiin kuukautta myöhemmin marraskuun lopulla. Vaalien tuloksia sekä uusien valtaelimiä kokoonpanoja arvioidaan jäljempänä. Läntinen valtamedia on yksimielisesti antanut ymmärtää, että Ukrainassa on nyt saatu aikaan laillinen ja vakaa tila, jossa voidaan ryhtyä toteuttamaan tarvittavia taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia. Vaalitulosta on tervehditty EU- ja länsimielisten voittona. Ensin mainituista johtopäätöksistä voidaan olla jyrkästikin eri mieltä. Ukrainan kansalle ei ole odotettavissa minkäänlaisia nopeita ja merkittäviä taloudellisten ja sosiaalisten olojen parannuksia.

lamentti koostuisi nyt maltillisista ja EU-myönteisistä voimista eikä siinä olisi juuri sijaa minkäänlaisilla ääri-nationalistisilla ryhmillä. Helsingin Sanomat lainaa Muut lehdet-palstallaan 29.10.2014 Etelä-Suomen Sanomia: ”Viimeistään siinä vaiheessa, kun uusi hallitus on vaalien jälkeen muodostettu, ei Venäjäkään enää voi väittää, että Kiovassa olisi vallassa ’laiton fasistijunta’”.

Kansan Uutisten Viikkolehden Venäjän vastaisena tunnettu kolumnisti Antti Rautiainen puolestaan vakuutti 7.11.2014, että edustajapaikoista vain ”noin kolme-toista päätyi äärioikeistolaisille tai avoimen natsistisille ehdokkaille”.

Parlamentin ryhmistä

Rautiaisen laskelmat osoittautuvat täysin propagandistisiksi ja harhaanjohtaviksi, kun vähänkin eritellään valittuja ryhmiä, niiden johtohenkilöitä ja kokemuksia puolueiden toiminnasta. Rautiainen ei myöskään ota mitään kantaa uuden parlamentin yleisilmeeseen ja ideologisiin muutoksiin aiempaan verrattuina.

Kun entinen valtapuolue - Alueiden puolue - hajosi jo kesällä ja kommunistit käytännössä eristettiin parlamentista ja vaaleista, valittiin parlamenttiin ainoana jonkinlaisena Alueiden puolueen seuraajana ja demokratian sekä venäjänkielisen väestön puolustajana Juri Boikon Oppositorintama 29 paikalla. Se sai noin puolitoinen miljoonaa ääntä ja siitä tuli parlamentin viidenneksi suurin ryhmä. Hallitusneuvotteluihin sitä ei myöhemmässä vaiheessa otettu mukaan.

Ei vasemmistolaisia puolueita

Merkillepantavaa on, että Ukrainan uudessa parlamentissa ei ole vaalien jälkeen lainkaan vasemmistolaisiin tai työväenpuolueisiin lukeutuvia ryhmiä. Miten tämä on mahdollista? Vai täyttivätkö USA:n apulaisulkoministeri Victoria Nulandin mainostamat viisi miljardia dollaria tehtävänsä Ukrainan vallanvaihdoksessa näin tehokkaasti?

Nyt parlamenttiin valituista puolueista on edellisessä Kansan äänessä 5/14 käsitelty Isänmaa-puoluetta, Svobodaa ja Oikeaa sektoria, joten niihin ei tarvinnut tässä palata. Todettakoon vain, että Svoboda ja erityisesti Oikea sektori täyttävät perinteisen natsismin tunnusmerkistön lähes pilkulleen. Julia Timoshenkon Isänmaa-puolue on ajautunut niin lähelle näitä kahta, että eron tekeminen alkaa olla vaikeaa.

Oleg Ljashkon Radikaalipuolue on myös edellisten kaltainen ääri-nationalistinen ryhmittyä, jonka johtohahmo Ljashko on mm. Timoshenkon lailla tullut tunnetuksi itäukrainalaisten vastaisena sotakiikhoilijana. Länsiukrainalainen Oma Apu-puolue on rakentu-

nut Lvovin kaupungin pormestarin Andri Sadovyn ympärille. Lvovin kaupunginvaltuusto on Svoboda-puolueen käsissä ja kaupungista on muutenkin tullut länsiukrainalaisen fasismin keskuspaikka. Puolue voidaan hyvällä syyllä niputtaa yhteen edellä mainittujen kanssa. Sen valituista kansanedustajista suurin osa oli Maidanin kapinan aktiiveja.

Pääministeri Jatsenjuk oli ennen vaaleja vielä Isänmaa-puolueen riveissä, mutta rakensi sitten oman Kansanrintamansa, jonka avulla sai 82 edustajaa parlamenttiin. Jatsenjukin toiminta ja esiintymiset viime talven jälkeen ovat kuitenkin olleet siinä määrin ääri-nationalistisia ja erityisesti Itä-Ukrainan kansantasavaltojen ja Venäjän vastaisia, ettei häntäkään ole ollut helppo erottaa Länsi-Ukrainan varsinaisista fasisteista. Kansanrintaman edustajilta ei ole odotettavissa poikkeamia Jatsenjukin linjasta.

Presidentin puolue

Vaalien ykkönen presidentti Poroshenkon ryhmä sai 132 edustajapaikkaa. Edellisessä parlamentissa mukana ollut Vitali Klitshkon Udar-puolue osallistui vaaleihin Poroshenkon ryhmässä. Suklaaoligarkki Poroshenko onnistui suuren rahan ja rajoja ylittävän median avulla vakuuttamaan laajan äänestäjäjoukon omasta luotettavuudesta ja kyvystään huolehtia kansalaisten paremmasta taloudellisesta ja sosiaalisesta tulevaisuudesta. Näiden haaveiden kumoutuminen on kuitenkin vain ajan kysymys. Muiden oligarkkien tavoin Poroshenkolla tuskin on halua ryhtyä toteuttamaan laajoja uudistuksia, varsinkin kun maan talous on kestävämmässä tilassa ja varoja käytetään jatkuvaan varustautumiseen.

Oligarkeilla on muiden suurkapitalistien tavoin tärkeintä omien taloudellisten etujensa ajaminen ja sitä kautta yhteiskunnallisen vaikutusvallan turvaaminen. Tätä valtaa turvataan tarvittaessa myös fasismin avulla. Se on nähty Ukrainassa mitä konkreettisemmin. Presidentti on yrittänyt jatkuvasti turvautua lännen tukemaan sotapolitiikkaan eikä loppua siinä ole näkyvissä. Poroshenkon edustajaryhmä ei tule asettumaan tässäkään poikkitelein.

Voima-lehti 7/2014 pitää Poroshenkoa ”huonomaineisena oligarkkina”: ”Ukrainalaisten sanotaan lähteneen Maidanille vaatimaan maahan uutta ja korruptoitamatonta johtoa. Kumpikaan näistä adjektiiveista ei diplomaattisähkeiden perusteella kuvaa toukokuussa 2014 maan uudeksi presidentiksi valittua Petro Poroshenkoa”.

Sitoutumattomat kansanedustajat

Näitä valittiin alueiden henkilöehdokkaista parlamenttiin kaikkiaan 97. Eräät lehtikommentit kuvaavat osuvasti valittua joukkoa:

Pekka Hakala HS 26.10.2014:

”Henkilövaalien ehdokaslistalla on ennennäkemätön määrä kenraalikuntaa ja muita upseereita toinen toistaan äkäisemmillä, kansallismielisillä ohjelmilla”. Sama kirjoittaja 28.10.2014: ”Hallituksen onni on, että olipa hallituskoalitio mikä tahansa, niin oppositio on aina hallitusta eripuraisempi. Siellä istuvat Venäjä-mielisen Oppositorintaman ja sotaisan Radikaalipuolueen lisäksi henkilöäänillä valitut oikeistopopulistit”.

Tässä kirjoittaja erehtyi kuitenkin ennakkoidessaan tulevaa hallituspohjaa. Ljashkon Radikaalipuolue tuli mukaan viiden puolueen hallitukseen, vaikka ei hyväksynytkään sen ”uudistusohjelmaa”. Sitoumattomien edustajien oikeistopopulistinen ilme tuli kuitenkin selväksi Hakalan kirjoituksessa.

Onko oikeistolaisempaa parlamenttia?

Edellä esitetyn perusteella voidaan tulla siihen johtopäätelmään, että nyt Ukrainaan valittu parlamentti on kokoonpanoltaan yksi oikeistolaisimpia ja militaristisimpia, mitä maailmasta löytyy. Kansan Uutisten Rautiaisen arvioimat noin 13 äärioikeistolaisista tai natsistia parlamentissa voitaisiin hyvällä omallatunnolla kertoa vähintään 20:llä tai 25:llä, niin päästäisiin realistisempiin lukuihin. Sahan HS:n (28.11.2014) mukaan esimerkiksi pääministeri Jatsenjuk 341 ääntä parlamentin 423:sta jatkokaudelleen. Lisäksi Radio Suomen (27.11.2014) mukaan uusi hallitus hyväksyttiin lähes yksimielisesti.

Uusi hallitus

Uuden 20-jäsenisen Jatsenjukin hallituksen muodostivat parlamentin 5 prosentin äänikynnyksen ylittäneistä puolueista Poroshenkon ryhmä, Jatsenjukin Kansanrintama, Sadovyn Oma Apu, Ljashkon Radikaalipuolue sekä Timoshenkon Isänmaa. Boikon Oppositorintama jätettiin hallituksen ulkopuolelle (ylitti myös äänikynnyksen). Hallituksella on takanaan 288 kansanedustajan suora tuki, mutta valtaosa myös muista edustajista tukee ideologisesti ja erityisesti Itä-Ukrainan politiikan suhteen täysin rinnoin nyt muodostettua oikeistolaisista ja ääri-nationalistista hallitusta.

Ainoa pelon aihe on valtiojohtomme

Mediamme julkaisee nyt päivittäin tekaistuja ”uutisia” Venäjästä. Tämä on johdettua toimintaa. Enää ei edes yritetä peitellä, että pyritään horjuttamaan naapurimaamme taloutta ja poliittista järjestelmää. Talouspakotteiden syyksi kelpaa, että ”Venäjällä on edelleen mahdollisuus aiheuttaa hämminkiä Ukrainassa”.

Naton ja Venäjän välisten sopimusten vastaisesti (mm. Lissabon 2010). Nato on luomassa ns. ohjuskilpiverkoston Venäjän ympäril-

Ulkomaan apu

Hallituksen linjaa kuvaa hyvin se, että hallitusohjelmaan kirjattiin myös Krimin ja Itä-Ukrainan alueiden palautus. Ja erikoisinta ja merkittävintä taas hallituksen kokoonpanossa on se, että siihen nimettiin kolme ulkomaalaista ministeriä! Yhdysvaltalainen 20 vuotta Ukrainassa asunut valtiovarainministeri Natalia Yaresko tulee toimimaan tehokkaana linkkinä USA:n rahavirroille ja Ukrainan hallinnon ulkopuoliselle kontrollille. Yaresko on työskennellyt aiemmin USA:n ulkoministeriössä. USA kiisti vaikuttaneensa ministerivalintaan. Uskokoon ken haluaa. Talousministeri on liettualainen investointipankkiiri Aivaras Abromavicius ja terveysministeri georgialainen Aleksander Kvitashvili, joka on aiemmin toiminut Georgian terveysministerinä. Venäjälle vihamieliset valtiot ovat näin saaneet edustajansa suoraan toisen maan kabinettiin. Kaikille kolmelle on nyt myös myönnetty Ukrainan kansalaisuus. Liettulaisen ministerin tehtäviin kuulunee järjestellä Liettuan Ukrainalle lupaamaa aseapua. Tämä tarkoittaa Naton Liettuassa olevien asevarastojen hyödyntämistä. USA on kieltänyt toimittavansa aseita Ukrainan asevoimille, joten asia voidaan kiertää tällä tavoin.

Äärilaitaa tarjolla

Ulkoministeri Pavlo Klimkon ja puolustusministeri Stepan Poltorakin jatkaminen hallituksessa takaa sen, että Ukrainan johto ei aio muuttaa suhtautumistaan Itä-Ukrainan kansantasavaltoihin. Muutenkin Jatsenjukin hallitus koostuu etupäässä ääri-nationalisteista ja myös oligarkkeja lähellä olevista henkilöistä. Esimerkiksi sisäministeri Arsen Avakov on pahamaineisen Azov-pataljoonan tukija ja opetusministeri Sergei Kvit fasistisen Trizub-järjestön jäsen. Kvit kuuluu myös Oikea sektori-puolueen uusnatsijohtajan Dmitri Jaroshin lähipiiriin. Ukrainalaisella keskusteluvuorilla englantilainen vierailija vertasi Ukrainan uutta hallitusta Chilen Pinochetin aikaiseen juntaan. Vaalien seurauksena mikään ei muuttunut Ukrainassa – ei ainakaan parempaan suuntaan.

10.12.2014 Jaakko Ahvola

le ja siirtänyt sotavoimansa kiinni Venäjän rajoihin. Miksi näin tapahtuu? Venäjä ei ole täyttänyt kapitalistipiirien odotuksia sallia läntiselle pääomalle Venäjän alueella esteetöntä toimintavapautta, jolla he voisivat dominoida Venäjän yhteiskuntaelämää.

Aiheena globaalille venäjäpropagandalle käytetään mm. Krimin liittymistä takaisin Venäjään. Suomenkin oikeistopiirien kannattaisi miettiä asioita. Kun Saksa valmisteli hyökkäystä Neuvostoliittoon ja sai tuekseen Suomen valtiojohtoon, oli Neuvostoliiton pakko ryhtyä vastatoimiin. Kun kävi ilmeiseksi, että Nato ja fasistiset oikeistovoimat saavat halutuunsa Ukrainan ja Krimin, jossa toimii Venäjän tärkeä laivastotukikohta, oli Venäjän pakko tehdä jotain. Sen takasi Krimillä väestö, joka ei hyväksynyt fasistista hallintoa.

Se joka kieltäytyy näkemästä tosiasioita, ei voi valittaa mahdollisesti aiheutuvista seurauksista. Ei pidä pelätä Venäjää, vaan ainoastaan omaa valtiojohtoaamme **KÄ/toimitus**

Ukrainan päiväkirja: talvista hiljaiseloa?

Jelena ja Sergei Skvortsov vierailivat Lenin-museolla v. 2007.

Kuten olen jo kirjoittanut, 26. loka-kuuta pidetty Ukrainan parlamenttivaalit järjestettiin voimakkaan nationalistisen huuman oloissa, jolle eivät antaneet periksi vain Ukrainan kommunistinen puolue, vaan josain määrin myös Janukovichin entiset kannattajat, jotka muodostivat Opposition vaaliliiton. Aitojen fasis-tien taustalla presidentti Poroshenko näytti kerta kaikkiaan rauhan rakentajalta.

Muuten niille ukrainalaisille, jotka pyrkivät jatkamaan taistelu-aan ”Venäjän aggressiota” vastaan, Pjotr Poroshenkon vaaliliitto näytti ilmeisesti liian rauhantahtoiselta. Ja vaikka se saikin noin yhden kolmasosan kaikista paikoista ja oletetusti muodosti hallitsevan koalition perustan, se ei kuitenkaan saanut parlamenttia valvontaansa.

Toisaalta 5 % rajaa eivät onnistuneet ylittämään aidot fasis-tit, jotka yhden mandaatin vaalipiireissä saivat vain muutaman paikan (Ukrainan parlamentti muodostetaan puoleksi poliittisten puolueiden listoilta ja puoleksi yhden mandaatin vaalipiirien perusteella). Siitä huolimatta hieman maltillisemmillä (verrattuna edellisiin) nationalisteilla on nykyisessä parlamen-tissa kuitenkin noin puolet kaikista paikoista.

Tämänkertaisen vaalikampan-jan yllättäjäksi muodostui Länsi-Ukrainan suurimman kaupungin ja Ukrainan nationalistien pääkaupunkina pidetyn Lvovin kaupunginjohtajan vaaliliiton menestys. Janukovichin kukistumiseen asti Lvovin kaupunginjohtaja pyrki py- syttämään syrjässä Euromaidanista ja hänen vaalikampanjassa keski-tyttiin paikallisen itsehallinnon asi-oihin. Tämä vaaliliitto sai noin 10 % äänistä ja sen menestys on osoitus siitä, että jopa Länsi-Ukrainassa ta- pahtuu kuitenkin eräänlaista selvi-tymistä nationalistisesta huumasta.

Myös Janukovichin entiset kan- nattajat saivat noin 10 % äänistä huolimatta siitä, että osa heidän kannattajistaan jäi Donetsk ja Lu- hanskin tasavaltoihin ja Krimille ei- kä luonnollisesti voinut osallistua

Edellisessä artikkelissani kiinnitin paljon huomiota oletuksille siitä, säilyykö Kiovan viranomaisten ja Novorossijan eli Donetsk ja Luhanskin tasavaltojen välinen välirauha. Olin itse sitä mieltä, että sotatoimien uudelleen aloittaminen oli aika epätodennäköistä, mutta Venäjällä monet ihmiset olettivat, että ilmeisesti Ukrainan parlamenttivaalien jälkeen Kiovan viranomaiset aloittavat uudestaan hyökkäyksen. Tätä ei kuitenkaan tapahtunut (miksi - katso siitä edellinen artikkelini), mutta yllämainittujen vaalien tuloksien piti todellakin vaikuttaa tilanteeseen.

vaaleihin.

Mutta Ukrainan kommunisti- nen puolue (UKP), jonka piti kaik- kien sosiologisten mielipidetut- kimusten mukaan mennä parla- menttiin, ei paikkoja saanut. Otta- malla huomioon muodostuneen ti- lanteen, johon tämä puolue joutui (melkein kaikilla paikkakunnilla, se oli itse asiassa puolijulkisessa tai il- legaalisessa asemassa) on selvää, että tutkimustulokset olivat aliar- vioituja, koska monet ihmiset eivät

ti poistettu kuvioista.

Tästä huolimatta asiasta ei kan- nata murehtia erikoisemmin. Novo- rossijan puoluepoliittinen järjestel- mä on vasta muodostumisvaihees- sa (entisenä osana koko Ukrainan järjestelmää se on luonnollisesti lu- histunut ja nykyinen muodostel- ma on tietenkin vain väliaikainen). Lähiaikoina Novorossijan tasaval- lat tuskinpa asettuvat sosialismin tielle, kuten eräät niiden rakentajat haaveilivat (niiden riippuvaisuus Venäjästä on liian suuri), mutta ky-

Joukkotilaisuus Donbassissa.

yksinkertaisesti uskaltaneet ilmoit- taan tukevana UKPtä. Siten UKPn äänet (joita piti olla 7 - 8 %) siltä yk- sinkertaisesti varastettiin.

Kokonaisuudessaan voidaan- kin sanoa, että Poroshenkon ase- mien lujittumisen asemesta parla- menttivaalit itse asiassa heiken- sivät näitä asemia jonkin verran ja tässä mielessä Poroshenko teki vir- heen hajottaessaan entisen parla- mentin. Tuloksena oli se, että uutta hallituskoalitiota muodostettiin yli kuukauden päivät, vaikka päämi- nisteri pysyikin entisenä. Muuten uuden hallituksen erikoisuutena on se, että siihen tuli mukaan muu- tamia ulkomaalaisia, joille ollaan kii- reellä järjestämässä Ukrainan kan- salaisuutta.

Marraskuun alussa vaalit pi- dettiin myös Novorossijan tasa- valloissa, missä valittiin tasavalto- jen johtajat ja parlamentit. Valitet- tavasti nämä vaalit järjestettiin Ve- näjän pahimpien perinteiden hen- gessä - niitä, jotka saattoivat jollain tavoin kilpailla toimivien johtajien kanssa, ei vaaleihin yksinkertaisesti päästetty. Esimerkiksi jollain muo- dollisella syyllä vaaleihin ei pääs- tetty DKTn uudelleen muodostet- tua kommunistista puoluetta. Ky- seessä eivät edes olleet mitkään po- liittiset erimielisyydet (suurimma- la osallan ehdokkaistaan vakiintu- neita käsityksiä oli ainoastaan suh- teista Kiovaan ja Ukrainaan) - mah- dolliset kilpailijat oli yksinkertaises-

seisten alueiden vasemmistovoi- mien tulevaisuuden näköalat ovat hyvät. Ja nykyinen valtarakenne sen epäkohdista huolimatta on selvästi fasisminvastainen.

Näin ollen DKTn ja LKTn vaalit täyttivät niiden järjestäjien vaa- leille asettamat tehtävät - antoi- vat toimivalle nykyjohdolle selkeän aseman. Muuten Venäjä ilmoitti ai- kovansa ensin tunnustaa kyseisten vaalien tulokset, mutta sitten muu- tama päivä myöhemmin ilmoittikin vain ”kunnioittavansa” valitsijoiden tahtoa (samalla ulkoministeriö se- litti selkeästi, että sellainen sana- muoto ei tarkoita lainkaan tasaval- tojen tunnustamista). Toisaalta tä- mä ei ole Putinin ulkopolitiikan en- simmäinen eikä myöskään viimei- nen käänne.

Niinpä tasavaltojen johdolla on valtuudet, mutta niiden edessä ole- vat ongelmat ovat valtavat. Entinen alueellinen ”eliitti” lähti vain osittai- sesti palvelemaan uutta valtaa ja toistaiseksi ministerien joukossa ta- paa täysin tuntemattomiakin hen- kilöitä. Valtiollinen hallintojärjestel- mä on vasta muodostumisvaihees- sa ja epäjärjestystä on vielä paljon. Erityisen vaikea tilanne on Luhans- kin tasavallassa, missä osa sen alu- eista on ollut aseistettujen joukko- jen käsissä, jotka ovat harrastaneet myös ihmisten kidnappaamista, ki- ristystä yms.

Mutta myös muutoksia pa-

rempaan suuntaan on havait- tavissa. Suurkaupungeissa asun- toihin on johdettu lämpö (muus- sa osassa Ukrainaa lämmön kanssa syntyy vähän väliä ongelmia), osa teollisuuslaitoksista jatkaa toimin- taansa. Lisäksi on ryhdytty kunnos- tamaan taistelujen aikana veden al- le joutuneita kaivoksia.

Jotain muutoksia on havaitta- vissa myös selkkauksen rauhan- omaisen ratkaisun alalla. Kiovan ja Itä-Ukrainan nostoväen Minskis- sä solmitun sopimuksen jälkeen välirauhaa on säännöllisesti rikot- tu puolelta jos toiselta (kansainvä- liset tarkkailijat ovat panneet kui- tenkin merkkeille, että Kiovan jou- kot ovat rikkoneet välirauhaa use- ammin). Ja nyt sen jälkeen kun mo- lemmat osapuolet ovat ratkaisseet kysymyksen vallanjaosta, kulissien takaisten neuvottelujen tuloksena on päästy sopimukseen tulen to- dellisesta lopettamisesta.

muodollisesti maan kokoonpanos- sa nauttimalla hyvin laajasta auto- nomiasta, on Putinille kuitenkin hy- väksyttävä toimenpide.

Kyseinen versio on saanut tu- kea eräiltä Euroopan Unionin kor- keilta edustajilta heidän suostues- saan Donbassin ”federalisoimiseen” ja ”laajaan autonomiaan”.

Itä-Ukraina on liian lähellä ja eu- rooppalaiset eivät tarvitse siellä pit- kääkaista sotaa ja erityisesti sellais- ta sotaa, jota heidän ”ystävänsä ei- vät voi millään voittaa”. Mitä tulee USAhan, niin sen kiinnostus Ukrai- naa kohtaan on viime aikoina mer- kittävästi laantunut. Sellaisenaan Donbass eli DKT ja LKT ilmeisesti kiinnostavat USAta hyvin vähän ja näin ollen USA saattaa täysin tukea Poroshenkon kompromissisopi- musta, kun Ukrainan koko muu osa pysyy sen vaikutusvallassa.

Mitä tulee itse Poroshenkon, niin Lännen todellisen tuen puut- tuessa edes jonkinlaisen yhteisym- märryksen saavuttaminen Venäjän ja Novorossijan kanssa on hänelle erittäin tärkeä asia. Esitän vain yh- den esimerkin: Novorossijassa tuo- tetaan kaksi kolmasosaa Ukrainan hiilestä, jolla toimii suurin osa läm- pövoimaloista. Muuttaa nämä voi- malat käyttämään toisenlaatuista hiiltä on käytännössä mahdotonta ja nykyiset itse asiassa salaiset hii- litoimitukset eivät riitä kylmän tal- ven oloissa.

Kiovan viranomaiset eivät voi saavuttaa sotilaallista voit- toa, minkä käytäntö jo osoitti, ja sik- si on päästävä sopimukseen. Mut- ta tässä yhteydessä on olemassa va- kava este sotaa voitokkaaseen pää- tökseen tukevien kannattajien yli- mitoitetuissa toimissa. En ole tur- haan puhunut parlamenttivaalien vaikutuksesta selkkauksen ratkai- sumahdollisuuteen Novorossijassa - Poroshenkon käytössä ei ole kaik- kia mahdollisia keinoja ja hänen ei ole helppoa täyttää kaikkia Putinin kanssa sovittuja sopimuksia.

Viimein kansalaissodan kaikkii- en raakuuksien jälkeen Novorossi- jassa on samoin paljon ihmisiä, jot- ka eivät tahdo sopia Kiovan kanssa. Kaikesta huolimatta ihmiset ovat väsyneet sotaan ja sitä paitsi en- nemmin tottelemattomat ”kenttä- päälliköt” ovat asteittain kohonneet valtakoneistossa. Itse valtakoneis- to on enenevässä määrin rappion oloissa riippuvainen Venäjän avus- ta eli siten myös Venäjän johdos- ta. Näin ollen mitään suuria ongel- mia rauhanomaisen ratkaisun tiel- lä ei ole.

On kulunut viikko siitä, kun Novorossijassa päättyivät sota- toimet. Rauha siellä on hyvin hau- ras ja saattaa päättyä hetkenä mi- nä tahansa. Ja sen ehdot eivät ole ollenkaan sellaisia, mistä haaveili- vat nostoväen taistelijat ryhtyes- sään puolustamaan omaa maatan- sa. Kaikesta huolimatta se on kui- tenkin voitto. Donbassin asukkaat ase kädessä puolustavat oikeuttaan äidinkieleensä, oikeuttaan elää niin kuin he itse tahtovat, ilman vierasta sanelua. Edessäpäin on uusi elämä ja uusi taistelu, jossa meidän sym- patiamme tulevat kiistatta olemaan työn ihmisten puolella.

Sergei Skvortsov, NKPN keskkomitean ensimmäi- nen (pää-)sihteeri. 15.12.2014

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kokoomuksen alamäki

Kokoomuksen kannatuksen romahtamiseen on useita syitä. Yhtä ensiarvoisen tärkeää syytä ei ole liian usein mainittu. Kokoomus mielletään Naton, Yhdysvaltain ja Israelin tukijaksi ja niiden etujen ajajaksi Suomessa. Suomen lukutaitoinen ja aikaansa seuraava väki on huomannut puolustusliitto Naton toimien seuraukset maailmalla: Tuhottuja valtioita, kuolleita, haavoittuneita, mieletön määrä hätää.

Vietnamista alkoi USA:n tuhopoliitiikka, ja Irak, Libya, Somalia ja muut seurasivat myöhemmin. Kaikki tämä on tehty demokratian nimissä. Sehän on tiedetty iät ja ajat, että suurimmat ihmisoikeusrikkokset tehdään demokratian ja uskonnon nimissä.

Tänä vuonna oli taas vuorossa Pyhän ja Valitun kansan suorittama Gazan kurmuutus. Olisikohan Israelin johtajilla aihetta heittää satukirjat romukoppaan ja ryhtyä ajatte-

lemaan järkevästi. Gazalaiset täydentävät taas asevarastojaan, he saavat aina tehokkaampia ohjuksia eikä mikään Israelin alue ole enää turvassa. Luulisi tavallista kansaa jo kyllästyttävän pölhöjen johtajien-sa touhut.

Lopuksi muutama sana kokoomuksen bestisvaltiosta. Saamme jälleen seurata uutislähetykistä, kuinka hieno amerikkalainen demokratia toimii esim. Fergusoninimisessä kaupungissa. Jos valtiossa sallitaan mustan ihmisen ampuminen ilman rangaistusta, niin kyllä kyseisestä valtiosta voi käyttää rasistivaltion nimitystä. Ei kokoomus pääse uuteen nousuun mainostoimistojen vitseillä, pitää kaiverit vaihtaa ulkomailla ja osa koti-maassakin. Johdossa on liian paljon henkilöitä, joilla ei ole mitään tuntumaa tavallisten suomalaisten elämään.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu

Vammaisia Stadissa!

Miten vammaisiin ihmisiin kohdistuvat säästöt Helsingin kaupungissa ovat vaikuttaneet heidän elämäänsä?

Vammaisten kuljetuspalveluun liittyvät leikkaukset, erityisesti sosiaalihuoltolain mukaisten kuljetuspalvelumatkojen määrien puolittuminen kahdeksasta neljään, ovat ikäviä lompassa tuntuvia päätöksiä. Leikkausten seurauksena suorat kustannukset kaupungille varmaankin pienenevät, mutta mitä seurauksia leikkauksista on ihmisten elämälle?

Matkojen supistaminen on vähentänyt vammaisten omien yhdistysten viikoittaisten liikunta- ja vertaistukiryhmien ja kerhojen kävijämääriä. Ihmiset eivät enää pys-

kuritetaan

ty osallistumaan niihin entiseen tapaan, ellei satu omistamaan omaa autoa tai asu kävelymatkan päässä. Aiemmin naapureina tai samalla suunnalla asuvat tilasivat kimpakyydin, joten matkustusoikeutta meni vain puoli matkaa ja matkat riittivät pidempään.

Kuljetuspalvelujen käyttäjät jäävät siis entistä varmemmin neljän seinän sisälle omaan kotiinsa. Mitä tämä vaikuttaa ihmisen fyysiseen ja henkiseen terveyteen? Mitä menetetty terveys tulee maksamaan yhteiskunnalle? Mitkään kirjelmöinnit ja oikaisuvaatimukset eivät ole auttaneet. Kun tällaista kurituspolitiikkaa tehdään rikkaassa Helsingissä, miten mahtaa olla muualla Suomessa?

City-kani

Eduskuntapuolueet vieraantuneet todellisuudesta

Eduskuntapuolueiden tukeminen verovarostamme maksaa 34 miljoonaa euroa. Tämä tekee jokaista suomalaista kohti 12,25 e. Lisäksi tulevat erilliset 11,3 miljoonan euron avustukset. Nämä tekevät puolueista itseriittoisia, välinpitämättömiä kansalaisten todellisesta hädestä, kuten eilen saimme nähdä Vaalien välissä -ohjelmassa (Tv 1 26.11).

Työttömyys on noussut jo 15 prosenttiin ja köyhyys lisääntynyt liki 1 miljoonaan ihmiseen, mutta mitä tekevät eduskuntapuolueet? Eduskunta mahdollistaa or-

jatyön työttömälle ja vaatii "kuntouttavan koulutuksen" nimissä työttömän tekemään työtä 9 eurola päivässä. Lisäksi eduskuntapuolueet karsivat ja vähentävät kunnissa sosiaalipuolen henkilöstöä ja määrärahoja.

Yllämainituista työttömyys- ja köyhyysfaktoista huolimatta eduskuntapoliitikkojen valehtelu ja toimetttömyys jatkuvat, kuten Vaalien välillä -ohjelmakin eilen näytti. Puoluepomot askartelivat varovaisesti aiheissa, joista näillä puoluepampuilla ei ollut suurtaakaan erimielisyyttä – lukuunottamatta yhtä "kauhistusta", nimittäin

tasa-arvoista avioliittolakia.

Sitä ei ylittänyt keskustelussa edes 15 %:iin noussut työttömyys (441 000 työtöntä) tai liki 1 miljoonaan kansalaiseen nousnut köyhyys. Puhumattakaan hallituksen Sote-sopasta, jota ministeri Huovinen on tarmokkaasti keitellyt. Se vie kunnilta rahat ja päätösvalan ja kuten "kuntakonsultti" itse on todennut, siinä on perustuslaillinen ongelma eli se rikkoo kunnallista itsehallintoa. En myöskään hyväksy Soinin "sammakkoa" perustuslain muuttamisesta Soten takia.

Missä maailmassa te puoluepomot puolueinenne oikein elätte?

Jori Porspakka

Jouluinen kysymys ystäville ja tovereille

Olisikohan minulla kykyjä jopa uudeksi pressaksi, kun olen aika usein huolissani, niinkuin olen ollut kuulevinani tämän mahdollisen "X":nkin olevan? Mutta toiseksi, pelasinhan minäkin futista aikoinani. Ja osaanhan minä soitella puhelimella jopa Ruotsiin. Nuorempi velipoika kun on asustanut siellä jo melkoisen tovin. Ja eiköhän se meidänkin puhelimella onnistu.

En ole kyllä niiden kunkulle edes yrittänyt, vaikka aika hyvin on vielä muutama sana muistona sieltä Lyskan ajalta. En kyllä oikeastaan muistakaan, miten se oikein sanottiin, se huolissaan olo. Että se ymmärtäis, mutta olis se varmasti vähintäänkin ihmeissään, jos kertoisin olevani huolissani, niinkuin tää nykyinen sille Putinille soittaessaan. Tai voishan se soittaa vaikkapa-

han sille Obamallekin etenki. Se-

hän tää viimeksi mainittu on yleensä valmis pommittamaan kaikkee, mitä tuo Israel toivoo ja omilta kiireiltään, palestiinalaisten kiusaamiselta, kerkeää. Sehän on sikäli mielenrauhan kannalta tärkeää, kun käyttää vielä miehittämättömiä koneita. Sehän on iso lohtu noille lasten vanhemmille.

Isis, Pisis, Ripis, pesis, koris, siis kaikki mistä ei edes selvää saa, kun Obama merkin antaa, saa pommittaa.

No onhan tää ehkä vähän yksioikoinen näkemys tästä päivästä, mistä tämä Unioni kaikkine komermervärkkeineen on kyllä päävastuullinen.

Perimmäinen syy on kyllä työväenluokan ns. luokkatietoisuuden katoaminen tuon EU:n kieroutuneisiin syövereihin, niin kuin sen pääomapiirit olivat suunnitelleet. Suurin vaikeus tuon tuhontien

oikaisemisessa. Kuinka saadaan nämä 3-4 ns. työväenpuoluetta yhteisen pöydän ääreen, mieluausti ennen seuraavia vaaleja. Ei voi olla vain vähän työläinen, jos haluaa oikeudenmukaista rauhaan turvaa-vaa yhteiskuntaa. Uskon Suomes-ta löytyvän kaikista näistä em. puolueista maltillisia tovereita, jotka ta-juavat, että vain yhteisvoimin ja yhteistyöllä voimme turvata Suomen kansalle hyvän ja turvallisen tulevaisuuden. Siihen tarvitaan viljelijä- ja työväestön yhteistyötä. Pienellä neuvottelulla sen uskoisi onnistuvan. Lähetän tästä versiosta kaikille mahdollisille ns. työväenlehdille ja muillekin mahdollisuuksien mukaan kopion harkintaa varten.

Veijo Saarelainen
Yliopistokatu 10, 80130 Joensuu
vejuilija@luukku.com

Nykyaikaa - tätä päivää

Kävin taas nykyajan taistelevan työväenliikkeen tietolähteellä, Tiedonantaja.fi verkkosivulla. Se oli jälleen yhtä mieltäylentävää kuin katselisi oksennustaan nielevää koiraa. Kun siellä joku yrittää kirjoittaa asiaa, niin samassa Sofi Oksasen tasoiset historian asiantuntijat hautaavat yrityksen "yleisinhimillisten" totuuksien hetteikköön.

Matti Aalto oli tehnyt havainnon, jota ei uutisotsikoissa hehkuteta. Nato-maa Norjan kuningas Harald V on yhdellä ainoalla pommilla murhannut enemmän ihmisiä, kuin massamurhaaja Anders Breivik koko ikänään. Kuningas on tietysti porvari, mutta nyt Naton pääsihteeri on norjalainen demari. Haraldin komentamat joukkomurhat tapahtuivat Libyassa, jossa "kansainvälinen yhteisö" puolusti kansojen itsemääräämisoikeutta ja ihmisoikeuksia tuhannen kilon lentopommeilla ja ohjuksilla.

Mutta tämän päivän julkiseen keskusteluun. Tiedonantaja-lehti Julkaisi Hannu Taanilan vuodatuksen Tampereella pidetyssä Marx-seminaarissa. Taitaa olla jo parikymmentä vuotta. kun Taanila piti ensimmäisen alustuksensa Helsingin

yliopiston tiloissa Marxin pahoinpitelystä Neuvostoliitossa. Marxismi-leninismi on kaiken pahan alkua ja juuri. Marxismi ei saanut kehittyä vapaasti edes vapaassa lännessä.

Mikähän langennut enkeli esti täällä tekemästä puhdasta demokraattista marxismia? Vai kävikö meille samoin kuin entiselle pojalle; "Isä sitoi säkinsuun niin huonosti, että se aukesi pojan myllymatkalla kymmenen kertaa."

Suomessa on oikein virallinen punavihreä puolue, Vasemmistoliitto. Ja meidän oppineet marxilaisemme ilman Leninin painolastia lavertelevat punavihreydestä. Se on yhtä siunauksellista kuin sukupuolineutraalin Päivi Räsäsen hysteria.

Kaiken maailman Obamat ja Haraldit polttavat sotakoneissaan joka ainut päivä vähintään kymmeniä tuhansia tynnyreitä öljyä puhumattakaan muista luonnonvaroista ja ympäristötuhoista. Mutta tämä ei marxilaisiamme kiinnosta.

Ikuinen kuin, herran armo, kestokulutushyödyke, ideologian kivisellä saralla on Leninin ja isävainaan vertailu. Neuvostoajasta vapautumisen hetkellä venäläisessä vertailussa todettiin oikeaoppiseksi Leninin käyttämät patinikengät Stalinin käyttämiä kevyitä saappaita vastaan.

Me demokraatit tiedämme, et-

tä Stalin oli hirmuvalti ja typerys. J.V.Jemeljanov kirjoittaa teoksessaan Vuoden 1937 arvoitus,"Stalin vakuuttui liiemmän keran, että psalmin tai hallelujan veisaajat ovat kyvyttömiä toteuttamaan syvällisen teoreettisen erittelyn maan taloudellisista ongelmista, historiasta ja vuosien 1937- 1938 tapahtumista." (Veisaajilla hän tarkoitti isävainaan viisauden ja marxismi-leninismimin ylistäjiä.)

"On tunnettua, että viimeisinä elinvuosinaan Stalin puhui useasti väliin taloustieteilijä D.T. Shepiloville väliin filosofi D. I. Tshesnokoville "ilman teoriaa me tuhoudumme."

"Ihmiset tekevät itse omaa historiaansa, mutta he eivät tee sitä mielensä mukaan, he eivät tee sitä omavalintaisissa, vaan välittömästi olemassa olevissa, annetuissa ja perinnöksi jääneissä olosuhteissa. Kaikkien kuolleiden sukupolvien perinteet painavat vuorenraskaina elävien aivoja." s.201

"Mutta epäsankarillisenakin, jollainen porvarillinen yhteiskunta on, se oli kuitenkin tarvinnut sankarillisuutta, hirmuvaltaa, kansalaisso-taa ja kansojen taistelua tullakseen maailmaan." s.202

(Marx ja Engels, valitut teokset, osa 1; Louis Bonaparten Brumairekuun kahdeksastoista.)

Vähän yksinkertainenhan

Marx oli verrattuna nykyisiin oppineisiin, kun hänellä ei ollut edes älypuhelin. Hän kieltäytyi laatimasta ruokalistoja tulevaisuuden kuppiloita varten. Eikä edes tuominnut hirmuvaltaa. Nykyiset marxilaiset sen sijaan uurastavat ahkerasti tällä saralla. Maalailevat ihannevaltakuntaa, johon päästään osallistumalla vapaisiin vaaleihin.

Historian henkilöille on helppo laatia oikeaoppisia toimintatapoja, ilman väkivaltaa ja oikeudenloukkauksia ketään kohtaan. Omaisuuden takavarikointi miljardööreiltä on mitä tuomittavinta väkivaltaa. Nykyiset teoreetikot luotavat 1800-luvun utopisti sosialistien tapaan käännättävänsä kapitalistit luovuttamaan omaisuutensa yhteiseen käyttöön.

Järjestään ärjyimmätkin kommunistit ovat vakuuttuneet, että tämä nykyinen yhteiskuntajärjestelmä on kaikkein paras. Vaatii vain pientä säätelystä ja köyhätkin ovat kohta rikkaita. Se hetki onkin lähempänä kuin koskaan, kun USA:n ja EU:n välinen vapaakauppasopimus toteutuu. EU-jäsenyys todistaa tämän.

Vapaat vaalit on ihmeitä tekevä keksintö. Kommunisteilla ei ole aikaa eikä voimia syventyä pohtimaan, miten porvariston ylivalta murretaan. On valmistauduttava

va vaaleihin. Vaalikampanjoista on ainoastaan se hyöty, että päästään hetkeksi ulos "sosialistisen median" verkosta keskustelemaan ihmisten kanssa. Me kuulemme, mitä ihmiset tietävät ja ihmiset vakuuttuvat siitä, että meillä ei ole mitään mikä poikkeaa muiden puolueiden toiveajattelusta.

Kun valitamme varojen puutetta ja julkisuuteen pääsyn esteitä unohtuu se, että pitää olla jotakin sanottavaa ja omia tekoja. Kun sitä ei ole niin parien eduskuntavaalien jälkeen meidän ei enää tarvitse niihin osallistua omissa nimissämme. Vain pakko saa meidät kehittämään teoriaa. Oikeusvaltiossa kommunistit saavat vapaasti anella porvarillisilta virkamiehiltä rahaa kumotakseen porvariston yhteiskuntajärjestelmän. Virkamiehet kieltävät yhtä vapaasti rahoituksen. Näihin toimijoihin sopii V.I. Leninin määritelmä; "oppineet hölmöt ja vanhat akat" Bolshevikit eivät olleet porvarillisia demokraatteja. Kun he tarvitsivat käteistä he tekivät pankkikeikkoja. Porvaristo pysyy nykyisin suojelemaan rahansa ja mitä me rahalla tekisimme, kun emme tiedä mihin käyttää sitä.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Tukea ansanäänelle

Kai Kontturi 100 e, Esko Rintala 60 e, Hannu Ikonen 100 e, Juha Kieksi 17 e, Larmo Lehtola 10 e, Hannu Kautto 20 e, Anja Saarikko 11 e, Tarja Männikkö 32 e, Riitta Väisänen 9 e, Risto Salo 20 e, Paa-vo Heikkinen 40 e, Jaakko Ahvola 30 e, Tommi Lievemaa 20 e, Ei-ra Kärki 30 e, Heikki Männikkö 144 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Tauno Wallendahr 6 e ja kesäpuutarhuri 4 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden lis-tojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran vali-koiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Ka-levi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Suomi, EU, Venäjä ja eduskuntavaalit

EU-, tiedotus- ja toimintaseminaari

Järjestämme kaikille avoimen tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 31.1.-14 klo 12.00-16.00 Hermannin kerholla os. Hä-meentie 67. Käsitellään seuraavia teemaa:

Suomen asema, mahdollisuudet ja tulevai-suus uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan, Naton ja EU:n puristuksessa

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuo-lue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu

ma. 2.2.-15 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsi-tellään lehtityötä, EU-tiedotustoimintaa, alkuvuoden ja talven teh-täviä sekä järjestöemme osalta kevään 2015 eduskuntavaalien val-mistelua. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategias-ta ja taktiikasta, millainen vaihtoehto uuslibe-ralismille? Kansanrintama SKDL:n perinteltä kehittäen?

Kokous- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla maanantai-na 16.2.2015 klo 18.00.

Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Kuntouttava työtoiminta on luokkasortoa – “EVVK” pakkotyölle ...

Jatkoa sivulta 7

ko. Jonkun täytyy tehdä se oikea ja tuottava työ. Jotain oikeuksia pitää olla työväenluokallakin. Täl-lainen toiminta, missä ihmisiä hy-väksikäytetään, ei voi jatkua lo-puttomiin. Tämän todistaa esi-merkiksi kirjajhyllyni kuusiosainen Karl Marxin sarja. Ihminen, johon sosialismi luo toivoa voi olla esi-merkiksi syrjäytymisvaarassa ole-va nuori, pitkäaikaistyötön, mie-lenterveyskuntoutuja tai kehitys-vammainen. Sosialismi puolustaa heidän ihmisoikeuksiaan ja tar-joaa heille ihmisarvoisen tulevai-suuden. Oikeisto vihaa heidän ih-misoikeuksiaan. Tämä näkyy esi-merkiksi noiden sosiaaliturvatöi-den teettämisessä.

Käy tosiaan lukemassa vii-meisin pakkotyökirjoitukse-ni EVVK Pakkotyö. Siitä on linkki eteenpäin kirjoitukseeni (pakko-työ-sosiaaliturvatyöanalyysi), jos-sa esimerkiksi kerrotaan eduskun-nan tekemästä perustuslakirikok-sesta. Sosiaaliturva on näet perus-tuslaillinen ihmisoikeus. Toimeen-tulotuen vastikkeellisuus hyväk-syttiin 1990-luvun lopulla vääräs-sä lainsäätämisyörytyksessä. Tä-sä on perustuslakiasiantuntijan lausunto, jonka mukaan asia oli-si tullut käsitellä perustuslainsää-tämisyörytyksessä. Eduskunnan perustuslakivaliokunta asettui hänen kanssaan eri kannalle. Niin sanottuna valitustehtäilynä, olen lukenut tällaista kuivaa laki – ja asiategstiä aika paljon. Perustus-lainsäätämisyörytyksessä olisi edell-

yttänyt uusia vaaleja ja 2/3 äänie-nemmistöä. Kätevämpi näet pi-mittää duunarilta (eli työväenluo-kalta) tällainen asia. Mitäs sitä nyt uusia vaaleja järjestämään tai asi-aa siirtää seuraavien vaalien yli kun voi vähän huijata? Mutta ei-hän Suomessa kunnioiteta perus-tuslakia ja ihmisoikeuksia mones-sakaan asiassa. Joten toivottavasti Suomeen joku päivä saadaan pe-rustuslakituomioistuini, joissa ei toimi poliitikot tuomareina.

Eduskuntavasemmisto hil-jaa hyväksyy tällaisen toimin-nan. Ainoastaan yksi kansanedus-taja on tehnyt aloitteen, että kun-toututtavan työtoiminnan perus-tuslainmukaisuus tutkitaan. Mut-ta hän onkin vasemmistoliiton ja Paavo Arhinmäen eduskuntaryh-mästään ulospotkima vasenryh-män edustaja. Hänellä ei takki kääntynyt. Siksi hänet potkittiin ulos. Yleensä rehelliset ihmiset myös nostavat tällaisia rötöksiä helpommin esille. Mutta onneksi eduskunnan ulkopuolinen vasem-misto on käsittäkseni tuonut tä-tä perustuslakirikikosta esille. Yksi eduskunnan ulkopuolinen vasem-mistopuolue on Suomen työväen-puolue. Tampereelta muuten löy-tyy myös Lenin-museo. Siellä on varmaan kiva piipahtaa sosiaali-turvatyöpäivän jälkeen.

Henri Autero
Vaasa
www.viranomaisrikollisuus.net
www.herranterttu.net
Ylläpitäjä
hsa@hotmail.fi (ei .com)

Kokouksia ja tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen Uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 maanantaina 29.12.14 alk. klo 18.00. Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, lyhyitä pu-heenvuoroja (Minna Ekman, Outi Mononen, Pekka Tiainen, Tommi Lievemaa), järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin puu-roa, glögiä, voileipiä ja kahvia sekä trubaduuri Lassi Met-tälä.

Tervetuloa kaikki paikalle

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tie-teelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se an-taa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsen-telemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme marxi-laista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden vii-ikon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

"Pyhäkoulu" jatkuu talvella 2015 seuraavasti: 22.2.-15. Silloin tarkastamme dialektisen materialismin "pilotti-aineiston" julkaisemista ajatellen. Tämän jälkeen atkamme dialektisen ja historiallisen materialismin käsittelyä. Tar-kempi ohjelma selviää KÄ:n numerossa 1/2015.

Sopivia perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: "Filoso-fian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifes-ti, V.I.Lenin: "Penikkatauti", M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipánov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kan-santaloustiede.

Dialektisen materialismin aineisto julkaistaan helmi-kuun 2015 lopussa. Kevään 2015 opintoilloissa teemme historiallisen materialismin aineiston lopputarkistuksen.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-teesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille pos-tituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luok-kataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT :n toimintaa

Talven tullessa jatkuvat SFT:n opintoillat vuoden 2015 alusta seuraavasti: 14.1., 11.2. ja 11.3. Opintoilloissa jatke-taan Suomen Vanhan työvä-enpuolueen ja maamme his-torian tutkiskelua.

Opintoillat alkavat aina klo 17.00 Hermannin kerhol-la os. Hämeentie 67. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla 6 ja 8. Jäädään pois Hauhontien pysäkillä (Vallilan koulu).

SFT kutsuu järjestöjä ja tovereita luokkasodan alka-misen vuosipäivänä su. 27. lippuineen kunniakäynneille seuraavasti:

-kello 13.00 Malmin hauta-usmaan pääportille, josta siir-rymme viime sotien aikana te-loitettujen sodan ja fasismin-vastustajien haudalle sekä Pu-naisten haudalle.

-kello 17.00 Helsingin Eläintarhaan Punaisten Valta-kunnalliselle muistomerkillä. Pienimuotoiset tilaisuudet jo-ka koostuvat puheesta ja kuk-kien laskusta.

Pietarin verisunnuntaista 110 vuotta-tilaisuus torstai-na 22.1.2015

SFT kutsuu järjestöjä ja kansalaisia neuvottelemaan miten voimme tänään hyö-dyntää vuoden 1905 tapah-tumia demokratian ja rauhan puolesta käytävässä kamppai-lussa oikeudenmukaisemman ja kansojen välisen rauhan perustalle rakentuvan yhteis-kunnan puolesta.

Tilaisuus on tarkoitettu al-kamaan klo 17.00. Paikka il-moitetaan myöhemmin.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastai-nen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

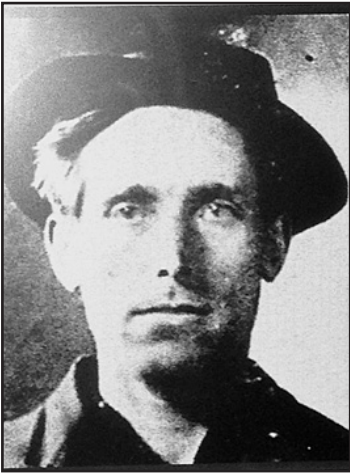
PAINOPAIKKA:

Salon Lehtitehdas

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkköjul-kaisu)

Joe Hill, Hiski ja IWW: Järjestäytykää!

Joe Hill, agitaattori ja työväenluokan yhdistäjä.

Vanhempien kuoleman jälkeen hän lähti veljensä kanssa Amerikkaan, jossa toimi monessa virassa ennen kuin hän aloitti uuden ammattiyhdistyksen, IWW:n, puitteissa uransa protestilaulajana ja agitaattorina yhdistämään työväenluokkaa yhtenäiseksi voimaksi. Hän kiersi ympäri maata esiintymässä. Hillistä eteenpäin on suora linja protestilaulajia tähän päivään Woody ja Arlo Guthrieen, Bob Dylanin, Pete Seegeriin, Joan Baeziin ja lopulta ehkä Bruce Springsteeniin saakka.

Eräänä päivänä Joe Hill ilmestyi ampumahaavan saaneena lääkärin luokse, joka ilmoitti tapahtumasta poliisille, joka pidätti hänet kaupungissa erään kauppiaan ja hänen perheensä surmaamisesta, mikä oli tapahtunut juuri samoihin aikoihin. Joe Hill sanoi haavoittumisensa koskettaneen erästä naisista eikä halunnut puhua asiasta mitään muuta, vaan oli kovin salaperäinen ja vaitonainen asiasta. Se maksoi hänen henkensä, sillä farssimainen oikeus tuomitsi hänet kuolemaan. Työnantajapiirit olivat saaneet mahdollisuuden hiljentää tehokkaan agitaattorin..

Joe Hill oli kuuluisa työväenluokan oikeuksien etujen ajaja ja protestilaulujen aloittaja, jonka oikeusmurhasta tulee kuluneeksi ensi vuonna 100 vuotta. Joe Hill ehti 13 -vuotisen USA:n oleskelunsa aikana tekemään yli 200 laulua, joista kolmisenkymmentä ovat Amerikan työväenlaulujen tärkeimpien joukossa. Joe Hill syntyi Gävlessä 1879 Joel Hägglund nimisenä. Hänen lapsuudenkotinsa Gävlessä on edelleen olemassa ja toimii nykyään hänen museonaan.

Huolimatta ympäri maailmaa tulleista armahduspyynnöistä hänet teloitettiin ampuamalla marraskuussa 1915. Hill huusi viimeisenä sananaan itse Tulta! ennen todellista käskyä. Jopa USA:n presidentti pyysi armahdusta itse sitä antamatta. Hillin hautajaiskulkuetta seurasi 30 000 ihmistä, jotka lauloivat hänen laulujaan. Hillin tuhka lähetettiin hänen toivomuksensa mukaan kirjeitse ympäri koko maailmaa, yksi tuhkaosa hänestä haudattiin kotipihaan Gävlessä.

Maanantaina 29.12.-14 klo 18.00 vietämme Hermannin kerhola os. Hämeentie 67 perinteistä puurojuhlaa. Siellä saamme kuulla mm. ballaadin Joe Hillistä. Tervetuloa

herätyslaulujen ja iskelmien melodioihin uudet radikaalit sanat. He tekivät toki omia sävellyksiä. Kummatkin oivalsivat, että laulu on vahvempi ja tehokkaampi ase kuin kirjoitettu pamfletti.

IWW eli Industrial Workers of the World perustettiin vuonna 1905, se oli ja on edelleen syndikalistinen ammattiliitto. Järjestö ajoi työväen yhdistymistä ja sen olojen parantamista. Vastaansa se sai koko työnantajakunnan sekä työrikkurit, mafian ja jopa Pinkertonin poliisijärjestön mukiloijineen. Järjestön suuruuden aika oli 20-luvun alku, jolloin suuret siirtolaisryhmät muuttivat Suomesta ja muista Euroopan maista. Siihen kuului parhaimmillaan yli 100 000 jäsentä ja monet olivat suomalaisia. Niilo Wälläri sekä laulajat Hiski Salomaa ja Artur Kylander olivat jäseniä. Matt Huhta oli yksi IWW:n parhaimmista kirjoittajista. Suurimmillaan oli järjestön suomenkielisen lehden Industrialistin levikki yli 10 000 kappaletta. Suomenkieliset lehdet ilmestyivät aina 1975-luvulle saakka. Järjestö heikentyi ennen maailmansotia ja jatkaa toimintaansa edelleen Chicagosta käsin.

Esa Salomaa

Ei ole todisteita siitä, ovatko Hiski Salomaa ja Joe Hill olleet samoissa mielenosoitus-tilaisuuksissa laulamassa, mutta tiedetään, että IWW:n joukoissa oli paljon suomalaisia ja ruotsalaisia jäseniä. Molemmat lauloivat myös samasta IWW:n Punaisesta kirjasta samoja lauluja ja olivat järjestön jäseniä. He tekivät laulujakin samalla tavalla sanoittamalla vanhojen

Näillä työkaluilla Joe Hill teki agitaatiota.

Maan rikkaudet kansallistettava

Pohjolalla on hyvät mahdollisuudet luoda puhtaan ympäristön yhteiskunta, joka käsittäisi puhtaan terveen ympäristön, puhtaan ruoan ja puhtaan energian. Näiden puolesta kannattaa taistella, sillä tämän päivän tekninen kehitys tarjoaa mahdollisuudet kaikkeen tähän, jos siihen vain satsattaisiin.

Irlannissa on jo ollut suuria mella-koita, kun vedelle annettiin litrahinta, Suomessakin suuryritykset ovat tämän kaikkien elävien organismien, eläinten ja ihmisten peruselementin, pohjaveden, yksityistämisen kimpussa ja muuttamassa sitä myyntitavaraksi.

Samoin on myös viljelymaan kanssa. Iso raha ymmärtää, että hallitsemalla näitä perustarpeita, on heillä lopullinen valta meistä kaikista. Monsanto ja muut geenimanipulointia ajavat yhtiöt on pysäytettävä, sillä emme tiedä mitä seurauksia geenimanipuloidulla ruolla on ihmisiin pitkällä tähtäyksellä, mutta tähän mennessä ovat miljoonat maanviljelijät ajettu yhtiöiden toimesta ahdinkoon. Meidän on luotettava omiin vanhoi-

Esa Salomaa Sandvikenistä (Ruotsi) on STP:n ehdokas Helsingissä.

hin ruokalajikkeisiimme ja kehitettävä maanviljelyämme. Meidän on oltava omataloudellisia, mitä emme ole tänään. Näitä ulkopuolisia muutoksia on vastustettava täysin voimin ja puolustettava omia ja päteviä ratkaisuja omassa ilmastossamme.

Kaivosteollisuuden uudelleen järjestäminen ja kansallistaminen on kansallisesti tärkeitä, emme voi antaa tärkeän raaka-aineen häviävän tuottoineen ulkomaille. On vaarana, että maamme tuo-

tantovoimat vähennetään minimiin sen seurauksena. Samalla vältämme Talvivaaran kaltaiset suuronnettomuudet oman kontrollin alaisena. Maamme ei ole myytävänä!

Mikään teollisuusala ei kehity tällä hetkellä nopeammin kuin puhtaan, vaihtoehtoisen energian kehittäminen. Suomen on pysytävä tässä kehityksessä mukana ja alettava nähdä myöskin vaihtoehtoenergiat todellisina energialähteinä, jotka tarjoavat myös työpaikkoja. Ydinvoimalan rakentaminen on jo vanhaa energiatekniikkaa, jonka ongelmia ei ole vielä ratkaistu.

Lopuksi olen sitä mieltä, että ITTP on pysäytettävä, sillä on järjetöntä, että yksityiset suuryritykset voivat haastaa maat oikeuteen niidän kilpailukykyä kaventavista päätöksistä! Näin on esimerkiksi Vattenfall tehnyt Saksassa ja muitakin esimerkkejä on. On kannatettava läpinäkyvyyttä ja reilua peliä kaikissa neuvotteluissa, varsinkin kauppasopimuksissa. STOPP ITTP:lle!

Esa Salomaa

Kyllä julkisille palveluille Irti Natosta lopullisesti

Osallistumme Suomen parlamentin vaaliin, jotta suomalaiset voivat vaatia yhteiskuntaa, missä ihmisen ja luonnon hyvinvointi asetetaan pörssikursseja tai kilpailukyyn kasvua tärkeämmäksi arvoksi. Vaadimme irtautumista sotilasliitto Natosta sekä uudenlaista, tasavertaisuuteen perustuvaa kansojen yhteistyötä. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta.

Riitta Vainionpää; Taiteilija, eläkeläinen; Botkyrka, Ruotsi

Haluan parantaa työkyvyttömiä, sairaiden ja työttömien oikeusturvaa. Vaadin nykyjärjestelmän uudistusta, missä sosiaali- ja terveysministeriön ehdotuksesta valtioneuvosto hyväksyy samat henkilöt muutoksenhakulautakuntiin tutkimatta heidän sidonnaisuuksiaan.

Kalevi Wahrman; Teleasentaja, Häradsdomare; Porvoo

Haluammeko USA-johtoisen talouseliitin hallitseman maailman? Vaihtoehto on yhteistyön maailma, missä valta on kansallisvaltioiden parlamenteilla? Tarvitaan eduskunta, joka purkaa NATO-sopimukset, palauttaa EU:lle luovutettu vallan sekä liittoutumattomuuden

Juhani Tanski; ATK-suunnittelija, STP:n puheenjohtaja; Kuopio

Lähimmäisistä ja luonnosta huolehdyttävä! Hyvinvointiyhteiskunta säilytettävä! Hallintoa, tuotantoa, palveluja hajautettava! Toisenlainen maailma on mahdollinen - jopa välttämätön! Suomi irti sotilasliitoista! "Vapauta Suomi-neito EU:n kalterien takaa!"

Tommi Lievemaa; Muusikko, STP:n varapuheenjohtaja; Espoo

Loppu pääoman diktatuurille. Irti EU-komennosta ja lännen sotapolitiikasta. Ehdoton ei Natolle. Irti Venäjä-pakotteista. On otettava suunta kohti kansanvaltaa ja puolueettomuuspolitiikkaa. Kyllä julkisille palveluille, ei yksityistämiselle.

Riku Kortejärvi; Tekninen piirtäjä; Salo

Tunnin juna Turusta - Helsinkiin on hyvä ajatus, mutta se täytyy toteuttaa siten, että tulee kaksi raidetta rinnakkain Turusta - Saloon sekä oikorata Salosta - Espooseen. Kuuden tunnin työpäivä toteutettava.

Juho "Piikki" Haavisto; Digitaalinen kuvankäsittelijä; Helsinki

Edistys on työllisyyttä ja hyvinvointia. Leikkaukset tuhoavat kasvun. Ratkaisu on täystyöllisyys ja kunnan palkka. Yksityistäminen ja yhteiskunnan omaisuuden myynti tuhoaa yhteiskunnan elinkyvyn.

Viola Heistonen; Yliopiston opettaja; Imatra

Olen Inkerin suomalainen paluumuuttaja. Minulle tärkeitä asioita ovat ihmisoikeuskysymykset. Ihmisoikeuksista olen taistellut Euroopan tuomioistuinta myöten. Paluumuuttajien, vammaisten, köyhien ja sortuneiden asiat ovat lähellä sydäntäni.

Hannu Rainesto; Teollinen muotilija, suunnittelija; Kiukainen

Parlamentarismi valhe, jossa valta on vähemmistöllä. Romutan tätä, paljastamalla sen metkut. Epäkuntainen Suomi pitää korjata laittamalla vialliset osat kiertoon. Kansa vapautettava hallintomme valloittaneista epätasa-arvoa luovista ketkuista.